

Úřední věstník

C 75 E

Evropské unie

Svazek 52

České vydání

Informace a oznámení

31. března 2009

Oznámení č.	Obsah	Strana
III Přípravné akty		
RADA		
2009/C 75 E/01	Společný postoj (ES) č. 10/2009 přijatý Radou dne 9. ledna 2009 v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů ⁽¹⁾	1
2009/C 75 E/02	Společný postoj (ES) č. 11/2009 přijatý Radou dne 9. ledna 2009 v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES) č. 1228/2003 ⁽¹⁾	16
2009/C 75 E/03	Společný postoj (ES) č. 12/2009 přijatý Radou dne 9. ledna 2009 v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES) č. 1775/2005 ⁽¹⁾	38
2009/C 75 E/04	Společný postoj (ES) č. 13/2009 přijatý Radou dne 16. února 2009 v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1172/95 ⁽¹⁾	58
2009/C 75 E/05	Společný postoj (ES) č. 14/2009 přijatý Radou dne 16. února 2009 v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy o založení Evropského společenství, s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení skupiny evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (GERT) ⁽¹⁾	67

CS

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

III

(Přípravné akty)

RADA

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 10/2009

přijatý Radou dne 9. ledna 2009

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ..., kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 75 E/01)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Energetická politika pro Evropu“ zdůraznilo význam dotvoření vnitřního trhu s elektřinou a zemním plynem. Za klíčové opatření k dosažení tohoto cíle bylo označeno zlepšení regulačního rámce na úrovni Společenství.

(2) Rozhodnutím Komise 2003/796/ES ⁽⁴⁾ byla zřízena nezávislá poradní skupina pro elektřinu a zemní plyn s názvem „Skupina evropských regulačních orgánů pro

elektřinu a plyn“ (ERGEG) za účelem usnadnění konzultací, koordinace a spolupráce mezi regulačními orgány v členských státech a mezi těmito orgány a Komisí s cílem konsolidovat vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem. Tato skupina sestává ze zástupců národních regulačních orgánů zřízených podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou ⁽⁵⁾ a podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁶⁾.

(3) Kroky, které skupina ERGEG od svého zřízení podnikla, byly pro vnitřní trh s elektřinou a zemním plynem přínosem. V souladu s návrhem skupiny ERGEG je však v tomto odvětví všeobecně uznáváno, že by se dobrovolná spolupráce mezi národními regulačními orgány měla nyní uskutečňovat v rámci struktury Společenství s jasnými kompetencemi a s pravomocí přijímat v řadě zvláštních případů samostatná regulační rozhodnutí.

(4) Evropská rada na zasedání v březnu roku 2007 vyzvala Komisi, aby navrhla opatření za účelem zřízení nezávislého mechanismu pro spolupráci regulačních orgánů.

(5) Na základě posouzení dopadů týkajícího se požadavků na zdroje pro ústřední subjekt se dospělo k závěru, že nezávislý ústřední subjekt nabízí oproti dalším možnostem z dlouhodobého hlediska řadu výhod. Proto by měla být zřízena Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“).

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 296, 14.11.2003, s. 34.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57.

- (6) Agentura by měla zajišťovat, aby regulační funkce vykonávané národními regulačními orgány v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/.../ES ze dne ... o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾ a se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2009/.../ES ze dne ... o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem⁽¹⁾ byly řádně koordinovány a v případě potřeby doplněny na úrovni Společenství. Za tím účelem je nezbytné zajistit, aby agentura byla nezávislá, aby měla příslušnou technickou a regulační kapacitu a aby její činnost byla transparentní a efektivní.
- (7) Agentura by měla sledovat regionální spolupráci mezi provozovateli přenosových či přepravních soustav v odvětvích elektřiny a zemního plynu, jakož i provádění úkolů Evropské sítě provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav a (dále jen „sít' ENTSO pro elektřinu“) a Evropské sítě provozovatelů přepravních soustav zemního plynu (dále jen „sít' ENTSO pro zemní plyn“). Zapojení agentury je zásadní pro zajištění toho, aby spolupráce mezi provozovateli přenosových či přepravních soustav probíhala efektivním a transparentním způsobem ve prospěch vnitřního trhu s elektřinou a zemním plynem.
- (8) Agentura plní důležitou roli při vytváření nezávazných rámcových pokynů, s nimiž musí být kodexy sítě v souladu. Pro agenturu je rovněž vhodné a odpovídá to jejímu účelu, aby se agentura dříve, než bude moci doporučit Komisi kodexy sítě k přijetí, zapojila do přezkumu jejich návrhu (jak při jejich vytváření, tak při jejich úpravách) s cílem zajistit, aby byly v souladu s nezávaznými rámcovými pokyny.
- (9) Je třeba stanovit rámec pro spolupráci národních regulačních orgánů. Tento rámec by měl přispět k tomu, aby byly právní předpisy ohledně vnitřního trhu s elektřinou a zemním plynem uplatňovány jednotně v celém Společenství. Pokud jde o situace týkající se více než jednoho členského státu, měla by agentura mít pravomoc přijímat samostatná rozhodnutí. Tato pravomoc by se měla za určitých podmínek vztahovat na technické otázky, regulační režim pro infrastrukturu pro elektřinu a zemní plyn, která propojuje nebo může propojovat alespoň dva členské státy, na výjimky udělené v poslední instanci z pravidel vnitřního trhu pro nová elektrická propojovací vedení a na nové infrastruktury pro zemní plyn nacházející se ve více než jednom členském státu.
- (10) Jelikož má agentura přehled o národních regulačních orgánech, měla by mít ve vztahu ke Komisi poradní roli, pokud jde o otázky tržní regulace. Rovněž by měla být povinna informovat Komisi v případech, kdy se domnívá, že spolupráce mezi provozovateli přenosových či přepravních soustav nepřináší potřebné výsledky nebo že národní regulační orgán, jehož rozhodnutí není v souladu s rámcovými pokyny, se neřídí odpovídajícím způsobem stanoviskem agentury.
- (11) Agentura by rovněž měla být schopna vydávat nezávazné rámcové pokyny, které by umožnily regulačním orgánům a účastníkům trhu sdílet osvědčené postupy.
- (12) Struktura agentury by měla být přizpůsobena konkrétním potřebám regulace v oblasti energetiky. Zejména je třeba plně zohlednit zvláštní roli národních regulačních orgánů a jejich nezávislost.
- (13) Správní rada by měla mít potřebné pravomoci pro sestavení rozpočtu, kontrolu jeho plnění, určení vnitřních pravidel, přijetí finančních předpisů a jmenování ředitele. Pro obměnu členů správní rady, kteří jsou jmenováni Radou, by měl být použit rotační systém, s cílem zajistit trvale vyváženou účast členských států.
- (14) Agentura by měla mít potřebné pravomoci pro účinné a především nezávislé plnění regulačních funkcí. Nezávislost regulačních orgánů je nejen klíčovou zásadou řádné správy věcí veřejných, ale rovněž zásadní podmínkou zajištění důvěry trhu. Aniž je dotčeno jednání jejích členů jménem příslušných vnitrostátních orgánů, měla by rada regulačních orgánů jednat nezávisle na jakýchkoli tržních zájmech a neměla by vyžadovat ani přijímat pokyny od jakékoliv vlády členského státu, Komise nebo jiného veřejného či soukromého subjektu.
- (15) V případech, kdy má agentura rozhodovací pravomoci, by měly mít zainteresované strany z důvodů procesní ekonomie právo na odvolání k odvolacímu senátu, který by měl být součástí agentury, ale měl by být nezávislý na její správní nebo regulační struktuře. V zájmu kontinuity by mělo být možné při jmenování nebo obměně členů odvolacího senátu nahradit pouze část členů tohoto senátu.
- (16) Agentura by měla být financována zejména ze souhrnného rozpočtu Evropské unie, prostřednictvím poplatků a dobrovolných příspěvků. Pro agenturu by měly být nadále k dispozici zejména zdroje v současnosti sdílené regulačními orgány pro účely jejich spolupráce na úrovni Společenství. Na případné subvence vyplácené ze souhrnného rozpočtu Evropské unie se bude nadále vztahovat rozpočtový proces Společenství. Kromě toho by měl být prováděn Účetním dvorem audit účtů podle článku 91 nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002 ze dne 19. listopadu 2002 o rámcovém finančním nařízení pro subjekty uvedené v článku 185 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽²⁾.

⁽¹⁾ Úř. věst. L ...⁽²⁾ Úř. věst. L 357, 31.12.2002, s. 72.

(17) Agentura by měla mít vysoce odborné zaměstnance. Měla by využívat zejména odborných znalostí a zkušeností zaměstnanců přidělených národními regulačními orgány, Komisí a členskými státy. Na zaměstnance agentury by se měl vztahovat služební řád úředníků Evropských společenství a pracovní řád ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „služební řád“ a „pracovní řád“) stanovené v nařízení (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 ⁽¹⁾ a pravidla společně přijatá orgány Evropských společenství pro uplatňování těchto řádů. Správní rada by měla po dohodě s Komisí přijmout potřebná prováděcí opatření.

(18) Agentura by měla uplatňovat obecná pravidla týkající se přístupu veřejnosti k dokumentům, které mají instituce Společenství k dispozici. Správní rada by měla zavést praktická opatření na ochranu údajů citlivých z obchodního hlediska a osobních údajů.

(19) Zemím, které nejsou členy Společenství, by mělo být umožněno účastnit se na práci agentury v souladu s příslušnými dohodami uzavřenými Společenstvím.

(20) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení se přijímají v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999, kterým se stanoví postupy pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽²⁾.

(21) Zejména je třeba zmocnit Komisi k přijetí rámcových pokynů týkajících se situací, kdy má agentura pravomoc rozhodovat o podmínkách pro přístup k přeshraniční infrastruktuře a pro operační bezpečnost této infrastruktury. Jelikož mají tato opatření obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jejich doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijaty regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.

(22) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž spolupráce mezi národními regulačními orgány na úrovni Společenství, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Zřízení a právní postavení

Článek 1

Zřízení

1. Zřizuje se Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“).

2. Účelem agentury je pomáhat regulačním orgánům uvedeným v článku 34 směrnice 2009/.../ES a článku 38 směrnice 2009/.../ES při plnění regulačních úkolů na úrovni Společenství prováděných v členských státech, a v případě potřeby jejich činnosti koordinovat.

3. Než budou připraveny prostory agentury, bude dočasně působit v prostorách Komise.

Článek 2

Právní postavení

1. Agentura je institucí Společenství s právní subjektivitou.

2. V každém členském státě má agentura nejširší možnou právní subjektivitu udělovanou právními osobám podle vnitrostátního práva. Může zejména nabývat nebo zcizovat movitý a nemovitý majetek a být účastníkem v soudním řízení.

3. Agenturu zastupuje její ředitel.

Článek 3

Složení

Orgány agentury jsou:

- a) správní rada, která plní úkoly stanovené v článku 12;
- b) rada regulačních orgánů, která plní úkoly stanovené v článku 14;
- c) ředitel, který plní úkoly stanovené v článku 16;
- d) odvolací senát, který plní úkoly stanovené v článku 18.

Článek 4

Druhy aktů vydávaných agenturou

Agentura může:

- a) vydávat stanoviska a doporučení určená provozovatelům přenosových nebo přepravních soustav;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 56, 4.3.1968, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- b) vydávat stanoviska určená regulačním orgánům;
- c) vydávat stanoviska a doporučení určená Komisi;
- d) přijímat individuální rozhodnutí ve zvláštních případech uvedených v člancích 7, 8 a 9.

KAPITOLA II

Úkoly

Článek 5

Obecné úkoly

Na žádost Komise nebo ze svého vlastního podnětu může agentura poskytnout Komisi stanovisko ke všem otázkám souvisejícím s účelem, k němuž byla zřízena.

Článek 6

Úkoly související se spoluprací provozovatelů přenosových či přepravních soustav

1. Agentura poskytne Komisi stanovisko k návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu Evropské sítě provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou⁽¹⁾ a Evropské sítě provozovatelů přepravních soustav zemního plynu v souladu s čl. 5 odst. 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám⁽¹⁾.

2. Agentura sleduje provádění úkolů sítě ENTSO pro elektřinu, jak je stanoveno v článku 9 nařízení (ES) č. .../2009, a sítě ENTSO pro zemní plyn, jak je stanoveno v článku 9 nařízení (ES) č. .../2009.

3. Agentura smí podat stanovisko:

- a) síti ENTSO pro elektřinu, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 1 písm. a) nařízení (ES) č. .../2009, jakož i síti ENTSO pro zemní plyn, jak je stanoveno v čl. 8 odst. 1 nařízení (ES) č. .../2009, k návrhu kodexů sítě; a
- b) síti ENTSO pro elektřinu, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 2 prvním pododstavci nařízení (ES) č. .../2009, jakož i síti ENTSO pro zemní plyn, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 2 prvním pododstavci nařízení (ES) č. .../2009, k návrhu ročního pracovního programu a k návrhu nezávazného desetiletého plánu rozvoje sítě.

4. Agentura poskytne síti ENTSO pro elektřinu a síti ENTSO pro zemní plyn a Komisi řádně odůvodněné stanovisko, jakož i příslušná doporučení, domnívá-li se, že návrh ročního pracovního programu nebo návrh nezávazného desetiletého plánu rozvoje sítě, které jí byly předloženy v souladu s čl. 9 odst. 2 druhým pododstavcem nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 9 odst. 2

druhým pododstavcem nařízení (ES) č. .../2009, nepřispívají k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a dobrému fungování trhu či dostatečné úrovni přeshraničního propojení umožňujícího přístup třetím stranám.

Agentura předloží Komisi návrh nezávazných rámcových pokynů, bude-li o to bude požádána podle čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 6 odst. 2 nařízení (ES) č. .../2009. Agentura provede přezkum návrhu nezávazných rámcových pokynů a znovu jej předloží Komisi, bude-li o to bude požádána podle čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. .../2009 a podle čl. 6 odst. 4 nařízení (ES) č. .../2009.

Agentura poskytne síti ENTSO pro elektřinu a síti ENTSO pro zemní plyn odůvodněné stanovisko k návrhu kodexu sítě v souladu s čl. 6 odst. 7 nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 6 odst. 7 nařízení (ES) č. .../2009.

Agentura předloží Komisi návrh kodexu sítě, přičemž může doporučit, aby byl přijat v souladu s čl. 6 odst. 9 nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 6 odst. 9 nařízení (ES) č. .../2009. Agentura vypracuje a předloží Komisi návrh kodexu sítě, bude-li o to bude požádána podle čl. 6 odst. 10 nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 6 odst. 10 nařízení (ES) č. .../2009.

5. Agentura poskytne Komisi řádně odůvodněné stanovisko v souladu s čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 9 odst. 1 nařízení (ES) č. .../2009, neprovede-li síť ENTSO pro elektřinu nebo síť ENTSO pro zemní plyn kodex sítě vypracovaný podle čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 8 odst. 2 nařízení (ES) č. .../2009 či kodex sítě vypracovaný v souladu s čl. 6 odst. 1 až 10 uvedených nařízení, který však nebyl Komisí přijat podle čl. 6 odst. 11 uvedených nařízení.

6. Agentura sleduje a analyzuje provádění kodexů sítě a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 nařízení (ES) č. .../2009 a s čl. 6 odst. 11 nařízení (ES) č. .../2009 a jejich dopad na harmonizaci příslušných pravidel, jejichž cílem je usnadnění integrace trhu, jakož i nediskriminace, účinná hospodářská soutěž a dobré fungování trhu, a informuje o nich Komisi.

7. Agentura sleduje regionální spolupráci mezi provozovateli přenosových či přepravních soustav uvedenou v článku 12 nařízení (ES) č. .../2009 a v článku 12 nařízení (ES) č. .../2009 a řádně zohlední výsledky spolupráce při vypracovávání svých stanovisek, doporučení a rozhodnutí.

Článek 7

Úkoly týkající se národních regulačních orgánů

1. Agentura přijme samostatná rozhodnutí o technických otázkách v případech, kdy jsou taková rozhodnutí stanovena ve směrnici 2009/.../ES, směrnici 2009/.../ES, nařízení (ES) č. .../2009 nebo nařízení (ES) č. .../2009.

⁽¹⁾ Úř. věst. L ...

2. Agentura může v souladu se svým pracovním programem nebo na žádost Komise přijmout nezávazné rámcové pokyny, které regulačním orgánům a účastníkům trhu napomáhají ve sdílení osvědčených postupů.

3. Agentura podporuje spolupráci mezi národními regulačními orgány a mezi regulačními orgány na regionální úrovni a řádně zohlední výsledky spolupráce při vypracovávání svých stanovisek, doporučení a rozhodnutí. Domnívá-li se agentura, že jsou k této spolupráci potřebná závazná pravidla, předloží Komisi příslušná doporučení.

4. Agentura poskytne na žádost kteréhokoli regulačního orgánu nebo na žádost Komise stanovisko ke skutečnosti, zda je rozhodnutí přijaté regulačním orgánem v souladu s rámcovými pokyny uvedenými ve směrnici 2009/.../ES, směrnice 2009/.../ES, nařízení (ES) č. .../2009 nebo nařízení (ES) č. .../2009.

5. Neřídí-li se národní regulační orgán odpovídajícím způsobem stanoviskem agentury podle odstavce 4 ve lhůtě čtyř měsíců ode dne jeho obdržení, informuje agentura Komisi.

6. Setká-li se národní regulační orgán ve zvláštním případě s obtížemi při výkladu rámcových pokynů uvedených ve směrnici 2009/.../ES, směrnici 2009/.../ES, nařízení (ES) č. .../2009 nebo nařízení (ES) č. .../2009, může požádat agenturu o stanovisko. Po konzultaci s Komisí vydá agentura stanovisko do čtyř měsíců od obdržení žádosti.

7. Agentura přijme v souladu s článkem 8 rozhodnutí o podmínkách pro přístup k infrastruktuře pro elektřinu nebo zemní plyn, která propojuje, nebo by mohla propojovat alespoň dva členské státy (dále jen „přeshraniční infrastruktura“), a o podmínkách pro její provozní bezpečnost.

Článek 8

Úkoly týkající se podmínek pro přístup k přeshraniční infrastruktuře a podmínek pro její provozní bezpečnost

1. Agentura rozhodne o těch regulačních otázkách, které spadají do pravomoci národních regulačních orgánů a které mohou zahrnovat podmínky pro přístup k přeshraniční infrastruktuře a podmínky pro její provozní bezpečnost pouze tehdy:

- a) pokud příslušné národní regulační orgány nedokázaly dosáhnout dohody do šesti měsíců ode dne, kdy byla věc předložena posledním z těchto regulačních orgánů, nebo
- b) na společnou žádost příslušných národních regulačních orgánů.

Příslušné národní regulační orgány mohou společně požádat, aby doba uvedená v písmeni a) byla prodloužena o dobu nejvýše šesti měsíců.

Při přípravě svého rozhodnutí agentura konzultuje národní regulační orgány a dotčené provozovatele přenosové nebo přepravní soustavy a je informována o návrzích a připomínkách všech

dotčených provozovatelů přenosových nebo přepravních soustav.

2. Podmínky pro přístup k přeshraniční infrastruktuře zahrnují:

- a) postup přidělování kapacity,
- b) lhůty pro přidělování,
- c) sdílení výnosů z přetížení,
- d) poplatky vybírané od uživatelů infrastruktury podle čl. 17 odst. 1 písm. d) nařízení (ES) č. .../2009 a čl. 35 odst. 1 písm. d) směrnice 2009/.../ES.

3. Byl-li agentuře postoupen případ podle odstavce 1, agentura:

- a) rozhodne nejpozději do šesti měsíců ode dne jeho postoupení,
- b) může případně vydat prozatímní rozhodnutí s cílem zajistit, aby byla pro příslušnou infrastrukturu ochráněna bezpečnost dodávek nebo provozní bezpečnost.

4. Komise může přijmout rámcové pokyny týkající se situací, ve kterých má agentura pravomoc rozhodovat o podmínkách pro přístup k přeshraniční infrastruktuře a pro její provozní bezpečnost. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 31 odst. 2 tohoto nařízení.

Článek 9

Ostatní úkoly

1. Agentura může v poslední instanci rozhodnout o výjimkách podle čl. 17 odst. 5 nařízení (ES) č. .../2009. Agentura může rovněž rozhodnout o výjimkách podle čl. 35 odst. 4 směrnice 2009/.../ES, pokud se dotýká infrastruktura nachází na území více než jednoho členského státu.

2. Agentura na žádost Komise poskytne v souladu s čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. .../2009 nebo čl. 3 odst. 1 písm. b) nařízení (ES) č. .../2009 stanovisko k rozhodnutím národních regulačních orgánů týkajícím se certifikace.

Článek 10

Konzultace

Při plnění svých úkolů agentura v široké míře a v rané fázi konzultuje účastníky trhu, provozovatele přenosových nebo přepravních soustav, spotřebitele, konečné uživatele a případně orgány pro hospodářskou soutěž, aniž je dotčena jejich příslušná pravomoc, a to otevřeným a transparentním způsobem, zejména pokud se její úkoly týkají provozovatelů přenosových nebo přepravních soustav.

KAPITOLA III

Článek 12

Organizace agentury**Úkoly správní rady**

Článek 11

Správní rada

1. Správní rada se skládá ze šesti členů. Každý člen má jednoho náhradníka. Jednoho člena a jeho náhradníka jmenuje Komise a pět členů a jejich náhradníky jmenuje Rada. Funkční období činí čtyři roky a lze jej jednou prodloužit. U prvního mandátu je toto období pro polovinu členů a náhradníků šest let.

2. Správní rada ze svých členů jmenuje svého předsedu a místopředsedu. Místopředseda automaticky nahradí předsedu, pokud tento nemůže plnit své povinnosti. Funkční období předsedy a místopředsedy je dva roky a lze jej jednou prodloužit. Funkční období předsedy a místopředsedy však v každém případě skončí v okamžiku ukončení jejich členství ve správní radě.

3. Zasedání správní rady svolává její předseda. Předseda rady regulačních orgánů nebo její zástupce a ředitel agentury se účastní jednání správní rady, pokud správní rada nerozhodne jinak, pokud jde o ředitele. Správní rada se schází nejméně dvakrát za rok na řádném zasedání. Schází se rovněž z podnětu předsedy, na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny svých členů. Správní rada může k účasti na jednání přizvat jako pozorovatele jakoukoli osobu, jejíž stanoviska mohou být pro danou otázku významná. Členům správní rady mohou být s ohledem na jednací řád nápomocní poradci nebo odborníci. Služby sekretariátu pro správní radu zajistí agentura.

4. Rozhodnutí správní rady jsou přijímána dvoutřetinovou většinou přítomných členů.

5. Každý člen má jeden hlas. Jednací řád správní rady stanoví podrobněji.

a) postupy při hlasování, zejména podmínky, za nichž může jeden člen jednat jménem jiného člena, a případně rovněž pravidla upravující usnášeníschopnost;

b) podmínky, jimiž se řídí rotace při obměňování členů rady jmenovaných Radou s cílem zajistit trvale vyváženou účast členských států.

6. Člen správní rady nesmí být členem rady regulačních orgánů.

7. Členové správní rady se zavazují jednat nezávisle a ve veřejném zájmu. Za tím účelem učiní každý člen správní rady prohlášení o závazcích a prohlášení o zájmech, v němž uvede, že neexistují žádné zájmy, které by mohly být na újmu jeho nezávislosti, nebo veškeré přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jeho nezávislosti. Toto prohlášení učiní každý rok písemnou formou a zveřejní jej.

1. Správní rada jmenuje po konzultaci s radou regulačních orgánů a po obdržení jejího kladného stanoviska v souladu s čl. 14 odst. 2 ředitele v souladu s čl. 15 odst. 2.

2. Správní rada formálně jmenuje členy rady regulačních orgánů v souladu s čl. 13 odst. 1.

3. Správní rada formálně jmenuje členy odvolacího senátu v souladu s čl. 17 odst. 1.

4. Správní rada zajišťuje, aby agentura vykonávala své poslání a plnila zadané úkoly v souladu s tímto nařízením.

5. Správní rada přijme do 30. září každého roku po konzultaci s Komisí a po schválení radou regulačních orgánů v souladu s čl. 14 odst. 3 pracovní program agentury pro nadcházející rok a předloží jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi. Pracovní program se přijme, aniž je tím dotčen roční rozpočtový proces, a zveřejní se.

6. Správní rada přijme a případně přezkoumá víceletý plán. Přezkum bude vycházet z hodnotící zprávy vypracované nezávislým externím odborníkem na žádost správní rady. Tyto dokumenty se zveřejní.

7. Správní rada vykonává v souladu s články 20 až 23 své rozpočtové pravomoci.

8. Správní rada rozhodne po obdržení souhlasu Komise, zda přijme jakákoli dědictví, dary nebo příspěvky z jiných zdrojů Společenství nebo jakékoli dobrovolné příspěvky členských států nebo jejich regulačních orgánů. Stanovisko, jež rada doručí podle čl. 23 odst. 5 se bude výslovně zabývat zdroji financování uvedenými v tomto odstavci.

9. Správní rada po konzultaci s radou regulačních orgánů vykonává disciplinární pravomoc nad ředitelem.

10. Správní rada v případě potřeby v souladu s čl. 27 odst. 2 vypracuje personální politiku agentury.

11. Správní rada v souladu s článkem 29 přijme zvláštní ustanovení týkající se práva na přístup k dokumentům agentury.

12. Správní rada přijme a zveřejní výroční zprávu o činnosti agentury na základě návrhu výroční zprávy uvedeného v čl. 16 odst. 8 a do 15. června ji předloží Evropskému parlamentu, Radě, Komisi, Účetnímu dvoru a Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru. Tato výroční zpráva obsahuje nezávislou část schválenou radou regulačních orgánů týkající se regulačních činností agentury během příslušného roku.

13. Správní rada přijme a zveřejní svůj jednací řád.

Článek 13

Rada regulačních orgánů

1. Rada regulačních orgánů se skládá z:

a) výše postavených představitelů regulačních orgánů, jak je uvedeno v článku 34 odst. 1 směrnice 2009/.../ES a v článku 38 odst. 1 směrnice 2009/.../ES a jednoho náhradníka za každý členský stát ze stávajících vedoucích pracovníků těchto orgánů a

b) jednoho nehlasujícího zástupce Komise.

2. Rada regulačních orgánů zvolí ze svých členů předsedu a místopředsedu. Místopředseda nahradí předsedu, pokud tento nemůže plnit své povinnosti. Funkční období předsedy a místopředsedy činí dva a půl roku a lze jej prodloužit. V každém případě však funkční období předsedy a místopředsedy skončí v okamžiku ukončení jejich členství v radě regulačních orgánů.

3. Rada regulačních orgánů se usnáší dvoutřetinovou většinou svých přítomných členů. Každý člen nebo náhradník má jeden hlas.

4. Rada regulačních orgánů přijme a zveřejní svůj jednací řád. Jednací řád stanoví podrobněji postup při hlasování, zejména podmínky, za jakých smí jeden člen jednat jménem jiného člena, a případně rovněž pravidla upravující usnášedischopnost. Jednací řád může stanovit konkrétní pracovní metody pro řešení otázek vznesených v rámci iniciativ pro regionální spolupráci.

5. Rada regulačních orgánů postupuje při plnění úkolů, které jí ukládá toto nařízení, a aniž je dotčeno jednání jejích členů jménem jejich jednotlivých regulačních orgánů, nezávisle a nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády členského státu, Komise ani jiného veřejného nebo soukromého subjektu.

6. Služby sekretariátu pro radu regulačních orgánů zajistí agentura.

Článek 14

Úkoly rady regulačních orgánů

1. Rada regulačních orgánů poskytuje řediteli stanovisko ke stanoviskům, doporučením a rozhodnutím uvedeným v článcích 5, 6, 7, 8 a 9, jež jsou určeny k přijetí. Kromě toho rada regulačních orgánů v rámci svých pravomocí poskytuje řediteli při plnění jeho úkolů pokyny.

2. Rada regulačních orgánů předloží správní radě v souladu s čl. 12 odst. 1 a čl. 15 odst. 2 své stanovisko ke kandidátovi na funkci ředitele. Rada regulačních orgánů přijme toto rozhodnutí na základě tříčtvrtinové většiny hlasů svých členů.

3. Rada regulačních orgánů v souladu s čl. 12 odst. 5 a čl. 16 odst. 6 a v souladu s předběžným návrhem rozpočtu sestaveným podle čl. 22 odst. 1 schvaluje pracovní program agentury na nadcházející rok a tento návrh předloží nejpozději do 1. září správní radě ke schválení.

4. Rada regulačních orgánů schvaluje nezávislou část výroční zprávy týkající se regulačních činností, jak je stanoveno v čl. 12 odst. 12 a v čl. 16 odst. 8.

Článek 15

Ředitel

1. Agenturu řídí její ředitel, jenž postupuje v souladu s pokyny uvedenými v čl. 14 odst. 1 druhé větě a v případech stanovených tímto nařízením podle stanovisek rady regulačních orgánů. Aniž jsou dotčeny příslušné úlohy správní rady a rady regulačních orgánů ve vztahu k úkolům ředitele, ředitel nevyžaduje ani nepřijímá pokyny od žádné vlády, Komise ani jiného veřejného nebo soukromého subjektu.

2. Ředitel je jmenován správní radou, poté co rada regulačních orgánů vydá kladné stanovisko na základě zásluh, dovedností a zkušeností z nejméně tří kandidátů navržených Komisí po předchozí veřejné výzvě k vyjádření zájmu. Před jmenováním může být kandidát vybraný správní radou vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky jeho členů.

3. Funkční období ředitele je pět let. V průběhu devíti měsíců předcházejících konci tohoto období provede Komise hodnocení zabývající se zejména:

a) výsledky dosaženými ředitelem;

b) úkoly a potřebami agentury pro nadcházející roky.

Hodnocení týkající se písmene b) se provede za pomoci nezávislého externího odborníka.

4. Správní rada jednající na návrh Komise může s ohledem na hodnocení a stanovisko rady regulačních orgánů k tomuto hodnocení a pouze v případech odůvodněných úkoly a potřebami agentury jednou prodloužit funkční období ředitele, a to nanejvýše o další tři roky.

5. Správní rada informuje Evropský parlament o svém záměru prodloužit funkční období ředitele. Do jednoho měsíce před prodloužením svého funkčního období může být ředitel vyzván, aby učinil prohlášení před příslušným výborem Evropského parlamentu a zodpověděl otázky jeho členů.

6. Nebude-li funkční období prodlouženo, setrvá ředitel ve své funkci až do jmenování svého nástupce.

7. Ředitel může být odvolán z funkce pouze rozhodnutím správní rady po obdržení kladného stanoviska rady regulačních orgánů. Rada regulačních orgánů toto rozhodnutí schválí na základě tříčtvrtinové většiny hlasů svých členů.

8. Evropský parlament a Rada může ředitele vyzvat k předložení zprávy o plnění jeho úkolů.

Článek 16

Úkoly ředitele

1. Ředitel je odpovědný za zastupování agentury a za její řízení.

2. Ředitel připravuje práci správní rady. Bez hlasovacího práva se účastní práce správní rady.

3. Ředitel přijímá a zveřejňuje stanoviska, doporučení a rozhodnutí uvedená v člancích 5, 6, 7, 8 a 9, ke kterým vydala rada regulačních orgánů kladné stanovisko.

4. Ředitel je odpovědný za provádění ročního pracovního programu agentury pod vedením rady regulačních orgánů a pod administrativní kontrolou správní rady.

5. Ředitel přijme nezbytná opatření, zejména přijetí vnitřních správních pokynů a zveřejňování oznámení, aby zajistil fungování agentury v souladu s tímto nařízením.

6. Ředitel každý rok vypracuje návrh pracovního programu agentury na následující rok a tento návrh předloží do 30. června daného roku radě regulačních orgánů a Komisi.

7. Ředitel v souladu s čl. 22 odst. 1 vypracuje předběžný návrh rozpočtu agentury a v souladu s článkem 23 plní rozpočet agentury.

8. Ředitel každý rok vypracuje návrh výroční zprávy, která obsahuje nezávislou část týkající se regulačních činností agentury a část týkající se finančních a správních záležitostí.

9. Pokud jde o zaměstnance agentury, vykonává ředitel pravomoci stanovené v čl. 27 odst. 3.

Článek 17

Odvolací senát

1. Odvolací senát se skládá ze šesti členů a šesti náhradníků vybraných ze současných nebo bývalých vedoucích pracovníků národních regulačních orgánů, orgánů pro hospodářskou soutěž nebo jiných vnitrostátních orgánů či orgánů Společenství, které mají odpovídající zkušenosti v odvětví energetiky. Odvolací senát jmenuje svého předsedu. Rozhodnutí odvolacího senátu jsou přijímána na základě kvalifikované většiny nejméně čtyř ze šesti jeho členů. Odvolací senát se svolává podle potřeby.

2. Členy odvolacího senátu jmenuje po zveřejnění výzvě k vyjádření zájmu správní rada na návrh Komise a po konzultaci s radou regulačních orgánů.

3. Funkční období členů odvolacího senátu je pět let. Toto období lze prodloužit. Členové odvolacího senátu jsou ve svém rozhodování nezávislí; nejsou vázáni žádnými pokyny. Členové odvolacího senátu nesmějí v agentuře, v její správní radě ani v její radě regulačních orgánů vykonávat žádné jiné funkce. Člen odvolacího senátu nemůže být během svého funkčního období odvolán, s výjimkou případu, kdy se dopustil vážného porušení úředních povinností, a správní rada po konzultaci s radou regulačních orgánů v tomto smyslu vydala rozhodnutí.

4. Členové odvolacího senátu se nesmí účastnit žádného odvolacího řízení, pokud na něm mají jakýkoli osobní zájem, pokud dříve působili jako zástupci některého z účastníků řízení nebo pokud se podíleli na rozhodnutí, které je předmětem odvolání.

5. Domnívá-li se člen odvolacího senátu, že by se některý člen z důvodů uvedených v odstavci 4 nebo z jakéhokoli jiného důvodu neměl účastnit odvolacího řízení, informuje o tom odvolací senát. Proti členu odvolacího senátu může být kterýmkoli účastníkem odvolacího řízení vznesena námitka z důvodů uvedených v odstavci 4 nebo z důvodu podezření z podjatosti. Námitka se nesmí zakládat na státní příslušnosti členů a nebude rovněž přípustná, pokud účastník odvolacího řízení, vědoma si důvodu pro námitku, učinila v řízení kromě vznesení námítky na složení odvolacího senátu ještě další procesní úkon.

6. Odvolací senát rozhodne o dalším postupu v případech uvedených v odstavcích 4 a 5 bez účasti dotčeného člena. Za účelem přijetí takového rozhodnutí je dotčený člen nahrazen v odvolacím senátu svým náhradníkem, a to za předpokladu, že se náhradník nenachází v obdobné situaci. V takovém případě předseda vybere náhradu z dostupných náhradníků.

7. Členové odvolacího senátu se zavazují jednat nezávisle ve veřejném zájmu. K tomuto účelu učiní prohlášení o záväzcích a prohlášení o zájmech, v němž uvedou, že neexistují žádné zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti, nebo veškeré přímé nebo nepřímé zájmy, které by mohly být na újmu jejich nezávislosti. Tato prohlášení učiní každý rok písemnou formou a zveřejní je.

Článek 18

Odvolání

1. Jakákoli fyzická nebo právnická osoba, včetně národních regulačních orgánů, může podat odvolání proti rozhodnutí uvedenému v článku 7, 8 nebo 9, které je určeno této osobě, nebo proti rozhodnutí, které se této osoby bezprostředně a přímo dotýká, i když je určeno jiné osobě.

2. Odvolání a jeho odůvodnění se podává písemně agentuře do dvou měsíců ode dne oznámení rozhodnutí dotčené osobě, nebo pokud k němu nedošlo, do dvou měsíců ode dne, kdy agentura zveřejnila své rozhodnutí. Odvolací senát rozhodne o odvolání do dvou měsíců ode dne, kdy bylo odvolání podáno.

3. Odvolání podané na základě odstavce 1 nemá odkladný účinek. Odvolací senát však může, pokud to podle jeho názoru okolnosti vyžadují, pozastavit uplatňování rozhodnutí, vůči němuž se odvolání podává.

4. Je-li odvolání přípustné, odvolací senát přezkoumá, zda je odvolání opodstatněné. Odvolací senát podle potřeby vyzve ve stanovené lhůtě účastníky odvolacího řízení k podání připomínek k oznámením vydaným odvolacím senátem nebo ke sdělením jiných účastníků odvolacího řízení. Účastníci odvolacích řízení mají právo na ústní vyjádření.

5. Odvolací senát může v rámci ustanovení tohoto článku vykonávat jakékoli pravomoci spadající do pravomoci agentury nebo může věc postoupit příslušnému orgánu agentury. Toto postoupení je podmíněno rozhodnutím odvolacího senátu.

6. Odvolací senát přijme a zveřejní svůj jednací řád.

7. Rozhodnutí přijatá odvolacím senátem agentura zveřejňuje.

Článek 19

Žaloby u Soudu prvního stupně a Soudního dvora

1. V souladu s článkem 230 Smlouvy lze proti rozhodnutí přijatému odvolacím senátem nebo v případech, kdy odvolání k odvolacímu senátu není možné, proti rozhodnutí přijatému agenturou podat žalobu u Soudu prvního stupně nebo u Soudního dvora.

2. Nepřijme-li agentura rozhodnutí, lze u Soudu prvního stupně nebo u Soudního dvora podat žalobu pro nečinnost v souladu s článkem 232 Smlouvy.

3. Agentura musí přijmout opatření nezbytná zajištění souladu s rozsudkem Soudu prvního stupně nebo Soudního dvora.

KAPITOLA IV

Finanční ustanovení

Článek 20

Rozpočet agentury

1. Příjmy agentury tvoří především:

a) dotace Společenství ze souhrnného rozpočtu Evropské unie (oddíl Komise);

b) poplatky placené agentuře v souladu s článkem 21;

c) případné dobrovolné příspěvky členských států nebo jejich regulačních orgánů, jak je uvedeno v čl. 12 odst. 8;

d) veškeré dědictví, dary nebo příspěvky uvedené v čl. 12 odst. 8.

2. Výdaje pokrývají náklady na zaměstnance, správu, infrastrukturu a provoz.

3. Příjmy a výdaje musí být vyrovnané.

4. Veškeré příjmy a výdaje agentury jsou předmětem prognózy na každý rozpočtový rok, který se shoduje s kalendářním rokem, a jsou zaneseny do jejího rozpočtu.

Článek 21

Poplatky

1. V souladu s čl. 9 odst. 1 jsou agentuře splatné poplatky za žádost o udělení výjimky.

2. Poplatky uvedené v odstavci 1 stanoví Komise.

Článek 22

Sestavování rozpočtu

1. Ředitel do 15. února každého roku vypracuje předběžný návrh rozpočtu pokrývající provozní výdaje a program práce předpokládané pro nadcházející rozpočtový rok a tento předběžný návrh rozpočtu předloží správní radě spolu se seznamem předběžných pracovních míst. Správní rada vyhotoví každý rok na základě předběžného návrhu rozpočtu vypracovaného ředitelem odhad příjmů a výdajů agentury na následující rozpočtový rok. Tento odhad, který zahrnuje návrh plánu pracovních míst předkládá správní rada Komisi do 31. března. Před přijetím odhadu je návrh ředitele předložen radě regulačních orgánů, která může k tomuto návrhu vydat stanovisko.

2. Komise předloží Evropskému parlamentu a Radě (dále jen „rozpočtový orgán“) odhad společně s předběžným návrhem souhrnného rozpočtu Evropské unie.

3. Komise na základě odhadů zanele do předběžného návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie prognózy, které považuje za nezbytné pro plán pracovních míst a výši dotace ze souhrnného rozpočtu v souladu s článkem 272 Smlouvy.

4. Rozpočtový orgán přijímá plán pracovních míst agentury.

5. Správní rada vypracuje rozpočet agentury. Rozpočet se stává konečným po konečném přijetí souhrnného rozpočtu Evropské unie. V případě potřeby se odpovídajícím způsobem upraví.

6. Správní rada neprodleně oznámí rozpočtovému orgánu svůj záměr provést jakýkoli projekt, který může mít výrazný finanční dopad na financování rozpočtu, zejména jedná-li se o projekty, které se vztahují k nemovitostem, například nájem nebo koupě budov. Uvědomí o tom Komisi. Bude-li mít některá složka rozpočtového orgánu v úmyslu vydat stanovisko, oznámí agentuře svůj záměr vydat stanovisko do dvou týdnů po obdržení informace o stavebním projektu. V případě neobdržení odpovědi může agentura zahájit plánovanou akci.

Článek 23

Plnění a kontrola rozpočtu

1. Ředitel vykonává povinnosti schvalujícího úředníka a plní rozpočet agentury.

2. Do 1. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní agentury účetnímu Komise a Účetnímu dvoru prozatímní účetní závěrku společně se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Do 31. března následujícího roku zašle účetní agentury zprávu o rozpočtovém a finančním řízení rovněž Evropskému parlamentu a Radě. Účetní Komise konsoliduje prozatímní účetní závěrky orgánů a decentralizovaných subjektů v souladu s článkem 128 nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 ze dne 25. června 2002, kterým se stanoví finanční nařízení o souhrnném rozpočtu Evropských společenství⁽¹⁾ (dále jen „finanční nařízení“).

3. Do 31. března po skončení každého rozpočtového roku předá účetní Komise prozatímní účetní závěrku agentury Účetnímu dvoru spolu se zprávou o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok. Zpráva o rozpočtovém a finančním řízení za rozpočtový rok se rovněž předává Evropskému parlamentu a Radě.

4. Po obdržení vyjádření Účetního dvora k prozatímní účetní závěrce agentury podle článku 129 finančního nařízení vypracuje ředitel na vlastní odpovědnost konečnou účetní závěrku agentury a předloží ji správní radě k vyjádření stanoviska.

5. Správní rada vydá stanovisko ke konečné účetní závěrce agentury.

6. Do 1. července po uzavření rozpočtového roku předá ředitel tuto konečnou účetní závěrku společně se stanoviskem správní rady Evropskému parlamentu, Radě, Komisi a Soudnímu dvoru.

7. Konečná účetní závěrka se zveřejní.

8. Ředitel zašle Účetnímu dvoru odpověď na jeho vyjádření do 15. října. Zároveň zašle tuto odpověď správní radě a Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 248, 16.9.2002, s. 1.

9. Ředitel v souladu s ustanovením čl. 146 odst. 3 finančního nařízení předloží Evropskému parlamentu na jeho žádost veškeré informace potřebné pro řádný průběh udělení absolutoria pro daný rozpočtový rok.

10. Evropský parlament na doporučení Rady přijaté kvalifikovanou většinou rozhodne do 15. května roku N + 2 o udělení absolutoria řediteli za plnění rozpočtu za rozpočtový rok N.

Článek 24

Finanční pravidla

Správní rada po poradě s Komisí vypracuje pro agenturu finanční pravidla. Tato pravidla se mohou odchylovat od nařízení Komise (ES, Euratom) č. 2343/2002, pokud to vyžadují zvláštní potřeby fungování agentury a pouze s předchozím souhlasem Komise.

Článek 25

Opatření proti podvodům

1. Pro účely boje proti podvodům, úplatkářství a jakékoli jiné nedovolené činnosti se na agenturu bez omezení vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 ze dne 25. května 1999 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽²⁾.

2. Agentura přistoupí k interinstitucionální dohodě uzavřené dne 25. května 1999 mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Komisí Evropských společenství o vnitřním vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)⁽³⁾ a neprodleně přijme odpovídající ustanovení vztahující se na veškeré zaměstnance agentury.

3. Rozhodnutí o financování dohody a z nich plynoucí prováděcí nástroje výslovně stanoví, že Účetní dvůr a OLAF mohou v případě potřeby provádět místní šetření příjemců finančních prostředků poskytovaných agenturou a zaměstnanců zodpovědných za jejich přidělování.

KAPITOLA V

Obecná ustanovení

Článek 26

Výsady a imunity

Na agenturu se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropských společenství.

⁽²⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 136, 31.5.1999, s. 15.

Článek 27

Zaměstnanci

1. Na zaměstnance agentury, včetně jejího ředitele, se vztahuje služební řád, pracovní řád a pravidla společně přijatá orgány Evropských společenství za účelem uplatnění tohoto služebního a pracovního řádu.
2. Správní rada po dohodě s Komisí přijme nezbytná prováděcí opatření v souladu s ustanoveními článku 110 služebního řádu.
3. Ve vztahu ke svým zaměstnancům vykonává agentura pravomoci, které orgánu oprávněnému ke jmenování svěřuje služební řád a orgánu oprávněnému uzavírat smlouvy pracovní řád.
4. Správní rada může přijmout ustanovení umožňující zaměstnávat v agentuře dočasně přidělené odborníky z členských států.

Článek 28

Odpovědnost agentury

1. V případě mimosmluvní odpovědnosti nahradí agentura v souladu s obecnými zásadami společnými právním řádům členských států veškerou škodu, kterou způsobila nebo kterou způsobili její zaměstnanci při plnění svých povinností. Soudní dvůr má pravomoc rozhodovat v jakémkoli sporu o náhradě těchto škod.
2. Osobní finanční a disciplinární odpovědnost zaměstnanců agentury vůči agentuře se řídí příslušnými předpisy, které se na zaměstnance agentury vztahují.

Článek 29

Přístup k dokumentům

1. Na dokumenty, které má agentura k dispozici, se vztahuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise ⁽¹⁾.
2. Správní rada přijme do ... (*) praktická opatření pro uplatňování nařízení (ES) č. 1049/2001.
3. Rozhodnutí přijímaná agenturou v souladu s článkem 8 nařízení (ES) č. 1049/2001 mohou být předmětem stížnosti veřejnému ochránci práv nebo řízení před Soudním dvorem v souladu s podmínkami stanovenými v člancích 195 a 230 Smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43.

(*) Šesti měsícům ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 30

Účast třetích zemí

1. Agentura je otevřená účasti třetích zemí, které uzavřely se Společenstvím dohody, čímž přijaly a uplatňují právo Společenství v oblasti energetiky a případně v oblasti ochrany životního prostředí a konkurenceschopnosti.
2. Na základě příslušných ustanovení těchto dohod jsou vypracována opatření uvádějící zejména povahu, rozsah a procedurální aspekty zapojení těchto zemí do práce agentury, včetně ustanovení týkajících se finančních příspěvků a zaměstnanců.

Článek 31

Výbor

1. Komisi je nápomocen výbor.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 32

Jazykový režim

1. Na agenturu se vztahuje nařízení č. 1 z 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství ⁽²⁾.
2. O vnitřním jazykovém režimu agentury rozhoduje správní rada.
3. Překladačské služby potřebné pro fungování agentury zajišťuje Překladačské středisko pro instituce Evropské unie.

KAPITOLA VI

Závěrečná ustanovení

Článek 33

Hodnocení

1. Komise provede hodnocení činnosti agentury za pomoci nezávislého externího odborníka. Toto hodnocení zahrnuje výsledky dosažené agenturou a její pracovní metody ve vztahu k jejímu účelu, mandátu a úkolům vymezeným v tomto nařízení a v jejích ročních pracovních programech.

⁽²⁾ Úř. věst. 17, 6.10.1958, s. 385.

2. Rada regulačních orgánů obdrží závěry hodnocení a podá doporučení týkající se změn tohoto nařízení, agentury a jejích pracovních metod Komisi, která může tato doporučení spolu s vlastním stanoviskem a vhodnými návrhy předložit Evropskému parlamentu a Radě.

3. První hodnotící zprávu předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě do čtyř let ode dne nástupu prvního ředitele

do funkce. Komise poté hodnotící zprávu předkládá alespoň každých pět let.

Článek 34

Vstup v platnost a přechodná opatření

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Články 5, 6, 7, 8, 9 a 10 se použijí od ... (*).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

(*) 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 19. září 2007 Komise předložila návrh nařízení, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů, založený na článku 95 Smlouvy, a to jako součást balíčku obsahujícího čtyři další návrhy týkající se vnitřního trhu s energií.
2. Výbor regionů vydal stanovisko k celému balíčku dne 10. dubna 2008 ⁽¹⁾ a Evropský hospodářský a sociální výbor dne 22. dubna 2008 ⁽²⁾.
3. Evropský parlament přijal stanovisko ⁽³⁾ v prvním čtení dne 18. června 2008 a schválil 73 změn. Komise nepředložila pozměněný návrh.
4. Dne 9. ledna 2009 přijala Rada společný postoj v souladu s článkem 251 Smlouvy.

II. CÍL NÁVRHU

5. Návrh je součástí třetího balíčku pro vnitřní trh s energií, společně se směrnicí o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem, nařízením o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám, směrnicí o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a nařízením o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou. Přispívá k zavádění regulačního rámce, který je nezbytný pro plně účinné otevření trhu a vytvoření jednotného trhu pro plyn a elektřinu, a to prostřednictvím zřízení agentury, jež má být nápomocna regulačním orgánům při provádění regulačních úkolů stanovených na úrovni Společenství a vykonávaných na úrovni jednotlivých států, a pro případnou koordinaci jejich činnosti.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

6. Obecné poznámky

- 6.1. Komise přijala všechny změny, které Rada v jejím návrhu provedla.

- 6.2. Pokud jde o 73 změn přijatých Evropským parlamentem, Rada stejně jako Komise

— přijala těchto 25 změn:

zcela (někdy s novou formulací): 9, 12, 45, 47, 48, 49, 53, 54, 58, 59 a 66

zčásti, v zásadě nebo ve smyslu: 3, 4, 11 (první část), 13, 15, 16, 40, 44, 51, 57, 61, 64, 68 a 76; a

— zamítla těchto 25 změn: 8, 17, 18, 20, 21, 22, 25, 29, 30, 34, 36, 37, 38, 46, 50, 52, 55, 56, 60, 62, 63, 67, 69, 71 a 73, a to z důvodu obsahu, formy nebo soudržnosti.

- 6.3. Rada se odchýlila od postoje Komise

— a přijala v podstatě změnu 65 a

— zamítla těchto 23 změn: 5, 6, 7, 10, 11 (druhá část), 14, 19, 24, 26, 27, 28, 31, 32, 33, 35, 39, 41, 42, 43, 70, 72, 74 a 75.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

7. Konkrétní poznámky

7.1. Pokud jde o změny EP, u nichž se Rada odchýlila od postoje Komise:

- a) Rada přijala změnu 65 (v souladu s tím, že ředitel má jednat výhradně podle pokynů rady regulačních orgánů).
- b) Rada zamítla 23 výše uvedených změn (bod 6.3) z těchto důvodů:
 - i) změna 5: zdvojuje úkoly, které již provádí Komise, a není v souladu s úkoly stanovenými v návrhu Komise.
 - ii) změna 6: není přínosná a přesná, protože spolupráce vnitrostátních regulačních orgánů bude nadále probíhat mimo rámec stanovený agenturou.
 - iii) změna 7: vede k tomu, že oblast působnosti agentury je nejasná, a je v rozporu s nezávaznou povahou některých jejích aktů.
 - iv) změna 10: směřuje nezávislost vnitrostátních regulačních orgánů stanovenou směrnicemi o elektřině a o plynu s nezávislostí subjektů agentury.
 - v) změna 11 (druhá část): není přínosná a není v souladu s úkoly ředitele.
 - vi) změna 14: není v souladu s operačními ustanoveními nařízení.
 - vii) změna 19: směřuje akty agentury s jejími úkoly uvedenými v člancích 5 až 10.
 - viii) změna 24: článek 30 (účast třetích zemí) je postačující k zajištění odpovídajícího zapojení třetích zemí do činnosti agentury.
 - ix) změna 26: Rada bere na vědomí, že Komise by mohla tuto změnu přijmout pouze pro jednotlivá rozhodnutí ve zvláštních případech za přesně stanovených podmínek. Rada navíc nevidí žádný důvod pro svěřování pravomocí v těchto záležitostech Komisi a dále bere na vědomí, že změna by omezila pravomoci agentury pouze na technické kodexy, zatímco stanoviska agentury by se měla vztahovat rovněž na tržní kodexy.
 - x) změny 27 a 28: jsou z velké části zahrnuty v čl. 6 odst. 6, čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 1 třetím pododstavci.
 - xi) změna 31: agentura nemůže zajistit spolupráci mezi regulačními orgány.
 - xii) změny 32 a 33: tyto úkoly běžně spadají do působnosti Komise.
 - xiii) změna 39: zdvojuje úkoly stanovené v rámci směrnice 2004/67 o bezpečnosti dodávek zemního plynu a směrnice 2005/89 o zabezpečení dodávek elektřiny a investicích do infrastruktury.
 - xiv) změny 35, 41 a 43: změny 35 a 41 se navzájem zdvojují a stejně jako změna 43 kopírují úkoly, které již Komise vykonává podle směrnic o elektřině a plynu.
 - xv) změna 70: bod c) neodpovídá dobrovolné povaze vnitrostátních příspěvků a bod ca) je v praxi neproveditelný.
 - xvi) změna 72: způsob, jakým rada regulačních orgánů vypracovává svá stanoviska, by mohl být stanoven v jednacím řádu.
 - xvii) změna 74: rozhodnutí o tom, zda a v jakém rozsahu provést při hodnocení konzultaci, by mělo být ponecháno na Komisi.
 - xviii) změna 75: lhůta stanovená touto změnou je příliš krátká, aby mohlo být provedeno smysluplné hodnocení.

- 7.2. Pokud jde o *návrh Komise*, doplnila Rada některé další změny (týkající se podstaty nebo formy), jejichž cílem je zajistit, aby regulační agentura byla nezávislá na členských státech a Komisi a měla jasně vymezené úkoly, které přesně odrážejí úkoly svěřené agentuře směrnicemi a nařízeními o elektřině a plynu. Agentura se zaměří na otázky týkající se více než jednoho členského státu, pokud se jedná o proces přijímání závazných rozhodnutí; její účast na technických záležitostech (vypracovávání kodexů sítě) byla posílena, je však stále poradní povahy. To obecně umožňuje plnit jednotlivé úkoly na vnitrostátní úrovni (například dvoustupňový přístup pro vymezení podmínek pro přístup k přeshraniční infrastruktuře a podmínek pro její operační bezpečnost (článek 8)). Při výkonu všech těchto úkolů jsou náležitě konzultováni účastníci trhu a orgány na vnitrostátní úrovni (čl. 8 odst. 1, článek 10), přičemž se náležitě zohlední i výsledky regionální spolupráce mezi provozovateli přepravní/přenosové soustavy a regulačními orgány (čl. 6 odst. 6 a čl. 7 odst. 3).

Ve společném postoji je stanovena (článek 13) silná rada regulačních orgánů, která sestává ze zástupců vnitrostátních regulačních orgánů na vyšší úrovni, a ředitel agentury, který jedná v souladu s radou regulačních orgánů. Postoj rovněž předpokládá pružnou a efektivní správní radu (článek 11) sestávající z 6 členů (jak navrhl EP ve změně 44), z nichž pět jmenuje Rada a jednoho Komise, přičemž funguje částečná rotace zajišťující postupnou a odpovídající účast členských států. S cílem zlepšit demokratickou odpovědnost byla značně posílena ustanovení o transparentnosti, například ustanovení týkající se zájmů členů rady (např. čl. 11 odst. 7).

S cílem uzpůsobit agenturu s ohledem na získané zkušenosti zavádí společný postoj mechanismus přezkumu (čl. 33 odst. 2), na němž se bude velkou měrou podílet rada regulačních orgánů.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 11/2009

přijatý Radou dne 9. ledna 2009

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ...
o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou a o zrušení nařízení (ES)
č. 1228/2003

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 75 E/02)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Účelem vnitřního trhu s elektřinou, který je postupně zaváděn od roku 1999, je poskytnout skutečnou možnost výběru všem spotřebitelům ve Společenství, a to občanům i podnikům, dále nové obchodní příležitosti a intenzivnější přeshraniční obchod, aby se dosáhlo větší efektivity, konkurenceschopných cen a vyšších standardů služeb a aby se přispělo k větší bezpečnosti dodávek a k udržitelnosti.
- (2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/54/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1228/2003 ze dne 26. června 2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou ⁽⁵⁾ významně přispěly k vytvoření tohoto vnitřního trhu s elektřinou.
- (3) V současnosti však ve Společenství existují překážky bránící prodeji elektřiny za rovných podmínek a bez diskriminace či znevýhodnění. V žádném členském státě doposud neexistuje zejména nediskriminační přístup k síti ani stejně účinná úroveň regulačního dohledu.

(4) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Energetická politika pro Evropu“ zdůraznilo význam dotvoření vnitřního trhu s elektřinou a vytvoření rovných podmínek pro všechny elektroenergetické společnosti ve Společenství. Ze sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Perspektivy vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou“ a s názvem „Šetření podle článku 17 nařízení (ES) č. 1/2003 v odvětvích zemního plynu a elektřiny v Evropě (závěrečná zpráva)“ vyplynulo, že stávající předpisy a opatření neposkytují rámec potřebný k dosažení cíle dobře fungujícího vnitřního trhu.

(5) Spolu s důsledným uplatňováním stávajícího regulačního rámce by měl být regulační rámec pro vnitřní trh s elektřinou, který je stanoven v nařízení (ES) č. 1228/2003, upraven v souladu s těmito sděleními.

(6) Zejména je potřeba dosáhnout intenzivnější spolupráce a lepší koordinace mezi provozovateli přenosových soustav, aby se vytvořily kodexy sítě v zájmu poskytování a řízení účinného přeshraničního přístupu k přenosovým soustavám a aby se zajistilo koordinované plánování s dostatečným časovým předstihem a dobrý technický rozvoj přenosové soustavy ve Společenství, a to s náležitým ohledem na životní prostředí. Tyto kodexy sítě by měly být v souladu s nezávaznými rámcovými pokyny vypracovanými Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ⁽⁶⁾ (dále jen „agentura“). Agentura by se měla zapojit do přezkumu návrhu kodexů sítě, včetně jejich souladu s nezávaznými rámcovými pokyny, přičemž může tyto kodexy doporučit Komisi k přijetí. Dále by měla agentura provádět posuzování navrhovaných změn kodexů sítě, přičemž by měla mít možnost doporučit je Komisi k přijetí. Provozovatelé přenosových soustav by měli provozovat své sítě s souladu s těmito kodexy sítě.

(7) Aby se ve Společenství zajistilo optimální řízení elektroenergetických přenosových soustav a umožnilo přeshraniční obchodování s elektřinou a její přeshraniční dodávky, měla by být zřízena Evropská síť provozovatelů přenosových soustav (dále jen „síť ENTSO pro elektřinu“). Síť ENTSO pro elektřinu by měla plnit své úkoly v souladu s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže, které se na rozhodnutí sítě ENTSO pro elektřinu

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 18. června 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 a postoj Evropského parlamentu ze dne ... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 37.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L ...

- nadále vztahují. Tyto úkoly by měly být přesně vymezeny a při jejich plnění by se měly používat metody zajišťující účinnost, reprezentativnost a transparentnost. Účelem kodexů sítě vypracovaných sítí ENTSO pro elektřinu není nahradit nezbytné vnitrostátní kodexy sítě v otázkách jiných než přeshraničních. Vzhledem k tomu, že účinnějšího pokroku lze dosáhnout přístupem na regionální úrovni, měli by provozovatelé přenosových soustav zřídit v rámci celkové struktury spolupráce regionální struktury a zároveň zajistit, aby byly výsledky na regionální úrovni slučitelné s kodexy sítě a nezávaznými desetiletými plány rozvoje sítě na úrovni Společenství. Předpokladem spolupráce v rámci těchto regionálních struktur je účinné oddělení činností v oblasti sítě od činností výroby a dodávek, bez něhož by regionální spolupráce mezi provozovateli přenosových soustav mohla vyvolat chování narušující hospodářskou soutěž.
- (8) Na činnosti, která se očekává od sítě ENTSO, mají zájem všichni účastníci trhu. Nesmírně důležitý je tedy účinný postup konzultace, přičemž stávající struktury vytvořené za účelem jeho usnadnění a zefektivnění, jako například Unie pro koordinaci přenosu elektřiny, národní regulační orgány nebo agentura, by měly hrát důležitou roli.
- (9) Toto nařízení by mělo stanovit základní zásady stanovení sazeb a přidělování kapacit a zároveň zabezpečit přijetí rámcových pokynů podrobně popisujících další významné zásady a metody, aby bylo umožněno rychlé přizpůsobení změnám podmínek.
- (10) Na otevřeném konkurenčním trhu by provozovatelům přenosových soustav měly být vyrovnány náklady vynaložené v důsledku uskutečnění přeshraničních toků elektřiny přes jejich síť provozovateli přenosových soustav, ze kterých přeshraniční toky elektřiny pocházejí, jakož i provozovateli soustav, ve kterých tyto toky končí.
- (11) Při stanovení sazeb ve vnitrostátních sítích by měly být brány v úvahu platby a příjmy z vyrovnávacích plateb mezi provozovateli přenosových soustav.
- (12) Skutečné splatné částky za přeshraniční přístup do soustav se mohou značně různit v závislosti na zúčastněných provozovatelích přenosových soustav a v důsledku rozdílů ve struktuře tarifních systémů uplatňovaných v členských státech. Proto je potřebný jistý stupeň harmonizace, aby se zabránilo narušení obchodu.
- (13) Velmi potřebný by byl systém dlouhodobých místně vztahovaných cenových signálů založený na zásadě, že úroveň poplatků za přístup do sítě by měla odrážet poměr mezi výrobou a spotřebou v daném regionu, stanovený na základě diferencování poplatků za přístup do sítě mezi výrobcí nebo spotřebiteli.
- (14) Nebylo by vhodné používat sazby založené na vzdálenosti nebo, pokud jsou již k dispozici vhodné místně vztahované cenové signály, specifické sazby placené pouze vývozci nebo dovozci navíc k obecnému poplatku za přístup do vnitrostátní sítě.
- (15) Předpokladem účinné hospodářské soutěže na vnitřním trhu s elektřinou jsou nediskriminační a transparentní poplatky za používání sítě, včetně propojovacích vedení uvnitř přenosové soustavy. Dostupné kapacity těchto vedení by měly být stanoveny na nejvyšší hodnoty, které jsou v souladu s bezpečnostními normami bezpečného provozu sítě.
- (16) Je důležité zabránit narušení hospodářské soutěže v důsledku různých bezpečnostních, provozních a plánovacích norem používaných provozovateli přenosových soustav v členských státech. Dostupné přenosové kapacity a bezpečnostní, plánovací a provozní normy, které mají vliv na dostupné přenosové kapacity, by navíc měly být pro účastníky trhu zpřístupňovány transparentním způsobem.
- (17) Sledování trhu prováděné v posledních letech národními regulačními orgány a Komisí ukázalo, že současné požadavky na transparentnost a pravidla pro přístup k infrastruktuře jsou nedostatečné.
- (18) Je nutný rovný přístup k informacím o fyzickém stavu soustavy, aby všichni účastníci trhu mohli vyhodnotit celkovou situaci v oblasti poptávky a nabídky a zajistit, jaké důvody má pohyb velkoobchodní ceny. To zahrnuje přesnější informace o výrobě elektřiny, nabídce a poptávce včetně prognóz, kapacit sítě a propojení, tocích a údržbě, vyrovnávání a rezervní kapacity.
- (19) K posílení důvěry v trh je nezbytné, aby jeho účastníci měli jistotu, že ti, kteří se dopustí zneužívání, mohou být potrestáni. Příslušným orgánům by mělo být umožněno obvinění ze zneužívání trhu účinně prošetřit. Proto potřebují příslušné orgány přístup k informacím o rozhodnutích, které v souvislosti s provozními činnostmi učinily podniky zajišťující dodávky. Mnoho významných rozhodnutí činí na trhu s elektřinou výrobci, kteří by měli zajistit, aby tyto informace byly po určitou stanovenou dobu k dispozici příslušným orgánům. Na malé výrobce, kteří nemohou reálně narušovat trh, by se tato povinnost vztahovat neměla.
- (20) Pokud zvláštní povaha dotyčného propojovacího vedení neopravňuje k výjimce z těchto pravidel, měla by existovat pravidla pro používání výnosů pocházejících z postupů spojených s řízením přetížení.

- (21) Řízení problémů přetížení by mělo poskytnout provozovatelům přenosových soustav a účastníkům trhu správné hospodářské signály a mělo by vycházet z tržních mechanismů.
- (22) Je třeba výrazně podporovat investice do větší nové infrastruktury a zároveň zajistit řádné fungování vnitřního trhu s elektřinou. S cílem posílit pozitivní dopad, který na hospodářskou soutěž a bezpečnost dodávek mají výjimky udělené propojovacím vedením stejnosměrného proudu, měl by se ve fázi plánování projektu otestovat tržní zájem a měly by být přijaty předpisy pro řízení přetížení. Pokud se propojovací vedení stejnosměrného proudu nacházejí na území více než jednoho členského státu, měla by žádosti o výjimku v krajním případě vyřizovat agentura s cílem lépe zohlednit přeshraniční dopady a usnadnit příslušné správní řízení. Kromě toho by vzhledem k mimořádně rizikovému profilu realizace těchto větších infrastrukturních projektů, pro něž byla udělena výjimka, mělo být možné poskytnout podnikům majícím zájem na dodávce a výrobě u příslušných projektů dočasnou výjimku z pravidel plného oddělení.
- (23) Aby se zabezpečilo řádné fungování vnitřního trhu s elektřinou, měly by být stanoveny postupy, které umožní přijímat rozhodnutí a rámcové pokyny týkající se mimo jiné stanovení sazeb a přidělování kapacit Komisí a které zároveň zabezpečí, aby se do tohoto procesu v případě potřeby zapojily regulační orgány členských států prostřednictvím svého evropského sdružení. Regulační orgány spolu s ostatními příslušnými orgány v členských státech by měly hrát důležitou roli v rámci přispívání k řádnému fungování vnitřního trhu s elektřinou.
- (24) Národní regulační orgány by měly zabezpečit soulad s pravidly obsaženými v tomto nařízení a rámcovými pokyny přijatými na základě tohoto nařízení.
- (25) Je třeba, aby členské státy a příslušné vnitrostátní orgány poskytovaly Komisi důležité informace. S takovými informacemi musí Komise nakládat jako s důvěrnými. Pokud je to nutné, měla by mít Komise možnost požadovat důležité informace přímo od dotčených podniků za předpokladu, že budou informovány příslušné vnitrostátní orgány.
- (26) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení tohoto nařízení nebo předpisů přijatých k jeho provedení. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
- (27) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (28) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení či přijetí rámcových pokynů pro zajištění minimálního stupně harmonizace, jenž je nezbytný pro dosažení cíle tohoto nařízení. Jelikož mají tato opatření obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (29) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž dosažení harmonizovaného rámce pro přeshraniční obchod s elektřinou, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku toto nařízení nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (30) Vzhledem k rozsahu změn, které se provádějí v nařízení (ES) č. 1228/2003, je z důvodu jasnosti a přehlednosti žádoucí, aby byla příslušná ustanovení přepracována v jednom novém nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Cílem tohoto nařízení je:

- a) stanovit spravedlivá pravidla pro přeshraniční obchod s elektřinou, a tím posílit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu s elektřinou, s přihlédnutím ke zvláštnostem celostátních a regionálních trhů. Toto zahrnuje vytvoření vyrovnávacího mechanismu pro přeshraniční toky elektřiny a stanovení harmonizovaných zásad pro poplatky za přeshraniční přenos a pro přidělování dostupných kapacit nebo propojení mezi vnitrostátními přenosovými soustavami;
- b) usnadnit vytvoření dobře fungujícího a transparentního velkoobchodního trhu s vysokou úrovní bezpečnosti dodávek elektřiny. Nařízení stanoví mechanismy pro harmonizaci pravidel pro přeshraniční obchod s elektřinou.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice uvedené v článku 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/.../ES ze dne ... o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾, s výjimkou definice „propojovacího vedení“, která se nahrazuje tímto:

„propojovacím vedením“ přenosové vedení, které překračuje nebo překlenuje hranici mezi členskými státy a které spojuje vnitrostátní přenosové soustavy členských států.

2. Dále se rozumí:

- a) „regulačními orgány“ regulační orgány uvedené v čl. 34 odst. 1 směrnice 2009/.../ES;
- b) „přeshraničním tokem“ fyzický tok elektřiny přenosovou sítí členského státu, který je výsledkem dopadu činnosti výrobců nebo spotřebitelů mimo tento členský stát na jeho přenosovou síť. Pokud přenosové síť dvou nebo více členských států tvoří, zcela nebo částečně, součást jediného regulačního bloku, pak jen pro účely vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav podle článku 13 se regulační blok jako celek považuje za součást přenosové sítě jednoho z dotčených členských států, aby se předešlo tomu, že by se toky uvnitř regulačních bloků považovaly za přeshraniční toky a způsobovaly vyrovnávací platby podle článku 13. Regulační orgány daných členských států mohou rozhodnout, kterého z daných členských států bude regulační blok jako celek součástí;
- c) „přetížením“ situace, v níž propojení spojující vnitrostátní přenosové síť nemůže pojmout všechny fyzické toky vyplývající z mezinárodního obchodu požadovaného účastníky trhu z důvodu nedostatku kapacity propojovacích vedení nebo dotčených vnitrostátních přenosových soustav;
- d) „deklarovaným vývozem“ odeslání elektřiny v jednom členském státě na základě smluvní dohody s tím, že současně odpovídající převzetí („deklarovaný dovoz“) elektřiny se uskuteční v jiném členském státě nebo třetí zemi;
- e) „deklarovaným přenosem“ elektřiny událost, při níž dojde k „deklarovanému vývozu“ elektřiny a při níž zahrnuje stanovená přenosová trasa zemi, ve které se neuskuteční ani odeslání, ani současně odpovídající převzetí elektřiny;
- f) „deklarovaným dovozem“ převzetí elektřiny v členském státě nebo třetí zemi současně s odesláním elektřiny („deklarovaným vývozem“) v jiném členském státě;
- g) „novým propojovacím vedením“ propojovací vedení nedokončené ke dni ... (*).

(¹) Úř. věst. L ...

(*) Datum vstupu zrušeného nařízení (ES) č. 1228/2003 v platnost.

Článek 3

Certifikace provozovatelů přenosových soustav

1. Komise přezkoumá oznámení o certifikaci provozovatele přenosové soustavy, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 6 směrnice 2009/.../ES, ihned po jeho obdržení. Do dvou měsíců od obdržení oznámení Komise sdělí stanovisko příslušnému národnímu regulačnímu orgánu, pokud jde o slčitelnost s čl. 10 odst. 2 nebo článkem 11 a článkem 9 směrnice 2009/.../ES.

Během přípravy stanoviska uvedeného v prvním pododstavci může Komise požádat agenturu o stanovisko k rozhodnutí národního regulačního orgánu. V takovém případě se dvouměsíční lhůta uvedená v prvním pododstavci prodlužuje o další dva měsíce.

Pokud Komise nevydá stanovisko ve lhůtách uvedených v prvním a druhém pododstavci, má se za to, že proti rozhodnutí regulačního orgánu nevznesla námitky.

2. Po obdržení stanoviska Komise národní regulační orgán přijme ve lhůtě dvou měsíců konečné rozhodnutí týkající se certifikace provozovatele přenosové soustavy, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední toto stanovisko. Rozhodnutí regulačního orgánu a stanovisko Komise se zveřejní společně.

3. Kdykoliv během tohoto postupu mohou regulační orgány nebo Komise požádat provozovatele přenosových soustav nebo podniky vykonávající funkci výroby či dodávek o jakékoli informace významné pro plnění jejich úkolů podle tohoto článku.

4. Regulační orgány a Komise zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

5. Komise může přijmout rámcové pokyny, které podrobně stanoví postup pro uplatňování odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

6. Pokud Komise obdrží oznámení o certifikaci provozovatele přenosové soustavy, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 10 směrnice 2009/.../ES, přijme rozhodnutí týkající se certifikace Regulační orgán musí plnit rozhodnutí Komise.

Článek 4

Evropská síť provozovatelů elektroenergetických přenosových soustav

Všichni provozovatelé přenosových soustav spolupracují na úrovni Společenství prostřednictvím sítě ENTSO pro elektřinu s cílem podpořit dotvoření vnitřního trhu s elektřinou a zajistit, aby byla evropská elektroenergetická přenosová soustava optimálně řízena a dobře se technicky rozvíjela.

Článek 5

Zřízení sítě ENTSO pro elektřinu

1. Do ... (*) předloží provozovatelé elektroenergetických přenosových soustav Komisi a agentuře návrh stanov sítě ENTSO pro elektřinu, která se má zřídit, seznam jejích členů a návrh jejího jednacího řádu, včetně postupů pro konzultace s jinými zúčastněnými subjekty.

2. Do dvou měsíců ode dne obdržení návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu poskytne agentura po konzultaci s organizacemi zastupujícími všechny zúčastněné subjekty Komisi stanovisko.

3. Komise vydá stanovisko k návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska agentury.

4. Do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska Komise zřídí provozovatelé přenosových soustav síť ENTSO pro elektřinu, přijmou její stanovy a jednací řád a zveřejní je.

Článek 6

Zavedení kodexů sítě

1. Komise po konzultaci s agenturou, sítí ENTSO pro elektřinu a příslušnými zúčastněnými subjekty každoročně vypracuje seznam priorit stanovující oblasti uvedené v čl. 8 odst. 6 s cílem zahrnout je do kodexů sítí při jejich vypracování.

2. Komise může požádat agenturu, aby jí v přiměřené lhůtě ne delší šesti měsíců předložila návrh nezávazného rámcového pokynu, který v souladu s čl. 8 odst. 7 stanoví jasné a objektivní zásady pro vypracování kodexů sítí vztahujících se k oblastem určeným na seznamu priorit. Každý návrh nezávazného rámcového pokynu přispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu. V návaznosti na odůvodněnou žádost agentury může Komise tuto lhůtu prodloužit.

3. Agentura otevřeným a transparentním způsobem konzultuje návrh nezávazného rámcového pokynu se sítí ENTSO pro elektřinu a dalšími zúčastněnými subjekty, a to alespoň po dobu dvou měsíců.

4. Domnívá-li se Komise, že návrh nezávazného rámcového pokynu nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu, může požádat agenturu, aby návrh nezávazného rámcového pokynu v přiměřené lhůtě přezkoumala a opětovně jej předložila Komisi.

5. Pokud agentura nepředloží nebo opětovně nepředloží návrh nezávazného rámcového pokynu ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavců 2 a 4, vypracuje uvedený nezávazný rámcový pokyn Komise.

(*) Datum použitelnosti tohoto nařízení, tj. odpovídající 18 měsícům ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

6. Komise požádá síť ENTSO pro elektřinu, aby v přiměřené lhůtě ne delší dvanácti měsíců předložila agentuře kodex sítě, který je v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem.

7. Do tří měsíců ode dne obdržení kodexu sítě, během nichž může agentura vést formální konzultace s příslušnými zúčastněnými subjekty, poskytne agentura síti ENTSO pro elektřinu odůvodněné stanovisko ke kodexu sítě.

8. Síť ENTSO pro elektřinu může s ohledem na stanovisko agentury kodex sítě změnit a opětovně jej agentuře předložit.

9. Jakmile se agentura přesvědčí, že je kodex sítě v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem, předloží jej Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí.

10. Pokud síť ENTSO pro elektřinu nevypracuje kodex sítě ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavce 6, může Komise požádat agenturu, aby připravila návrh kodexu sítě na základě příslušného nezávazného rámcového pokynu. Agentura může podle tohoto odstavce v průběhu přípravy kodexu sítě zahájit další konzultace. Agentura předloží návrh kodexu sítě připravený podle tohoto odstavce Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí.

11. Komise může z vlastního podnětu, pokud síť ENTSO pro elektřinu nevypracovala kodex sítě nebo agentura nevypracovala návrh kodexu sítě, jak je uvedeno v odstavci 10 tohoto článku, nebo na doporučení agentury podle odstavce 9 tohoto článku, přijmout jeden nebo více kodexů sítí pro oblasti uvedené na seznamu v čl. 8 odst. 6.

Navrhne-li Komise přijetí kodexu z vlastního podnětu, může návrh kodexu konzultovat s agenturou, se sítí ENTSO pro elektřinu a se všemi příslušnými zúčastněnými subjekty po dobu nejméně dvou měsíců.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

12. Tímto článkem není dotčeno právo Komise přijímat a měnit rámcové pokyny podle článku 18.

Článek 7

Změna kodexů sítě

1. Návrh změn kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6 může agentuře předložit subjekt, který může mít zájem na tomto kodexu sítě, včetně sítě ENTSO pro elektřinu, provozovatelů přenosových soustav, uživatelů soustav a spotřebitelů. Agentura může navrhnout změny rovněž z vlastního podnětu.

2. Agentura ve svém jednácím řádu stanoví účinné postupy pro posouzení a důkladnou konzultaci navrhovaných změn, spolu se sítí ENTSO pro elektřinu a uživateli soustav. V návaznosti na tento postup může agentura Komisi předložit odůvodněné návrhy změn, kde uvede, v jakém smyslu jsou návrhy v souladu s cíli kodexů sítě podle čl. 6 odst. 2.

3. S ohledem na návrhy agentury může Komise přijmout změny kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

4. Posouzení navržených změn postupem podle čl. 23 odst. 2 se omezí na posouzení aspektů souvisejících s navrhovanou změnou. Těmito navrhovanými změnami nejsou dotčeny další změny, které může navrhnout Komise.

Článek 8

Úkoly sítě ENTSO pro elektřinu

1. Sít' ENTSO pro elektřinu vypracuje na žádost Komise v souladu s čl. 6 odst. 6 kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6 tohoto článku.

2. Sít' ENTSO pro elektřinu může vypracovat kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6, pokud se tyto kodexy netýkají oblastí, na něž se vztahuje žádost Komise. Tyto kodexy sítě jsou předkládány agentuře, která k nim vydá stanovisko.

3. Sít' ENTSO pro elektřinu přijímá:

- a) společné nástroje provozování sítě, včetně společné stupnice pro klasifikaci mimořádných událostí, a výzkumné plány;
- b) každé dva roky nezávazný desetiletý plán rozvoje sítě pro celé Společenství (dále jen „plán rozvoje sítě“) včetně výhledu přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě;
- c) roční pracovní program;
- d) výroční zprávu;
- e) každoroční letní a zimní výhledy přiměřenosti výrobních kapacit.

4. Výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě uvedený v odst. 3 písm. b) zahrnuje celkovou přiměřenost elektrizační soustavy z hlediska stávajících dodávek elektřiny a předpokládané poptávky po ní, a to na období následujících pěti let i na období od pěti do patnácti let od data vypracování výhledu. Tento výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě vychází z národních výhledů přiměřenosti výrobních kapacit vypracovaných jednotlivými provozovateli přenosových soustav.

5. Roční pracovní program uvedený v odst. 3 písm. c) obsahuje seznam a popis kodexů sítě, jež mají být vypracovány, plán koordinace provozu sítě a činností v oblasti výzkumu a vývoje, které mají být v daném roce realizovány, a orientační časový harmonogram.

6. Kodexy sítě uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnují následující oblasti, přičemž případně zohledňují regionální zvláštnosti:

- a) pravidla pro bezpečnost a spolehlivost sítě, včetně pravidel pro technickou přenosovou rezervní kapacitu pro provozní zabezpečení sítě;
- b) pravidla pro připojení k soustavě;
- c) pravidla pro přístup třetích osob;
- d) pravidla pro předávání údajů a zúčtování;
- e) pravidla pro interoperabilitu;
- f) provozní postupy v případě stavu nouze;
- g) pravidla pro přidělování kapacit a řízení přetížení;
- h) pravidla pro obchod týkající se technického a provozního zabezpečení služeb přístupu do sítě a vyrovnávání soustavy;
- i) pravidla transparentnosti;
- j) pravidla pro vyrovnávání, včetně pravidel ohledně rezervního výkonu v souvislosti se sítí;
- k) pravidla týkající se harmonizovaných struktur přenosových sazeb, včetně místně vztažených cenových signálů a pravidel vyrovnávání mezi provozovateli přenosových soustav; a
- l) energetickou účinnost, pokud jde o elektroenergetické sítě.

7. Aniž je dotčeno právo členských států zavést vnitrostátní kodexy pro otázky, jež nejsou přeshraniční povahy, kodexy sítě se vypracují pouze pro otázky přeshraničních sítí.

8. Sít' ENTSO pro elektřinu sleduje a analyzuje provádění kodexů sítě a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnit integraci trhu. Sít' ENTSO pro elektřinu oznámí svá zjištění agentuře a výsledky analýzy zahrne do výroční zprávy uvedené v odst. 3 písm. d) tohoto článku.

9. Sít' ENTSO pro elektřinu poskytuje agentuře veškeré informace, které si vyžádá za účelem plnění svých úkolů podle čl. 9 odst. 1.

10. Každé dva roky sít' ENTSO pro elektřinu přijme a zveřejní plán rozvoje sítě. Plán rozvoje sítě zahrnuje vytváření modelů integrované sítě, vypracovávání scénářů, výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě a posouzení odolnosti soustavy.

Plán rozvoje sítě zejména:

- a) vychází z investičních plánů jednotlivých členských států, z regionálních investičních plánů uvedených v čl. 12 odst. 1 a případně z hlavních směrů pro transevropské energetické sítě v souladu s rozhodnutím č. 1364/2006/ES ⁽¹⁾;
- b) v souvislosti s přeshraničním propojením vychází rovněž z opodstatněných potřeb jednotlivých uživatelů soustavy a zahrnuje dlouhodobé závazky investorů podle článku 8 a článků 13 a 22 směrnice 2009/.../ES;
- c) poukazuje na nedostatečnou míru investic, především pokud jde o přeshraniční kapacitu.

11. Sít ENTDO pro elektřinu poskytne Komisi na její žádost stanovisko k přijetí rámcových pokynů uvedených v článku 18.

Článek 9

Sledování prováděné agenturou

1. Agentura sleduje plnění úkolů sítě ENTDO pro elektřinu podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 a informuje o něm Komisi.

Agentura sleduje, jak síť ENTDO pro elektřinu provádí kodexy sítě vypracované podle čl. 8 odst. 2 a kodexy sítě, které byly vypracovány v souladu s čl. 6 odst. 1 až 10, které však nebyly přijaty Komisí podle čl. 6 odst. 11. Pokud síť ENTDO pro elektřinu neprovede některý z těchto kodexů sítě, agentura poskytne Komisi řádně odůvodněné stanovisko.

Agentura sleduje a analyzuje provádění kodexů sítě a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnění integrace trhu, jakož i nediskriminace, účinná hospodářská soutěž a účelné fungování trhu, a informuje o nich Komisi.

2. Sít ENTDO pro elektřinu předkládá agentuře návrh nezávazného desetiletého plánu rozvoje sítě a návrh ročního pracovního programu, včetně informací o postupu konzultace, aby k nim agentura vydala stanovisko.

Do dvou měsíců ode dne jejich obdržení poskytne agentura síti ENTDO pro elektřinu a Komisi řádně odůvodněné stanovisko a doporučení, pokud má za to, že návrh ročního pracovního programu nebo návrh plánu rozvoje sítě předloženého síti ENTDO pro elektřinu nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a dobrému fungování trhu nebo nezajišťuje dostatečnou úroveň přeshraničního propojení umožňujícího přístup třetím osobám.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES ze dne 6. září 2006, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě (Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 1).

Článek 10

Konzultace

1. Při vypracovávání kodexů sítě, návrhu plánu rozvoje sítě a ročního pracovního programu podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 vede síť ENTDO pro elektřinu otevřeným a transparentním způsobem rozsáhlé a včasné konzultace v souladu s postupy pro konzultace uvedenými v čl. 5 odst. 1 se všemi příslušnými účastníky trhu a zejména s organizacemi zastupujícími jednotlivé zúčastněné subjekty. Konzultace zahrnují národní regulační orgány a další vnitrostátní orgány, dodavatelské a výrobní podniky, zákazníky, uživatele soustavy, provozovatele distribuční soustavy, včetně příslušných odvětvových sdružení, odborných subjektů a platform zúčastněných subjektů. Zaměří se na zjištění názorů a návrhů všech příslušných účastníků v rozhodovacím procesu.

2. Všechny dokumenty a zápisy z jednání týkající se konzultací uvedených v odstavci 1 se zveřejňují.

3. Před přijetím ročního pracovního programu a kodexů sítě uvedených v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 uvede síť ENTDO pro elektřinu, jakým způsobem byly připomínky získané během konzultací zohledněny. Pokud připomínky nebyly zohledněny, uvede důvody.

Článek 11

Náklady

Náklady, které souvisejí s činnostmi sítě ENTDO pro elektřinu a jsou uvedeny v člácích 4 až 12, se zohlední při výpočtu sazeb a nesou je provozovatelé přenosových soustav. Regulační orgány tyto náklady schválí, pouze pokud jsou přijatelné a přiměřené.

Článek 12

Regionální spolupráce provozovatelů přenosových soustav

1. S cílem přispět k činnostem uvedeným v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 navazují provozovatelé přenosových soustav regionální spolupráci v rámci sítě ENTDO pro elektřinu. Každé dva roky zejména zveřejňují regionální investiční plán, přičemž mohou na jeho základě přijímat investiční rozhodnutí.

2. Provozovatelé přenosových soustav podporují provozní ujednání s cílem zajistit optimální řízení sítě a podpořit rozvoj energetických burz, přidělování přeshraniční kapacity prostřednictvím nediskriminačních tržních řešení, s náležitou pozorností věnovanou specifickým výhodám implicitních aukcí pro krátkodobé přidělování, a integraci mechanismů vyrovnávání a rezervního výkonu.

3. Komise může s ohledem na stávající struktury regionální spolupráce vymezit zeměpisné oblasti, na něž se vztahují jednotlivé struktury regionální spolupráce. Každý členský stát může podporovat spolupráci ve více než jedné zeměpisné oblasti. Opatření uvedené v první větě, jež má za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

Komise může za tímto účelem vést konzultace se sítí ENTSO pro elektřinu a agenturou.

Článek 13

Vyrovňovací mechanismus mezi provozovateli přenosových soustav

1. Provozovatelé přenosových soustav obdrží vyrovňovací platby za náklady vzniklé přenosem přeshraničních toků elektřiny po jejich sítích.

2. Vyrovňovací platba uvedená v odstavci 1 se vyplácí provozovatelům vnitrostátních přenosových soustav, v nichž přeshraniční toky vznikají, a soustav, v nichž tyto toky končí.

3. Vyrovňovací platby se provádějí pravidelně za dané minulé časové období. Pokud je to nutné, provedené platby se dodatečně upraví podle skutečně vzniklých nákladů.

První období, za něž se provede vyrovňovací platba, se stanoví v rámcových pokynech uvedených v článku 18.

4. Komise rozhodne o výši splatných vyrovňovacích plateb postupem podle čl. 23 odst. 2.

5. Velikost provedených přeshraničních toků a velikost přeshraničních toků označených jako vznikající nebo končící ve vnitrostátních přenosových soustavách se určuje na základě fyzických toků elektřiny skutečně naměřených v daném časovém období.

6. Náklady vzniklé přenosem přeshraničních toků se stanoví na základě očekávaných dlouhodobých průměrných přírůstkových nákladů s přihlédnutím ke ztrátám, investicím do nové infrastruktury a přiměřenému podílu nákladů na stávající infrastrukturu, pokud se infrastruktura používá pro přenos přeshraničních toků, zejména s ohledem na potřebu zajistit bezpečnost dodávky. Při stanovení vzniklých nákladů se používají uznávané standardní metodiky pro výpočet nákladů. Přínosy vzniklé v síti jako důsledek přenosu přeshraničních toků se vezmou v úvahu za účelem snížení přijaté vyrovňovací platby.

Článek 14

Poplatky za přístup do sítí

1. Poplatky účtované provozovateli sítí za přístup k sítím musí být transparentní, brát v úvahu potřebu bezpečnosti sítě

a odrážet skutečné náklady, pokud odpovídají nákladům efektivního a strukturálně porovnatelného provozovatele sítě, a musí se uplatňovat nediskriminačním způsobem. Tyto poplatky nejsou závislé na vzdálenosti.

2. Výrobci a spotřebitelům („zatížení“) lze účtovat poplatky za přístup do sítě. Podíl na celkové výši síťových poplatků hrazených výrobcí, s výhradou potřeby poskytnout vhodné a účinné místně vztažené cenové signály, musí být nižší než podíl hrazený spotřebiteli. V případě potřeby musí místně vztažené cenové signály na úrovni Společenství vycházet z úrovně sazeb stanovených pro výrobce nebo spotřebitele a brát v úvahu velikost síťových ztrát a způsobené přetížení, včetně investičních nákladů na infrastrukturu. Toto nebrání členským státům v poskytování místně vztažených cenových signálů uvnitř jejich území nebo v používání určitých mechanismů, aby zabezpečily, že poplatky spotřebitelů („zatížení“) za přístup do sítě jsou na celém jejich území jednotné.

3. Při stanovování poplatků za přístup do sítě se berou v úvahu:

a) provedené platby a obdržené příjmy v rámci vyrovňovacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav;

b) skutečné provedené a obdržené platby, jakož i platby očekávané za budoucí časová období, odhadované na základě minulých období.

4. Pokud existují vhodné a účinné místně vztažené cenové signály podle odstavce 2, poplatky za přístup do sítě účtované výrobcům a spotřebitelům, jak je uvedeno v základní obchodní dohodě, se vyúčtují bez ohledu na zemi určení a zemi původu elektřiny. Tím nejsou dotčeny poplatky za deklarovaný vývoz a deklarovaný dovoz na základě řízení přetížení uvedeného v článku 16.

5. Nepožadují se žádné zvláštní síťové poplatky za jednotlivé transakce týkající se deklarovaného přenosu elektřiny.

Článek 15

Poskytování informací

1. Provozovatelé přenosových soustav zavedou postupy pro koordinaci a výměnu informací, aby se zajistila bezpečnost sítě v rámci řízení přetížení.

2. Bezpečnostní, provozní a plánovací normy používané provozovateli přenosových soustav se zveřejňují. Zveřejňované informace zahrnují obecný model výpočtu celkové přenosové kapacity a rozpětí spolehlivosti přenosu vycházející z elektrických a fyzikálních vlastností sítě. Tyto modely podléhají schválení regulačními orgány.

3. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují dostupné přenosové kapacity odhadnuté na každý den, s uvedením případných již rezervovaných kapacit. Tato zveřejnění se provádějí v určitých časových intervalech přede dnem přenosu a obsahují v každém případě odhady na příští týden a příští měsíc, jakož i kvantitativní určení očekávané spolehlivosti dostupné kapacity.

4. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují příslušné údaje o souhrnné prognóze a o aktuální poptávce, dostupnosti a aktuálním využití výrobních zařízení a spotřebičů, o dostupnosti a využití sítí a propojovacích vedení a vyrovnávacím výkonu a rezervní kapacitě. Pro dostupnost a aktuální využití malých výrobních zařízení a spotřebičů lze využít souhrnné předpokládané údaje.

5. Dotčení účastníci trhu poskytují provozovatelům přenosových soustav příslušné údaje.

6. Výrobní podniky, které vlastní nebo provozují výrobní zařízení, z nichž alespoň jedno má instalovaný výkon alespoň 250 MW, uchovávají pro potřebu národního regulačního orgánu, vnitrostátního orgánu pro hospodářskou soutěž a Komise po dobu pěti let veškeré hodinové údaje z jednotlivých zařízení, které jsou nutné k ověření všech provozních dispečerských rozhodnutí a nabídek na energetických burzách, aukčních kapacit na propojovacím vedení, trhu s rezervní kapacitou a přepážkových trhů. Hodinové údaje a informace z jednotlivých zařízení, jež se mají uchovávat, obsahují alespoň údaje o dostupné výrobní kapacitě a rezervovaných kapacitách, včetně jejich přidělení na úrovni jednotlivých zařízení, a to v okamžiku uskutečnění nabídky a během výroby.

Článek 16

Obecné zásady řízení přetížení

1. Na přetížení sítě se reaguje pomocí nediskriminujících tržně orientovaných řešení, která poskytnou účinné hospodářské signály daným účastníkům trhu a provozovatelům přenosových soustav. Problémy přetížení sítě se přednostně řeší metodami nezaloženými na transakcích, tj. metodami, které nezahrnují výběr mezi smlouvami jednotlivých účastníků trhu.

2. Transakce je možné omezovat jen v nouzových situacích, v nichž musí provozovatel přenosové soustavy rychle jednat a opětovný přenos nebo vzájemná obchodní výměna nejsou možné. Všechny tyto postupy se uplatňují nediskriminačním způsobem.

Kromě případů vyšší moci dostávají účastníci trhu, jimž byla přidělena kapacita, za jakékoli omezování náhradu.

3. Účastníkům trhu se zpřístupňuje maximální kapacita propojení nebo přenosových sítí ovlivňujících přeshraniční toky

odpovídající bezpečnostním normám pro bezpečný síťový provoz.

4. Účastníci trhu informují v rozumném předstihu dotčené provozovatele přenosových soustav před daným provozním obdobím, zda mají v úmyslu využít přidělenou kapacitu. Přidělené kapacity, které nebudou využity, se znovu uvedou na trh otevřeným, transparentním a nediskriminačním způsobem.

5. Pokud je to technicky možné, uspokojují provozovatelé přenosových soustav v přetíženém vedení kapacitní požadavky všech toků elektřiny v opačných směrech, aby toto vedení co nejvíce využili. Při plném zohlednění bezpečnosti sítě nejsou transakce uvolňující přetížení nikdy odmítány.

6. Všechny výnosy vyplývající z přidělení propojení se použijí k těmto účelům:

- a) zaručení skutečné dostupnosti přidělené kapacity; nebo
- b) udržování nebo zvyšování propojovací kapacity, prostřednictvím investic do sítě, zejména do nových propojovacích vedení.

Pokud nelze výnosy účelně využít pro účely uvedené v prvním pododstavci písm. a) nebo b), mohou být se schválením regulačních orgánů dotčených členských států využity do maximální výše, kterou stanoví tyto regulační orgány jako příjem, který berou regulační orgány v úvahu při schvalování metody výpočtu síťových sazeb nebo při stanovování síťových sazeb.

Zbývající výnosy se do doby, než je bude možno použít k účelům uvedeným v prvním pododstavci písm. a) nebo b), uloží na samostatný vnitřní účet.

Článek 17

Nová propojovací vedení

1. Nová propojovací vedení stejnosměrného proudu mezi členskými státy mohou být na základě žádosti na omezenou dobu osvobozeny od čl. 16 odst. 6 tohoto nařízení a článků 9, 31 a čl. 36 odst. 6 a 8 směrnice 2009/.../ES za těchto podmínek:

- a) investice musí posílit hospodářskou soutěž v oblasti dodávání elektřiny;
- b) úroveň rizika spojeného s investicí je taková, že k investici by bez udělení výjimky nedošlo;
- c) propojovací vedení musí být vlastněno fyzickou nebo právnickou osobou, která je alespoň ve své právní formě oddělena od provozovatelů soustav, v jejichž soustavách bude toto propojovací vedení vybudováno;
- d) od uživatelů daného propojovacího vedení jsou vybírány poplatky;

e) od částečného otevření trhu ve smyslu článku 19 směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/92/ES ze dne 19. prosince 1996 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou⁽¹⁾ není žádná část kapitálových nebo provozních nákladů propojovacího vedení získána zpět z žádné složky poplatků z používání přenosových nebo distribučních soustav propojených navzájem uvedeným propojovacím vedením;

f) výjimka nesmí být na újmu hospodářské soutěži nebo účinnému fungování vnitřního trhu s elektřinou nebo řádnému fungování regulované soustavy, ke které je propojovací vedení připojeno.

2. Odstavec 1 se rovněž použije ve výjimečných případech na propojovací vedení střídavého proudu, pokud náklady a riziko dané investice jsou obzvláště vysoké ve srovnání s náklady a riziky obvykle vznikajícími při propojení dvou sousedících vnitrostátních přenosových soustav propojovacím vedením střídavého proudu.

3. Odstavec 1 se týká rovněž významných zvýšení kapacity stávajících propojovacích vedení.

4. Rozhodnutí o výjimce podle odstavců 1, 2 a 3 je v každém jednotlivém případě přijímáno regulačními orgány dotčených členských států. Výjimka se může týkat celé kapacity nového propojovacího vedení nebo stávajícího propojovacího vedení s podstatně zvýšenou kapacitou, nebo její části.

Při rozhodování o udělení výjimky se v každém jednotlivém případě posuzuje potřeba stanovit podmínky ohledně délky trvání výjimky a nediskriminačního přístupu k propojovacímu vedení. Při rozhodování o těchto podmínkách je zohledněna zejména další kapacita, která má být vybudována, nebo změna stávající kapacity, časový horizont projektu a vnitrostátní podmínky.

Před udělením výjimky rozhodne regulační orgán dotčeného členského státu o pravidlech a mechanismech pro řízení a přidělování kapacity. Pravidla řízení přetížení zahrnují povinnost nabídnout na trhu nevyužitou kapacitu, přičemž uživatelé zařízení mají právo obchodovat se svou smluvní kapacitou na sekundárním trhu. Při posuzování kritérií uvedených v odst. 1 písm. a), b) a f) tohoto článku jsou zohledněny výsledky postupu přidělování kapacity.

Rozhodnutí o výjimce, včetně podmínek uvedených v druhém pododstavci tohoto odstavce, musí být řádně odůvodněno a zveřejněno.

5. Rozhodnutí uvedená v odstavci 4 přijme agentura pouze tehdy:

a) pokud dotyčné regulační orgány nedokázaly dosáhnout dohody do šesti měsíců ode dne, kdy bylo o výjimku požádáno u posledního z těchto regulačních orgánů, nebo

b) na společnou žádost dotyčných regulačních orgánů.

Agentura vede konzultace s dotčenými regulačními orgány.

6. Bez ohledu na odstavce 4 a 5 mohou členské státy stanovit, že regulační orgán nebo agentura případně předloží příslušnému orgánu členského státu k formálnímu rozhodnutí stanovisko k dané žádosti o udělení výjimky. Toto stanovisko se zveřejní spolu s rozhodnutím.

7. Kopie každé žádosti o udělení výjimky předá regulační orgán pro informaci ihned po jejím obdržení agentuře a Komisi. Rozhodnutí je dotyčnými regulačními orgány nebo agenturou (dále jen „oznamující orgány“) neprodleně oznámeno Komisi, spolu se všemi důležitými informacemi, jež s ním souvisejí. Tyto informace mohou být Komisi předkládány v souhrnné formě, aby bylo rozhodnutí přijaté Komisí opodstatněné. Tyto informace obsahují zejména:

a) přesné důvody, na jejichž základě byla výjimka udělena, včetně finančních údajů odůvodňujících potřebu výjimky;

b) provedenou analýzu dopadu udělení výjimky na hospodářskou soutěž a účinné fungování vnitřního trhu s elektřinou;

c) důvody období a podíl na celkové kapacitě dotyčného propojovacího vedení, pro které je výjimka udělena;

d) výsledek konzultací s dotčenými regulačními orgány.

8. Ve lhůtě dvou měsíců, která začíná běžet prvním dnem po obdržení oznámení podle odstavce 7, může Komise přijmout rozhodnutí požadující, aby oznamující orgány změnilly nebo zrušily rozhodnutí o udělení výjimky. Pokud si Komise vyžádá doplňující informace, může být tato dvouměsíční lhůta prodloužena o další dva měsíce. Tato dodatečná lhůta začíná běžet prvním dnem po obdržení úplných informací. Původní dvouměsíční lhůtu lze rovněž prodloužit se souhlasem Komise a oznamujících orgánů.

Oznámení se považuje za vzaté zpět, pokud nejsou požadované informace poskytnuty ve lhůtě stanovené v žádosti, ledaže by před koncem této lhůty byla lhůta se souhlasem Komise i oznamujících orgánů prodloužena, nebo by oznamující orgány v řádně odůvodněném prohlášení informovaly Komisi o tom, že oznámení považují za úplné.

Regulační orgány nebo agentura splní rozhodnutí Komise o změně či zrušení rozhodnutí o výjimce do jednoho měsíce a uvědomí o tom Komisi.

Komise zachovává důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 27, 30.1.1997, s. 20.

Schválení rozhodnutí o udělení výjimky Komisi pozbývá platnosti do dvou let od jeho přijetí, pokud do té doby nezačne výstavba propojovacího vedení, a do pěti let od jeho přijetí, pokud není do té doby propojovací vedení uvedeno do provozu.

9. Komise může přijmout rámcové pokyny k uplatňování podmínek uvedených v odstavci 1 tohoto článku a stanovit postup pro uplatňování odstavců 4, 7 a 8 tohoto článku. Toto opatření, jehož předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

Článek 18

Rámcové pokyny

1. V rámcových pokynech ohledně vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav se v souladu se zásadami uvedenými v člancích 13 a 14 případně stanoví:

- a) podrobnosti postupu pro určování provozovatelů přenosových soustav, kteří jsou povinni platit vyrovnávací platby za přeshraniční toky, včetně rozdělení na provozovatele vnitrostátních přenosových soustav, v nichž toky vznikají, a na provozovatele soustav, v nichž tyto toky končí, v souladu s čl. 13 odst. 2;
- b) podrobnosti o platebním postupu, který má být dodržen, včetně určení prvního časového období, za které by se měla vyrovnávací platba zaplatit, v souladu s čl. 13 odst. 3 druhým pododstavcem;
- c) podrobnosti metod pro určování skutečnějších přeshraničních toků, za něž se má platit vyrovnávací platba podle článku 13, jak z hlediska množství a druhu toků, tak velikosti takových toků jako vznikajících nebo končících v přenosových soustavách jednotlivých členských států, v souladu s čl. 13 odst. 5;
- d) podrobnosti metodiky pro určování nákladů a přínosů vzniklých při přenosu přeshraničních toků, v souladu s čl. 13 odst. 6;
- e) podrobnosti o zacházení s toky elektřiny, které pocházejí ze zemí mimo Evropský hospodářský prostor nebo v takových zemích končí, v rámci vzájemného vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav;
- f) zapojení vnitrostátních elektrizačních soustav, vzájemně propojených prostřednictvím vedení stejnosměrného proudu, v souladu s článkem 13.

2. Rámcové pokyny mohou rovněž stanovit vhodná pravidla vedoucí k postupné harmonizaci základních zásad pro určování poplatků placených výrobcí a spotřebiteli (zatížení) podle systémů sazeb jednotlivých členských států, včetně promítnutí vzájemného vyrovnávacího mechanismu mezi provozovateli přenosových soustav do vnitrostátních síťových poplatků

a poskytnutí vhodných a účinných místně vztažených cenových signálů, v souladu se zásadami stanovenými v článku 14.

Rámcové pokyny zajistí vhodné a účinné harmonizované místně vztažené cenové signály na úrovni Společenství.

Harmonizace v tomto ohledu nebrání členským státům používat mechanismy, které zabezpečí, aby poplatky za přístup do sítě hrazené zákazníky (zatížení) byly na celém jejich území srovnatelné.

3. V rámcových pokynech, kterými se stanoví minimální stupeň harmonizace požadované pro dosažení cíle tohoto nařízení, jsou případně rovněž uvedeny:

- a) podrobnosti týkající se poskytování informací v souladu se zásadami stanovenými v článku 15;
- b) podrobnosti o pravidlech pro obchod s elektřinou;
- c) podrobnosti o pravidlech pro investiční pobídky v souvislosti s kapacitou propojovacího vedení, včetně místně vztažených cenových signálů;
- d) podrobnosti k oblastem uvedeným v čl. 8 odst. 6.

4. Rámcové pokyny pro správu a přidělování dostupné přenosové kapacity pro propojení mezi vnitrostátními systémy jsou stanoveny v příloze I.

5. Komise může přijmout rámcové pokyny k otázkám uvedeným v odstavcích 1, 2 a 3 tohoto článku. Může změnit rámcové pokyny uvedené v odstavci 4 tohoto článku, v souladu se zásadami v člancích 15 a 16, zejména tak, aby byly zahrnuty podrobné pokyny ohledně všech v praxi používaných metodik pro přidělování kapacity a aby se zabezpečilo, že mechanismy pro řízení přetížení se budou vyvíjet způsobem slučitelným s cíli vnitřního trhu. V případě potřeby se v rámci těchto změn stanoví obecná pravidla pro minimální bezpečnost a provozní normy pro používání a provoz sítě, jak je uvedeno v čl. 15 odst. 2.

Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 23 odst. 2.

Při přijímání nebo změně rámcových pokynů Komise zajistí, aby tyto zásady poskytovaly minimální stupeň harmonizace nutný k dosažení cílů tohoto nařízení a nepřekračovaly rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů.

Při přijímání nebo změně rámcových pokynů Komise sdělí, jaká opatření přijala za účelem dosažení souladu pravidel v třetích zemích, které jsou součástí elektrizační soustavy Společenství, s danými rámcovými pokyny.

Při prvním přijímání těchto rámcových pokynů Komise zajistí, aby tyto zásady obsahovaly v jediném navrhovaném opatření alespoň otázky uvedené v odst. 1 písm. a) a d) a v odstavci 2.

Článek 19

Regulační orgány

Regulační orgány při výkonu svých povinností zajišťují plnění tohoto nařízení a rámcových pokynů přijatých podle článku 18. Je-li to vhodné k plnění cílů tohoto nařízení, spolupracují mezi sebou navzájem a s Komisí a agenturou v souladu s kapitolou IX směrnice 2009/.../ES.

Článek 20

Poskytování informací a důvěrnost údajů

1. Členské státy a regulační orgány na požádání poskytnou Komisi veškeré informace nezbytné pro účely čl. 13 odst. 4 a článku 18.

Regulační orgány poskytují pro účely čl. 13 odst. 4 a 6 pravidelně zejména informace o nákladech skutečně vynaložených provozovateli vnitrostátních přenosových soustav, jakož i údaje a veškeré významné informace o fyzických tocích elektřiny v sítích provozovatelů přenosových soustav a o nákladech sítě.

Komise stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty, s přihlédnutím ke složitosti požadovaných informací a k naléhavosti jejich potřeby.

2. Pokud dotčený členský stát nebo regulační orgán tyto informace neposkytne v dané lhůtě podle odstavce 1 tohoto článku, může si Komise veškeré informace nezbytné pro účely čl. 13 odst. 4 a článku 18 vyžádat přímo od dotčených podniků.

Při zasílání žádosti o informace podniku Komise současně zašle kopii žádosti regulačním orgánům členského státu, na jehož území se nachází sídlo podniku.

3. V žádosti o informace Komise uvede právní základ, stanoví lhůtu, v níž mají být informace poskytnuty, účel žádosti a sankce podle čl. 22 odst. 2 pro případ poskytnutí nesprávných, neúplných nebo zavádějících informací. Komise stanoví přiměřenou lhůtu s přihlédnutím ke složitosti požadovaných informací a k naléhavosti jejich potřeby.

4. Majitelé podniků nebo jejich zástupci a v případě právnických osob osoby zmocněné je zastupovat podle zákona nebo podle zakládací smlouvy nebo stanov poskytnou požadované informace. Řádně zmocnění právní zástupci mohou poskytnout informace za své klienty, kteří však i nadále nesou plnou odpovědnost za to, že informace nejsou neúplné, nesprávné nebo zavádějící.

5. Neposkytne-li podnik požadované informace ve lhůtě stanovené Komisí nebo jsou-li poskytnuté informace neúplné,

může si Komise informace, které mají být poskytnuty, vyžádat prostřednictvím rozhodnutí. Toto rozhodnutí určí, které informace jsou nutné, a stanoví přiměřenou lhůtu, v níž mají být poskytnuty. Uvádí rovněž sankce podle čl. 22 odst. 2. Dále uvádí právo na přezkum rozhodnutí Soudním dvorem Evropských společenství.

Komise současně zašle kopii rozhodnutí regulačním orgánům členského státu, na jehož území se nachází bydliště osoby nebo sídlo podniku.

6. Informace uvedené v odstavcích 1 a 2 mohou být použity pouze pro účely čl. 13 odst. 4 a článku 18.

Komise nesmí sdělovat informace, které získala podle tohoto nařízení a které svou povahou podléhají profesnímu tajemství.

Článek 21

Právo členských států přijmout podrobnější opatření

Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států zachovávat a zavádět opatření obsahující podrobnější předpisy, než které jsou stanoveny v tomto nařízení a v rámcových pokynech podle článku 18.

Článek 22

Sankce

1. Aniž je dotčen odstavec 2, stanoví členské státy sankce za porušování ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení odpovídajícím ustanovením podle nařízení (ES) č. 1228/2003 Komisi do 1. července 2004 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají. Členské státy oznámí tato ustanovení, která neodpovídají ustanovením podle nařízení (ES) č. 1228/2003 Komisi do ... (*) a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

2. Komise může rozhodnutím uložit podnikům pokuty ve výši nejvýše 1 % celkového obrátu za předchozí účetní období, jestliže úmyslně nebo z nedbalosti poskytnou nesprávné, neúplné nebo zavádějící informace jako odpověď na žádost podle čl. 20 odst. 3 nebo je neposkytnou ve lhůtě stanovené rozhodnutím podle čl. 20 odst. 5 prvního pododstavce.

Při stanovení výše pokuty se přihlíží k závažnosti porušení požadavků stanovených v prvním pododstavci.

3. Sankce podle odstavce 1 a rozhodnutí přijatá podle odstavce 2 nemají trestněprávní povahu.

(*) Datum použitelnosti tohoto nařízení.

Článek 23**Postup projednávání ve výboru**

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 46 směrnice 2009/.../ES.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na ustanovení článku 8 uvedeného rozhodnutí.

Článek 24**Zpráva Komise**

Komise sleduje uplatňování tohoto nařízení. Podle čl. 47 odst. 6 směrnice 2009/.../ES podá Komise zprávu o zkušenostech získaných při uplatňování tohoto nařízení. Ve zprávě je třeba zejména analyzovat, do jaké míry bylo toto nařízení úspěšné při zabezpečení nediskriminačních a náklady odrážejících podmínek přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou, s cílem přispět k rozmanitosti nabídky pro zákazníka na co nejlépe

fungujícím vnitřním trhu s elektřinou a k dlouhodobé bezpečnosti dodávek, a také posoudit, do jaké míry jsou zajištěny účinné místně vztažené cenové signály. V případě potřeby musí být ke zprávě připojeny vhodné návrhy nebo doporučení.

Článek 25**Zrušení**

Nařízení (ES) č. 1228/2003 se zrušuje s účinkem ode dne ... (*). Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze II.

Článek 26**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne ... (*).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

(*) 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

PŘÍLOHA I

RÁMCOVÉ POKYNY PRO SPRÁVU A PŘIDĚLOVÁNÍ DOSTUPNÉ PŘENOSOVÉ KAPACITY PRO PROPOJENÍ MEZI VNITROSTÁTNÍMI SYSTÉMY**1. Obecná ustanovení**

- 1.1. Provozovatelé přenosových soustav se vynasnaží přijmout všechny obchodní transakce, včetně těch, které zahrnují přeshraniční obchod.
- 1.2. V případě, že k přetížení nedochází, není přístup k propojení ničím omezen. Pokud se tak obvykle děje, nemusí být stanoven žádný stálý obecný přidělovací postup pro přístup k přeshraniční přenosové službě.
- 1.3. V případě, že plánované obchodní transakce nejsou slučitelné s bezpečným síťovým provozem, provozovatelé přenosových soustav zmírňují přetížení ve shodě s požadavky provozní bezpečnosti distribuční soustavy, přičemž se snaží zajistit, aby jakékoliv související náklady byly nadále na hospodářsky účinné úrovni. Pokud nelze použít méně nákladná opatření, počítá se s nápravným opětovným přenosem či vzájemnou obchodní výměnou.
- 1.4. Jestliže dojde ke strukturálnímu přetížení, provozovatelé přenosových soustav okamžitě uplatní příslušná, předem definovaná a odsouhlasená pravidla a opatření pro řízení přetížení. Metody řízení přetížení zajistí, aby fyzické energetické toky spojené s veškerou přidělenou přenosovou kapacitou odpovídaly bezpečnostním normám sítě.
- 1.5. Metody přijaté pro účely řízení přetížení dávají účastníkům trhu a provozovatelům přenosových soustav hospodářsky účinné signály, podporují hospodářskou soutěž a jsou vhodné k tomu, aby se uplatňovaly regionálně i na úrovni Společenství.
- 1.6. Při řízení přetížení se nesmí používat rozlišování založené na transakcích. Zvláštní žádosti o přenosovou službu se nevyhoví, pouze pokud jsou zároveň splněny tyto podmínky:
 - a) následkem přírůstkových fyzických energetických toků plynoucích z vyhovění této žádosti již nemusí být zaručen bezpečný provoz energetické sítě; a
 - b) peněžní hodnota spojená s touto žádostí v postupu řízení přetížení je nižší než u ostatních žádostí, které mají být přijaty pro tutéž službu a za týchž podmínek.
- 1.7. Při určování příslušných síťových oblastí, v nichž a mezi nimiž se řízení přetížení má uplatňovat, se provozovatelé přenosových soustav řídí zásadami účinnosti nákladů a minimalizací nepříznivých dopadů na vnitřní trh s elektřinou. Provozovatelé přenosových soustav výslovně nesmějí, s výjimkou výše zmíněných důvodů a důvodů provozní bezpečnosti (⁽¹⁾), omezovat propojovací kapacitu, aby vyřešili přetížení uvnitř své regulační oblasti. Jestliže taková situace nastane, je provozovatelé přenosových soustav popsána a transparentním způsobem zpřístupněna všem uživatelům. Takovou situaci lze strpět jen do té doby, než je nalezeno dlouhodobé řešení. Provozovatelé přenosových soustav popíší a transparentním způsobem zpřístupní všem uživatelům metody a projekty k dosažení dlouhodobého řešení.
- 1.8. Při vyrovnávání sítě ve své regulační oblasti prostřednictvím provozních opatření v síti a prostřednictvím opětovného přenosu berou provozovatelé přenosových soustav v úvahu účinek těchto opatření na sousední regulační oblasti.
- 1.9. Nejpozději dne 1. ledna 2008 budou koordinovaně a za provozně bezpečných podmínek stanoveny mechanismy vnitrodenního řízení přetížení propojovací kapacity s cílem poskytnout co největší příležitosti k obchodu a zajistit přeshraniční vyrovnávání.
- 1.10. Národní regulační orgány pravidelně hodnotí metody řízení přetížení a zvláštní pozornost věnují tomu, zda panuje soulad se zásadami a pravidly stanovenými v tomto nařízení a rámcových pokynech a s předpoklady a podmínkami, jež na základě těchto zásad a pravidel samy stanovily. Zmíněné hodnocení zahrnuje konzultace všech účastníků trhu a specializované studie.

2. Metody řízení přetížení

- 2.1. Pro usnadnění účinného fungování přeshraničního obchodu mají metody řízení přetížení tržní charakter. Za tímto účelem se kapacita přiděluje pouze pomocí explicitních (kapacita) či implicitních (kapacita a energie) aukcí. Obě metody mohou existovat souběžně na stejném propojení. Pro vnitrodenní obchody lze použít nepřetržitý obchodování.

(¹) Provozní bezpečnost se rozumí „udržování přenosové soustavy v mezích dohodnutých bezpečnostních limitů“.

- 2.2. V závislosti na podmínkách hospodářské soutěže může být zapotřebí, aby mechanismy řízení přetížení dovozovaly jak dlouhodobé, tak krátkodobé přidělování přenosové kapacity.
- 2.3. Každý postup přidělení kapacity přiděluje předepsaný podíl dostupné propojovací kapacity plus veškerou zbývající kapacitu, předtím nepřidělenou, a veškerou kapacitu, která byla předtím přidělena a její držitelé ji uvolnili.
- 2.4. Provozovatelé přenosových soustav zlepšují stabilizovanost kapacity, přičemž zohlední povinnosti a práva zúčastněných provozovatelů přenosových soustav i povinnosti a práva účastníků trhu, aby se usnadnil účinný a účelný průběh hospodářské soutěže. Trhu může být nabízen přiměřený podíl kapacit se sníženou stabilitou, je však pokaždé nutno účastníkům trhu oznámit přesné podmínky přenosu po přeshraničních vedeních.
- 2.5. Právem přístupu je v případě dlouhodobých a střednědobých přidělů stabilní právo na přenosovou kapacitu. Řídí se zásadou ztráty v případě nevyužití nebo zásadou využití nebo prodeje ve stanoveném čase.
- 2.6. Provozovatelé přenosových soustav definují vhodnou strukturu pro přidělení kapacity mezi různými časovými rámci. To může zahrnovat možnost rezervace minimálního procentuálního podílu propojovací kapacity pro denní nebo vnitrodenní přidělení. Tuto přidělovací strukturu přezkoumávají příslušné regulační orgány. Ve svých návrzích provozovatelé přenosových soustav berou v úvahu:
- a) povahu trhu;
 - b) provozní podmínky, jako jsou důsledky vyrovnávání stabilně deklarovaných harmonogramů;
 - c) úroveň harmonizace procentuálních podílů a časových rámců přijatých pro různé stávající mechanismy přidělování kapacity.
- 2.7. Přidělování kapacity nesmí rozlišovat mezi účastníky trhu, kteří mají zájem využít svého práva používat fyzické dvoustranné smlouvy či nabídku na energetické burze. Vítězí nabídky s nejvyšší hodnotou, ať už implicitní nebo explicitní ve stanoveném časovém rámci.
- 2.8. V regionech, kde jsou rozvinuté termínované finanční trhy s elektřinou a kde již prokázaly účinnost, lze veškerou propojovací kapacitu přidělit prostřednictvím implicitních aukcí.
- 2.9. V jiných případech než u nových propojovacích vedení, které využívají výjimku podle článku 7 tohoto nařízení, není stanovení minimálních cen povoleno.
- 2.10. Všichni potenciální účastníci trhu mají v zásadě povoleno se procesu přidělování účastnit bez omezení. Příslušné regulační orgány nebo orgány pro hospodářskou soutěž mohou proto, aby se nevytvářely nebo nezhoršovaly problémy spojené s potenciálním použitím dominantního postavení některého účastníka trhu, případně stanovit omezení z důvodu dominantního postavení, a to všeobecně, nebo pro jednotlivý podnik.
- 2.11. Účastníci trhu pevně sjednávají svá využití kapacity u provozovatelů přenosových soustav do termínu stanoveného pro každý časový rámec. Tento termín je stanoven tak, aby byli provozovatelé přenosových soustav schopni nevyužitou kapacitu znovu předat k novému přidělení v následujícím příslušném časovém rámci – včetně vnitrodenních obchodů.
- 2.12. Kapacita je volně obchodovatelná na sekundárním základě pod podmínkou, že je provozovatel přenosové soustavy informován v dostatečném předstihu. V případě, že provozovatel přenosové soustavy odmítne nějaké sekundární obchodování (transakci), je nutné, aby to daný provozovatel přenosové soustavy jasně a transparentním způsobem oznámil a objasnil všem účastníkům trhu a oznámil to regulačnímu orgánu.
- 2.13. Finanční důsledky nesplnění závazků spojených s přidělováním kapacit nesou ti, kdo jsou za toto nesplnění odpovědní. V případě, že účastníci trhu nevyužijí kapacitu, kterou se využít zavázali, nebo v případě explicitně dražené kapacity neuskuteční sekundární obchodování či nevrátí kapacitu včas, ztrácí na tuto kapacitu právo a hradí poplatek, který odráží výši nákladů. Je nutné, aby všechny poplatky za nevyužití kapacity, které odrážejí výši nákladů, byly opodstatněné a přiměřené. Stejně tak je povinen účastníkovi trhu nahradit ztrátu práv na kapacitu, pokud provozovatel přenosových soustav nesplní své závazky. Pro tyto účely se nezohledňují následné ztráty. Pojmy a metody klíčové pro stanovení povinností vyplývajících z nesplnění závazků se určují předem s ohledem na finanční důsledky a přezkoumává je příslušný národní regulační orgán či orgány.

3. Koordinace

- 3.1. Přidělování kapacity na propojovacím vedení se koordinuje a uskutečňuje za použití společných přidělovacích postupů ze strany příslušných provozovatelů přenosových soustav. Očekává-li se, že obchod mezi dvěma zeměmi (provozovateli přenosových soustav) významně ovlivní podmínky fyzického toku v jakémkoliv třetí zemi (u třetího provozovatele přenosové soustavy), metody řízení přetížení se koordinují mezi všemi dotčenými provozovateli přenosových soustav prostřednictvím společného postupu řízení přetížení. Národní regulační orgány a provozovatelé přenosových soustav zabezpečí, aby nebyl jednostranně zaveden žádný postup pro řízení přetížení, který by měl závažné dopady na toky elektřiny v jiných sítích.

- 3.2. Od 1. ledna 2007 se uplatňuje společná koordinovaná metoda řízení přetížení a postup alespoň pro přidělování kapacity uskutečňované každý rok, každý měsíc a na následující den, a to mezi zeměmi v těchto regionech:

- a) severní Evropa (tj. Dánsko, Švédsko, Finsko, Německo, Polsko),
- b) severozápadní Evropa (tj. Benelux, Německo a Francie),
- c) Itálie (tj. Itálie, Francie, Německo, Rakousko, Slovinsko a Řecko),
- d) střední východní Evropa (tj. Německo, Polsko, Česká republika, Slovensko, Maďarsko, Rakousko a Slovinsko),
- e) jihozápadní Evropa (tj. Španělsko, Portugalsko a Francie),
- f) Spojené království, Irsko a Francie,
- g) pobaltské státy (tj. Estonsko, Lotyšsko a Litva).

Na propojovacím vedení, které zahrnuje země náležející do více než jednoho regionu, se používané metody řízení přetížení mohou lišit, aby se zajistila slučitelnost s metodami používanými v ostatních regionech, do nichž tyto země náležejí. V takovém případě navrhnou příslušní provozovatelé přenosových soustav metodu, kterou přezkoumávají příslušné regulační orgány.

- 3.3. Regiony uvedené v bodě 2.8. smějí přidělit veškerou propojovací kapacitu prostřednictvím přidělení na následující den.

- 3.4. Ve všech těchto sedmi regionech se slučitelné postupy řízení přetížení definují s ohledem na vytváření skutečně integrovaného vnitřního evropského trhu s elektřinou. Účastníci trhu nejsou konfrontováni s neslučitelnými regionálními systémy.

- 3.5. Vzhledem k prosazování spravedlivých podmínek a účinného fungování hospodářské soutěže a přeshraničního obchodu zahrnuje koordinace mezi provozovateli přenosových soustav v rámci regionů stanovených v bodě 3.2. všechny kroky, od výpočtu kapacity a optimalizace přidělování až po bezpečný provoz sítě, přičemž je jasně rozdělena odpovědnost. Tato koordinace zahrnuje především:

- a) používání společného modelu přenosu, který účinně řeší vzájemně závislé fyzické kruhové toky a zohledňuje rozdíly mezi fyzickými a obchodními toky;
- b) přidělování a sjednání kapacity, které účinně řeší vzájemně závislé fyzické kruhové toky;
- c) tytéž závazky držitelů kapacity k poskytování informací o zamýšleném využití kapacity, tj. sjednání kapacity (na explicitní aukce);
- d) tytéž časové rámce a doby uzavírky;
- e) tutéž strukturu pro přidělování kapacity mezi různými časovými rámci (např. 1 den, 3 hodiny, 1 týden atd.) a pokud jde o prodané bloky kapacity (množství elektřiny v MW, MWh atd.);
- f) konzistentní rámec smluv s účastníky trhu;
- g) ověřování toků s cílem dostát požadavkům bezpečnosti provozu při provozním plánování i provozu v reálném čase;
- h) účtování a hrazení činností při řízení přetížení.

- 3.6. Koordinace zahrnuje rovněž výměnu informací mezi provozovateli přenosových soustav. Povaha, lhůty a frekvence výměny informací jsou slučitelné s činnostmi uvedenými v bodě 3.5 a fungováním trhů s elektřinou. Díky výměně informací mohou provozovatelé přenosových soustav především vytvořit co nejlepší prognózu celkové situace distribuční soustavy pro vyhodnocení toků ve své síti a dostupných propojovacích kapacit. Každý provozovatel přenosové soustavy, který získává informace v zájmu dalších provozovatelů přenosových soustav, předává zúčastněnému provozovateli přenosové soustavy výsledky sběru údajů.

4. Harmonogram tržních operací

- 4.1. Přidělování dostupné přenosové kapacity se odehrává s dostatečným předstihem. Zúčastnění provozovatelé přenosových soustav před každým přidělením společně zveřejňují kapacitu, která se má přidělit, přičemž případně zohledňují kapacitu uvolněnou z některých stabilních přenosových práv a v náležitých případech související vyrovnaná sjednání, jakož i s délkou všech období, během nichž se kapacita sníží nebo nebude kapacita dostupná (např. z důvodu údržby).

- 4.2. Při plném zohlednění bezpečnosti sítě se sjednání přenosových práv odehrává s dostatečným předstihem před obchody uzavíranými na následující den na všech příslušných organizovaných trzích a před zveřejněním kapacity, která má být přidělena podle mechanismu přidělování na následující den a přidělování vnitrodenního. Sjednání přenosových práv v opačném směru se vyrovnávají tak, aby propojovací vedení bylo využito co nejúčinněji.

- 4.3. Následná přidělení dostupné přenosové kapacity na den D se uskuteční ve dnech D-1 a D po vydání harmonogramů indikované výroby nebo výroby na následující den.
- 4.4. Při přípravě provozu distribuční soustavy na následující den si provozovatelé přenosové soustavy se sousedními provozovateli přenosových soustav vyměňují informace, včetně prognózy topologie distribuční soustavy, dostupnosti a prognózy výroby výrobních jednotek a toků zatížení, aby byla celková síť prostřednictvím provozních opatření v souladu s pravidly bezpečného provozu distribuční soustavy co nejlépe využita.

5. Transparentnost

- 5.1. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují všechny významné údaje o dostupnosti sítě, přístupu do sítě a používání sítě, včetně zprávy o tom, kde a kdy nastává přetížení, metodách používaných pro řízení přetížení a plánech jeho řízení do budoucna.
- 5.2. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují obecný popis metody řízení přetížení, jež se za různých podmínek používá k maximalizaci kapacity dostupné na trhu, a obecný model výpočtu propojovací kapacity pro jednotlivé časové rámce vycházející z elektrických a fyzikálních vlastností sítě. Tento model přezkoumávají regulační orgány příslušných členských států.
- 5.3. Provozovatelé přenosových soustav všem potenciálním uživatelům sítě podrobně popisují a transparentním způsobem zpřístupňují postupy používané při řízení přetížení a přidělování kapacity spolu s termíny a postupy týkajícími se žádostí o kapacitu, popis nabízených produktů a povinnosti a práva provozovatelů přenosových soustav a strany, již se kapacita uděluje, včetně povinností vyplývajících z nesplnění závazků.
- 5.4. Nedílnou součástí informací, které provozovatelé přenosových soustav zveřejňují ve veřejně dostupném dokumentu, tvoří provozní a plánovací bezpečnostní normy. Zmíněný dokument rovněž přezkoumávají národní regulační orgány.
- 5.5. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují veškeré významné údaje o přeshraničním obchodě vycházející z nejlepší možné prognózy. Za účelem splnění této povinnosti dotyční účastníci trhu provozovatelům přenosových soustav poskytují významné údaje. Způsob zveřejňování takových informací přezkoumávají regulační orgány. Provozovatelé přenosových soustav zveřejňují alespoň:
- a) každý rok: informace o dlouhodobém vývoji přenosové infrastruktury a jeho vlivu na kapacitu přeshraničního přenosu;
 - b) každý měsíc: prognózy na následující měsíc a rok přenosové kapacity dostupné na trhu zohledňující veškeré významné informace, které má v době výpočtu prognózy provozovatel přenosové soustavy k dispozici (např. vliv letního a zimního období na kapacitu vedení, údržba distribuční soustavy, dostupnost výrobních jednotek atd.);
 - c) každý týden: prognózy na následující týden přenosové kapacity dostupné na trhu zohledňující veškeré významné informace, které mají v době výpočtu prognózy provozovatelé přenosových soustav k dispozici, jako jsou předpověď počasí, plánované práce na údržbě distribuční soustavy, dostupnost výrobních jednotek atd.;
 - d) každý den: přenosovou kapacitu na následující den a vnitrodenní přenosovou kapacitu dostupnou na trhu pro každý obchodní interval zohledňující všechna vyrovnaná sjednání na následující den, harmonogramy výroby na následující den, prognózy poptávky a plánované práce na údržbě distribuční soustavy;
 - e) celkovou již přidělenou kapacitu podle obchodního intervalu a všechny významné podmínky, za nichž je možné tuto kapacitu využít (dražební zúčtovací cena, závazky využít kapacitu určitým způsobem atd.), tak, aby bylo možné určit zbývající kapacitu;
 - f) přidělenou kapacitu co nejdříve po každém přidělení, přičemž rovněž uvádějí zaplacené ceny;
 - g) celkovou využitou kapacitu podle obchodního intervalu, ihned po sjednání;
 - h) reálnému času co nejbližší: souhrn uskutečněných obchodních a fyzických toků podle obchodního intervalu, včetně popisu účinku jakýchkoliv nápravných kroků podniknutých provozovateli přenosových soustav (např. omezování) s cílem vyřešit síťové nebo systémové problémy;
 - i) informace ex-ante o plánovaných výpadcích a informace ex-post za předchozí den o plánovaných i neplánovaných výpadcích výrobních jednotek větších než 100 MW.
- 5.6. Všechny významné informace budou trhu k dispozici včas k jednání o všech transakcích (např. na dobu jednání o ročních smlouvách o dodávce pro průmyslové odběratele nebo dobu, kdy je nutné zaslat nabídky na organizované trhy).
- 5.7. Provozovatel přenosové soustavy zveřejňuje významné informace o prognóze vývoje poptávky a o výrobě podle časovým rámcům uvedených v bodech 5.5. a 5.6. Provozovatel přenosové soustavy rovněž zveřejňuje významné informace nezbytné pro přeshraniční vyrovnávací trh.
- 5.8. Při zveřejnění prognóz se v období následujícím po období, k němuž se prognóza vztahuje, nebo nejpozději následující den (D + 1), k údajům prognóz rovněž zveřejňují hodnoty uskutečněné ex post.

- 5.9. Všechny informace zveřejňované provozovateli přenosových soustav jsou volně a snadno přístupnou formou dostupné. Všechny údaje jsou rovněž přístupné prostřednictvím přiměřených a standardizovaných prostředků, které budou definovány v úzké spolupráci s účastníky trhu. Údaje zahrnují informace o uplynulých obdobích v rozsahu nejméně dvou let, aby k těmto údajům měli možnost přístupu noví účastníci trhu.
- 5.10. Provozovatelé přenosových soustav si pravidelně vyměňují soubor dostatečně přesných údajů o síti a toku zatížení, aby bylo možné provádět výpočty toku zatížení pro každého provozovatele přenosové soustavy v jeho příslušné oblasti. Tentýž soubor údajů je na požádání k dispozici regulačním orgánům a Evropské komisi. Regulační orgány a Evropská komise zajistí zachování důvěrnosti tohoto souboru údajů v řadách vlastních i v řadách konzultantů, kteří pro ně na základě těchto údajů provádějí analýzy.

6. Použití příjmu z přetížení

- 6.1. Postupy řízení přetížení spojené s předem určeným časovým rámcem mohou mimo případy nových propojovacích vedení, jež využívají výhod výjimky podle článku 7, přinést příjmy, pouze pokud dojde k přetížení, a to v daném časovém rámci. Postup pro rozdělení těchto příjmů přezkoumávají regulační orgány. Nemá narušovat postup přidělování ve prospěch žádné ze stran žádajících o kapacitu nebo energii a odrazovat je od snižování přetížení.
- 6.2. Národní regulační orgány určují využití příjmů vzešlých z přidělení propojovací kapacity transparentním způsobem.
- 6.3. Příjem z přetížení se rozděluje mezi zúčastněné provozovatele přenosových soustav na základě kritérií, která odsouhlasili zúčastnění provozovatelé přenosových soustav a která přezkoumaly příslušné regulační orgány.
- 6.4. Provozovatelé přenosových soustav předem jasně stanoví využití pro jakýkoliv příjem z přetížení, který mohou získat, a podávají zprávu o stávajícím využití tohoto příjmu. Regulační orgány ověřují, zda se toto využití slučuje s tímto nařízením a rámcovými pokyny a zda je celková částka příjmu z přetížení, jenž pochází z přidělení propojovací kapacity, věnována na jeden nebo více ze tří účelů uvedených v čl. 16 odst. 6 nařízení.
- 6.5. Regulační orgány zveřejňují každý rok do 31. července zprávu, jež uvede částku příjmu obdrženého za období 12 měsíců do 30. června téhož roku a použití daného příjmu, jakož i ověření, že toto využití je v souladu s tímto nařízením a rámcovými pokyny a že celková částka příjmu z přetížení je věnována na jeden nebo více ze tří předepsaných účelů.
- 6.6. Použití příjmu z přetížení na investice udržující nebo zvyšující propojovací kapacitu je přednostně určeno konkrétním, předem definovaným projektem, které přispívají k uvolnění souvisejícího stávajícího přetížení a které lze rovněž uskutečnit v přiměřené době, zejména vzhledem k povolovacímu postupu.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1228/2003	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
–	Článek 3
–	Článek 4
–	Článek 5
–	Článek 6
–	Článek 7
–	Článek 8
–	Článek 9
–	Článek 10
–	Článek 11
–	Článek 12
Článek 3	Článek 13
Článek 4	Článek 14
Článek 5	Článek 15
Článek 6	Článek 16
Článek 7	Článek 17
Článek 8	Článek 18
Článek 9	Článek 19
Článek 10	Článek 20
Článek 11	Článek 21
Článek 12	Článek 22
Článek 13	Článek 23
Článek 14	Článek 24
–	Článek 25
Článek 15	Článek 26
Příloha	Příloha I

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 19. září 2007 předložila Komise na základě článku 95 Smlouvy návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1228/2003 o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou, a to jako součást balíčku obsahujícího čtyři další návrhy týkající se vnitřního trhu s energií.
2. Výbor regionů přijal stanovisko k celému balíčku dne 10. dubna 2008 ⁽¹⁾ a Evropský hospodářský a sociální výbor dne 22. dubna 2008 ⁽²⁾.
3. Evropský parlament přijal stanovisko ⁽³⁾ v prvním čtení dne 18. června 2008 a schválil 32 změn. Komise nepředložila pozměněný návrh.
4. Dne 9. ledna 2009 Rada v souladu s článkem 251 Smlouvy přijala společný postoj v podobě přepracovaného nařízení.

II. CÍL NÁVRHU

5. Návrh je součástí třetího balíčku o vnitřním trhu s energií, spolu se směrnicí o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou, s nařízením o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám, se směrnicí o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem a s nařízením, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů. Návrh má umožnit dosažení cíle, kterým je řádné fungování vnitřního trhu s elektřinou, a to zejména zavedením:
 - ustanovení zaměřených na větší spolupráci a koordinaci mezi provozovateli přenosových soustav, mimo jiné prostřednictvím zřízení Evropské sítě provozovatelů přenosových soustav (sítě ENTSO pro elektřinu);
 - požadavků na větší transparentnost.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

6. Obecné poznámky

- 6.1. Rada dospěla k závěru, že v rámci úsilí o větší efektivnost, větší transparentnost a soudržnost s nařízením (ES) č. 1228/2003 a ve snaze o větší srozumitelnost je třeba ustanovení nařízení přepracovat. Obecně však Rada při přepracovávání plně respektovala pozměněný návrh Komise v tom smyslu, že nejednala o jiných ustanoveních než o těch, která jsou součástí návrhu Komise, kromě případů, kdy bylo nezbytné provést změny v návaznosti na změny, které v návrhu provedla Rada, změnit odkazy z důvodu přečíslení článků atd. Pokud to bylo možné, zachovala Rada přístup Komise a usilovala u odvětví elektřiny i u odvětví plynu o tutéž úpravu.

Komise přijala všechny změny, které Rada v jejím návrhu provedla.

- 6.2. Pokud jde o 32 změn přijatých Evropským parlamentem včetně jedné ústní změny, Rada stejně jako Komise
 - přijala těchto 7 změn, a to
 - zcela: 12;
 - zčásti nebo v zásadě: 11, 15, 18, 24, 29, a 32;
 - a
 - zamítla těchto 6 změn: 5, 13, 19, 26, 27 a 30, a to z důvodu obsahu, soudržnosti nebo formy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

6.3. Rada se odchýlila od postoje Komise

— a přijala jednu změnu: 23 (zčásti)

a

— zamítla těchto 18 změn: 1, 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 14, 17, 20, 21, 22, 25, 28, 31 a ústní změnu.

7. **Konkrétní poznámky**

7.1. Pokud jde o *změny EP*, u nichž se Rada odchýlila od *postoje Komise*:

a) Rada přijala zčásti změnu 23, protože se domnívá, že za určitých podmínek a v rámci určitých omezení by mělo být možné zohlednit výnosy související s přetížením při výpočtu síťových sazeb.

b) Rada zamítla 18 změn uvedených výše (bod 6.3) z těchto důvodů:

i) změny nejsou nezbytné nebo přínosné, a to zejména proto, že otázky jsou zčásti či dostatečně obsaženy v jiných částech znění nebo je znění navržené Komisí dostačující: změny 1, 2, 3, 4; změny 7 a 8 jsou nadbytečné; otázka, kterou se zabývá ústní změna, je již obsažena v čl. 8 odst. 8 a 9.

ii) změna zahrnuje text, který není v souvislosti s úlohou regulačních orgánů přiměřený, mimo jiné proto, že úkoly a pravomoci těchto orgánů jsou stanoveny ve směrnici o elektřině: změna 9; změna 10 (Rada navíc přesunula článek o maloobchodních trzích do směrnice o elektřině); změny 20, 31.

iii) změna 6, jelikož Komisi nepřísluší vypracovávat plány týkající se přenosové sítě.

iv) změny 14 a 21 zahrnují text, který neodpovídá úloze, kterou agentura má mít podle názoru Rady; kromě toho z právních důvodů agentuře nepřísluší přijímání nebo schvalování kodexů sítě nebo přijímání rozhodnutí s obecným dopadem.

v) změna 17, jelikož konzultace (článek 10) by měla provádět síť ENTSO; na konzultace, které má provádět agentura, se vztahuje článek 6.

vi) změna 22 není vhodná, protože je třeba se vyhnout nadbytečné právní úpravě.

vii) změna 25, protože je třeba zachovat paralelní ustanovení o postupu pro udělování výjimek, jak je stanoveno v odvětví plynu (článek 35 směrnice o plynu).

viii) změna 28 překračuje rámec nařízení a stanoví pro členské státy úkoly, které by měly připadat provozovatelům přenosové soustavy.

7.2. Pokud jde o *návrh Komise*, Rada provedla některé další změny (týkající se obsahu nebo formy); hlavní z nich jsou uvedeny níže.

a) *Certifikace provozovatelů přenosových soustav*

Rada se domnívá, že je třeba přesunout část o postupu certifikace, v níž se stanoví úloha Komise v tomto postupu, ze směrnice o elektřině do nového článku 3 tohoto nařízení.

b) *Zavedení a změna kodexů sítě*

Rada se domnívá, že je třeba podrobněji stanovit postup pro zavedení kodexů sítě (článek 6) a jiný, a sice kratší, postup pro změnu kodexů sítě (článek 7). Těmito články byl nahrazen článek 2e návrhu Komise. Podle názoru Rady by jednoznačná úloha agentury měla spočívat ve vypracovávání nezávazných rámcových pokynů, které budou sloužit jako základ pro kodexy sítě, jež zavádí síť ENTSO, přezkumu návrhu kodexů sítě a vyhodnocování navrhovaných změn kodexů sítě. V případě potřeby může Komise přijmout tyto kodexy prostřednictvím postupu projednávání ve výborech tak, aby se staly závaznými (viz rovněž 6. bod odůvodnění).

c) *Sledování prováděné agenturou*

Rada zařadila dva pododstavce, které stanoví, že agentura sleduje, jak síť ENTSO provádí kodexy sítě (čl. 9 odst. 1 druhý a třetí pododstavec).

d) *Výjimky pro nová propojovací vedení*

V souvislosti s udělováním výjimek pro nová propojovací vedení mezi členskými státy (článek 17) se Rada domnívá, že agentura by měla zasahovat pouze v případech, kdy příslušné vnitrostátní regulační orgány nedosáhnou dohody nebo kdy předloží agentuře společnou žádost (odstavec 5). Členské státy by dále měly mít možnost stanovit, pokud si to přejí, že *formální* rozhodnutí o udělení výjimky přijímá jiný příslušný orgán členského státu, a to na základě stanoviska regulačního orgánu (odstavec 6).

e) *Maloobchodní trhy*

Rada považovala za vhodné přepracovat článek o maloobchodních trzích, a to mimo jiné přesunutím odkazu na přeshraniční trhy z nařízení (článek 7a návrhu Komise) do směrnice o elektřině (nový článek 40).

f) *Jiné body*

- Rada se domnívá, že je třeba namísto výrazu „investiční plán“ použít výraz „plán rozvoje sítě“ a upřesnit, že tyto plány jsou *nezávazné* (čl. 8 odst. 3 písm. b)).
 - Rada v souladu s přepracovaným zněním zařadila nový článek za účelem zrušení stávajícího legislativního aktu (článek 25).
-

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 12/2009

přijatý Radou dne 9. ledna 2009

s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ...
o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám a o zrušení nařízení (ES)
č. 1775/2005

(Text s významem pro EHP)

(2009/C 75 E/03)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního
výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Účelem vnitřního trhu se zemním plynem, který je postupně zaváděn od roku 1999, je poskytnout skutečnou možnost výběru všem spotřebitelům ve Společenství, ať již občanům nebo podnikům, dále nové obchodní příležitosti a intenzivnější přeshraniční obchod, aby se dosáhlo větší efektivity, konkurenceschopných cen a vyšších standardů služeb a aby se přispělo k větší bezpečnosti dodávek a udržitelnosti.

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/55/ES ze dne 26. června 2003 o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁴⁾ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1775/2005 ze dne 28. září 2005 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám ⁽⁵⁾ významně přispěly k vytvoření tohoto vnitřního trhu se zemním plynem.

(3) Zkušenosti získané při provádění a sledování prvního souboru „Pokynů pro správnou praxi“, přijatých v roce 2002 Evropským fórem pro regulaci plynárenství (madridské fórum), ukazují, že pro zajištění úplného provedení pravidel stanovených v uvedených pokynech ve všech členských státech a pro stanovení minimální záruky rovných podmínek přístupu na trh v praxi je nezbytné stanovit jejich právní vymahatelnost.

(4) Na zasedání madridského fóra ve dnech 24. a 25. září 2003 byl přijat druhý soubor společných pravidel s názvem „Druhé pokyny pro správnou praxi“, a účelem tohoto nařízení je stanovit na základě těchto druhých pokynů základní zásady a pravidla pro přístup k síti, služby pro přístup třetích osob k soustavě, řízení překročení kapacity, transparentnost, vyvazování a obchodování s právy na kapacitu.

(5) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/.../ES ze dne ... o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem ⁽⁶⁾ umožňuje existenci provozovatele kombinované přepravní a distribuční soustavy. Proto pravidla stanovená v tomto nařízení nevyžadují změnu v organizaci vnitrostátních přepravních a distribučních soustav, jež jsou v souladu s příslušnými ustanoveními směrnice 2009/.../ES.

(6) Do oblasti působnosti tohoto nařízení spadají vysokotlaká potrubí, kterými jsou místní distribuční společnosti připojeny k plynárenské soustavě a která nejsou především používána pro místní distribuci.

(7) Je nezbytné stanovit kritéria pro určování sazeb za přístup k soustavě, aby se zajistilo, že jsou plně v souladu se zásadou nediskriminace, že plně vyhovují potřebám řádně fungujícího vnitřního trhu a že plně zohledňují potřebu integrity soustavy a odrážejí skutečně vzniklé náklady, pokud tyto náklady odpovídají nákladům účinného provozovatele soustavy se srovnatelnou strukturou a jsou transparentní, včetně odpovídající návratnosti investic, a případně s přihlédnutím ke srovnávacím rozborům sazeb prováděným regulačními orgány.

(8) Při výpočtu sazeb za přístup k soustavám je důležité vzít v úvahu skutečně vzniklé náklady, pokud tyto náklady odpovídají nákladům účinného provozovatele soustavy se srovnatelnou strukturou a jsou transparentní, jakož i potřebu zajistit přiměřenou návratnost investic a motivaci k výstavbě nové infrastruktury. V tomto ohledu, a zejména pokud bude mezi plynovody existovat účinná hospodářská soutěž, budou srovnávací rozborů sazeb představovat důležitou součást této úvahy.

(9) Používání tržních způsobů při stanovování sazeb, například aukcí, musí být slučitelné s ustanoveními směrnice 2009/.../ES.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽²⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 9. července 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 9. ledna 2009 a postoj Evropského parlamentu ze dne... (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 176, 15.7.2003, s. 57

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L ...

- (10) Společný minimální soubor služeb pro přístup třetích osob je nezbytný pro stanovení společných minimálních norem přístupu v praxi v celém Společenství, pro zajištění dostatečné slučitelnosti služeb pro přístup třetích osob a pro možnost využívání výhod řádně fungujícího vnitřního trhu se zemním plynem.
- (11) V současnosti ve Společenství existují překážky bránící prodeji zemního plynu za rovných podmínek a bez diskriminace či znevýhodnění. V žádném členském státě doposud neexistuje zejména nediskriminační přístup k síti ani stejně účinná úroveň regulačního dohledu.
- (12) Sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Energetická politika pro Evropu“ zdůraznilo význam dotvoření vnitřního trhu se zemním plynem a vytvoření rovných podmínek pro všechny plynárenské podniky ve Společenství. Ze sdělení Komise ze dne 10. ledna 2007 s názvem „Perspektivy vnitřního trhu se zemním plynem a elektřinou“ a s názvem „Šetření podle článku 17 nařízení (ES) č. 1/2003 v odvětvích zemního plynu a elektřiny v Evropě (závěrečná zpráva)“ vyplynulo, že stávající pravidla a opatření neposkytují rámec potřebný k dosažení cíle dobře fungujícího vnitřního trhu.
- (13) Spolu s důsledným uplatňováním stávajícího regulačního rámce by měl být regulační rámec pro vnitřní trh se zemním plynem, který je stanoven v nařízení (ES) č. 1775/2005, upraven v souladu s těmito sděleními.
- (14) Zejména je potřeba dosáhnout intenzivnější spolupráce a lepší koordinace mezi provozovateli přepravních soustav, aby se vytvořily kodexy sítě v zájmu poskytování a řízení účinného přeshraničního přístupu k přepravním soustavám a aby se zajistilo koordinované plánování s dostatečným časovým předstihem a dobrý technický rozvoj přepravní soustavy ve Společenství, a to s náležitým ohledem na životní prostředí. Kodexy sítě by měly být v souladu s nezávaznými rámcovými pokyny vypracovanými Agenturou pro spolupráci energetických regulačních orgánů (dále jen „agentura“) zřízenou nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009⁽¹⁾. Agentura by se měla zapojit do přezkumu návrhu kodexů sítě, včetně jejich souladu s nezávaznými rámcovými pokyny, přičemž může tyto kodexy doporučit Komisi k přijetí. Dále by měla agentura provádět posuzování navrhovaných úprav kodexů sítě, přičemž by měla mít možnost doporučit je Komisi k přijetí. Provozovatelé přepravních soustav by měli provozovat své sítě podle těchto kodexů sítě.
- (15) Aby se ve Společenství zajistilo optimální řízení přepravních soustav zemního plynu, měla by být zřízena Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav (dále jen „síť ENTSO pro zemní plyn“). Síť ENTSO pro zemní plyn by měla plnit své úkoly v souladu s pravidly Společenství v oblasti hospodářské soutěže, které se na rozhodnutí sítě ENTSO pro zemní plyn nadále vztahují. Úkoly sítě ENTSO pro zemní plyn by měly být přesně vymezeny a při jejich plnění by měla být používána metoda zajišťující účinnost, reprezentativnost a transparentnost. Účelem kodexů sítě vypracovaných sítí ENTSO pro zemní plyn není nahradit nezbytné vnitrostátní kodexy sítě v otázkách jiných než přeshraničních. Vzhledem k tomu, že účinnějšího pokroku lze dosáhnout přístupem na regionální úrovni, měli by provozovatelé přepravních soustav zřídit v rámci celkové struktury spolupráce regionální struktury a zároveň zajistit, aby byly výsledky na regionální úrovni slučitelné s kodexy sítě a nezávaznými desetiletými plány rozvoje sítě na úrovni Společenství. Předpokladem spolupráce v rámci těchto regionálních struktur je účinné oddělení činností v oblasti sítě od činností v oblasti výroby a dodávek, bez něhož by regionální spolupráce mezi provozovateli přepravních soustav mohla vyvolat chování narušující hospodářskou soutěž.
- (16) Na činnosti, která se očekává od sítě ENTSO pro zemní plyn, mají zájem všichni účastníci trhu. Nesmírně důležité jsou tedy účinné konzultační postupy, přičemž stávající struktury vytvořené za účelem jeho usnadnění a zefektivnění, jako například Evropské sdružení pro usměrňování výměny energie, národní regulační orgány či agentura, by měly hrát důležitou roli.
- (17) V zájmu posílení hospodářské soutěže prostřednictvím likvidních velkoobchodních trhů se zemním plynem je nezbytné, aby se mohlo se zemním plynem obchodovat nezávisle na poloze v rámci soustavy. Jediným způsobem, jak toho dosáhnout, je poskytnout uživatelům sítě volnost pro rezervaci vstupní a výstupní kapacity, a zajistit tak, aby přeprava zemního plynu probíhala prostřednictvím zón namísto smluvních cest. Ve prospěch režimů vstupů a výstupů za účelem usnadnění rozvoje hospodářské soutěže se již vyjádřila většina zúčastněných osob v průběhu 6. madridského fóra ve dnech 30. a 31. října 2002. Sazby by neměly záviset na trase přepravy: sazba stanovená pro jeden či více bodů vstupu by neměla souviset se sazbou stanovenou pro jeden či více bodů výstupu a naopak.
- (18) Odkazy na harmonizované přepravní smlouvy v souvislosti s nediskriminačním přístupem k síti provozovatelů přepravních soustav neznamenaají, že podmínky přepravních smluv konkrétního provozovatele soustavy v členském státě musí být stejné jako u jiného provozovatele přepravní soustavy v daném nebo v jiném členském státě, pokud nejsou stanoveny minimální požadavky, které musí splňovat všechny přepravní smlouvy.

⁽¹⁾ Úř. věst. L ...

- (19) V plynárenských soustavách existuje značná míra smluvního překročení kapacity. Řízení překročení kapacity a zásady přidělování kapacity pro nové či nově sjednané smlouvy spočívají tedy v uvolnění nevyužité kapacity tím, že se uživatelům sítě umožní pronajmout nebo odprodat své smluvní kapacity, a v povinnosti provozovatelů přepravní soustavy nabídnout trhu nevyužitou kapacitu, a to alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou kapacitu. Vzhledem k velkému podílu stávajících smluv a nutnosti vytvořit skutečně rovné podmínky pro uživatele nové i stávající kapacity je třeba, aby byly tyto zásady uplatňovány u veškeré smluvní kapacity, včetně stávajících smluv.
- (20) Ačkoliv v současné době nepředstavuje fyzické překročení kapacity sítě ve Společenství problém, může se jím stát v budoucnu. Proto je důležité stanovit pro takové situace základní zásadu pro přidělování překročené kapacity.
- (21) Sledování trhu prováděné v posledních letech národními regulačními orgány a Komisí ukázalo, že současné požadavky na transparentnost a pravidla pro přístup k infrastruktuře jsou nedostatečné.
- (22) Je nutný rovný přístup k informacím o fyzickém stavu soustavy, aby všichni účastníci trhu mohli vyhodnotit celkovou situaci v oblasti poptávky a nabídky a zjistit, jaké důvody má pohyb velkoobchodní ceny. To zahrnuje přesnější informace o nabídce a poptávce, kapacitě sítě, tocích a údržbě, vyrovnávání a o dostupnosti a využívání skladovacích zařízení. Jelikož tyto informace mají pro fungování trhu zásadní význam, je třeba zmírnit stávající omezení týkající se zveřejnění z důvodu zachování důvěrnosti.
- (23) Požadavky na důvěrnost u informací citlivých z hlediska obchodu jsou zvláště důležité, pokud se jedná o údaje obchodní strategické povahy pro danou společnost, jestliže skladovací zařízení využívá pouze jeden uživatel nebo pokud se jedná o údaje týkající se bodů výstupu v rámci soustavy nebo podsoustavy, které nejsou připojeny k jiné přepravní nebo distribuční soustavě, ale k jedinému průmyslovému konečnému zákazníkovi, kde by zveřejnění těchto údajů znamenalo odkrytí důvěrných informací týkajících se výrobního procesu tohoto zákazníka.
- (24) K posílení důvěry v trh je nezbytné, aby jeho účastníci měli jistotu, že ti, kteří se dopustí zneužívání, budou potrestáni. Příslušným orgánům by mělo být umožněno obvinění ze zneužívání trhu účinně prošetřit. Proto potřebují příslušné orgány přístup k informacím o rozhodnutích, které v souvislosti s provozními činnostmi učinily dodavatelské podniky. Na trhu se zemním plynem jsou provozovatelé soustav o všech těchto rozhodnutích informováni v podobě rezervací kapacity, nominací a realizovaných toků. Provozovatelé soustav by měli zajistit, aby tyto informace byly po určitou stanovenou dobu k dispozici příslušným orgánům.
- (25) Přístup k zařízením pro skladování zemního plynu a k zařízením se zkvalitněným zemním plynem (LNG) je nedostatečný, a proto je třeba příslušné předpisy zdokonalit. Ze sledování, které provedla Skupina evropských regulačních orgánů pro elektroenergetiku a plynárenství, vyplynulo, že dobrovolné pokyny provozovatelům skladovacích soustav týkající se osvědčených postupů při zajišťování přístupu třetích osob, které byly všemi zúčastněnými osobami schváleny na madridském fóru, jsou uplatňovány nedostatečně, a je tedy nutné učinit je závaznými.
- (26) V případě zemního plynu představují nediskriminační a transparentní systémy vyrovnávání používané provozovateli přepravních soustav důležité mechanismy zejména ve vztahu k novým účastníkům vstupujícím na trh, kteří mohou mít s vyrovnáváním svého celkového portfolia prodejů větší potíže než společnosti, které jsou na daném trhu již zavedené. Proto je nezbytné stanovit pravidla pro zajištění toho, aby provozovatelé přepravních soustav používali tyto mechanismy způsobem slučitelným s podmínkami nediskriminačního, transparentního a účinného přístupu k soustavě.
- (27) Obchodování s primárními právy na kapacitu představuje důležitou součást rozvoje konkurenčního trhu a vytváření likvidity. Toto nařízení by proto mělo stanovit základní pravidla pro tuto oblast obchodování.
- (28) Národní regulační orgány by měly zajistit dodržování pravidel obsažených v tomto nařízení a v rámcových pokynech, které jsou podle něj přijaty.
- (29) V rámcových pokynech připojených k tomuto nařízení jsou na základě výše zmíněných „Druhých pokynů pro správnou praxi“ vymezena podrobná prováděcí pravidla. Tato pravidla se případně budou v průběhu doby vyvíjet s přihlédnutím k rozdílům mezi národními plynárenskými soustavami.
- (30) Při navrhování změn rámcových pokynů uvedených v příloze tohoto nařízení by měla Komise nejprve vést konzultace se všemi příslušnými osobami, jichž se rámcové pokyny týkají a které jsou zastoupeny profesními organizacemi, a s členskými státy v rámci madridského fóra.
- (31) Členské státy a příslušné vnitrostátní orgány by měly Komisi poskytovat příslušné informace. Komise by měla s těmito informacemi nakládat jako s důvěrnými.
- (32) Tímto nařízením a rámcovými pokyny přijatými v souladu s ním není dotčeno použití pravidel Společenství, které se týkají hospodářské soutěže.

- (33) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.
- (34) Zejména je třeba zmocnit Komisi ke stanovení či přijetí rámcových pokynů pro zajištění minimálního stupně harmonizace, jenž je nezbytný pro dosažení cílů tohoto nařízení. Jelikož mají tato opatření obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musejí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES.
- (35) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž stanovení spravedlivých pravidel pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám, skladovacím zařízením a zařízením LNG, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jej může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení uvedeného cíle.
- (36) Vzhledem k rozsahu změn, které se provádějí v nařízení (ES) č. 1775/2005, je z důvodu jasnosti a přehlednosti žádoucí, aby byla příslušná ustanovení přepracována v jednom novém nařízení,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

Cílem tohoto nařízení je:

- stanovit nediskriminační pravidla pro podmínky přístupu k plynárenským přepravním soustavám s přihlédnutím ke zvláštnostem národního regionálních trhů, aby bylo zajištěno řádné fungování vnitřního trhu se zemním plynem;
- stanovit nediskriminační pravidla pro podmínky přístupu k zařízením LNG a skladovacím zařízením s přihlédnutím ke zvláštnostem národních a regionálních trhů; a
- usnadnit vytvoření dobře fungujícího a transparentního velkoobchodního trhu s vysokou úrovní bezpečnosti dodávek zemního plynu. Nařízení stanoví mechanismy pro harmonizaci pravidel pro přeshraniční obchod se zemním plynem.

Cíle uvedené v prvním pododstavci tohoto článku zahrnují stanovení harmonizovaných zásad pro sazby či metody jejich

výpočtu, pro přístup k soustavě, nikoliv však ke skladovacím zařízením, zavedení služeb pro přístup třetích osob a harmonizované zásady pro přidělování kapacity a řízení překročení kapacity, stanovení požadavků na transparentnost, pravidla pro vyrovnávání, vyrovnávací poplatky a usnadnění obchodování s kapacitou.

Toto nařízení se s výjimkou čl. 19 odst. 4 vztahuje pouze na skladovací zařízení spadající podle čl. 32 odst. 3 nebo 4 směrnice 2009/.../ES.

Členské státy mohou určit subjekt nebo orgán zřízený v souladu se směrnicí 2009/.../ES, jenž splňuje požadavky tohoto nařízení, za účelem výkonu jedné nebo více funkcí, které obvykle náleží provozovateli přepravní soustavy. Tento subjekt nebo orgán se podléhá certifikaci podle článku 3 tohoto nařízení a musí být určen podle článku 10 směrnice 2009/.../ES.

Článek 2

Definice

- Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - „přpravou“ přeprava zemního plynu soustavou, tvořenou zejména vysokotlakým potrubím, jinou než těžební plynovodní sítí a jinou, než je část vysokotlakého potrubí, která je používána především v souvislosti s místní distribucí zemního plynu, s cílem jeho dodávek zákazníkům, avšak s vyloučením dodávek samotných;
 - „přepravní smlouvou“ smlouva, kterou provozovatel přepravní soustavy uzavírá s uživatelem sítě za účelem přepravy;
 - „kapacitou“ maximální průtok vyjádřený v běžných metrech krychlových za jednotku času nebo v jednotkách energie za jednotku času, na který má uživatel sítě na základě přepravní smlouvy právo;
 - „nevyužitou kapacitou“ pevná kapacita, kterou uživatel sítě získal podle přepravní smlouvy, ale kterou nenominoval ve lhůtě stanovené ve smlouvě;
 - „řízením překročení kapacity“ řízení portfolia kapacity provozovatele přepravní soustavy za účelem optimálního a maximálního využití technické kapacity a včasného zjišťování budoucího překročení kapacity a bodů nasycení;
 - „sekundárním trhem“ trh s kapacitou obchodovanou mimo primární trh;
 - „nominací“ oznámení, kterým uživatel sítě provozovateli přepravní soustavy předem ohlašuje skutečný průtok, který chce do soustavy dodat nebo z ní odebrat;
 - „renominací“ následné oznámení opravené nominace;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

- 9) „integritou soustavy“ takový stav přepravní soustavy včetně nezbytných přepravních zařízení, ve kterém tlak a jakost zemního plynu zůstává v rozmezí minimálních a maximálních limitů stanovených provozovatelem přepravní soustavy, takže přeprava zemního plynu je po technické stránce zaručena;
- 10) „vyrovnávacím obdobím“ období, ve kterém musí jednotliví uživatelé sítě vyrovnat odběr určitého množství zemního plynu vyjádřeného v jednotkách energie dodávkou stejného množství zemního plynu do přepravní soustavy v souladu s přepravní smlouvou nebo kodexem sítě;
- 11) „uživatelé sítě“ zákazník nebo potenciální zákazník provozovatele přepravní soustavy a samotný provozovatel přepravních soustav, pokud je to potřebné pro výkon jejich funkce ve vztahu k přepravě;
- 12) „přerušitelnými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy v souvislosti s přerušitelnou kapacitou;
- 13) „přerušitelnou kapacitou“ kapacita přepravy zemního plynu, kterou může provozovatel přepravní soustavy v souladu s podmínkami přepravní smlouvy přerušit;
- 14) „dlouhodobými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy na dobu jednoho roku a delší;
- 15) „krátkodobými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy na dobu kratší než jeden rok;
- 16) „pevnou kapacitou“ kapacita přepravy zemního plynu, která je provozovatelem přepravní soustavy smluvně zaručena jako nepřerušitelná;
- 17) „pevnými službami“ služby nabízené provozovatelem přepravní soustavy v souvislosti s pevnou kapacitou;
- 18) „technickou kapacitou“ maximální pevná kapacita, kterou může provozovatel přepravní soustavy nabídnout uživatelům sítě s přihlédnutím k integritě soustavy a provozním požadavkům na přepravní soustavu;
- 19) „smluvní kapacitou“ kapacita, kterou provozovatel přepravní soustavy přidělil uživateli sítě na základě přepravní smlouvy;
- 20) „dostupnou kapacitou“ část technické kapacity, která není přidělena a je v danou chvíli v soustavě ještě k dispozici;
- 21) „smluvním překročením kapacity“ situace, kdy výše poptávky po pevné kapacitě překračuje technickou kapacitu;
- 22) „primárním trhem“ trh s kapacitou obchodovanou přímo provozovatelem přepravní soustavy;
- 23) „fyzickým překročením kapacity“ situace, kdy v určitém okamžiku výše poptávky po skutečných dodávkách překračuje technickou kapacitu;
- 24) „kapacitou zařízení LNG“ kapacita terminálu LNG pro zkapalnění zemního plynu nebo dovoz, vyložení, pomocné služby, prozatímní skladování a zpětném zplynování LNG;

- 25) „pracovním objemem“ objem, který uživatel skladovacího zařízení může použít ke skladování zemního plynu;
- 26) „těžebním výkonem“ objem, který uživatel skladovacího zařízení může vytěžit ze skladovacího zařízení, za časovou jednotku;
- 27) „vtlačecím výkonem“ objem, který uživatel skladovacího zařízení může vtlačit do skladovacího zařízení, za časovou jednotku;
- 28) „skladovací kapacitou“ jakákoli kombinace pracovního objemu, těžebního a vtlačecího výkonu;

2. Aniž jsou dotčeny definice uvedené v odstavci 1 tohoto článku, použijí se s výjimkou definice přepravy v bodě 3 článku 2 směrnice 2009/.../ES pro toto nařízení rovněž příslušné definice obsažené v uvedeném článku.

Definice v bodech 3 až 23 v odstavci 1 tohoto článku ve vztahu k přepravě se použijí obdobně na skladovací zařízení a zařízení LNG.

Článek 3

Certifikace provozovatelů přepravních soustav

1. Komise přezkoumá oznámení o certifikaci provozovatele přepravní soustavy, jak je stanoveno v čl. 10 odst. 6 směrnice 2009/.../ES, ihned po jejím obdržení. Do dvou měsíců od obdržení oznámení Komise sdělí stanovisko příslušnému národnímu regulačnímu orgánu, pokud jde o slučitelnost s čl. 10 odst. 2 nebo článkem 11 a s článkem 9 směrnice 2009/.../ES.

Během přípravy stanoviska uvedeného v prvním pododstavci může Komise požádat agenturu o stanovisko k rozhodnutí národního regulačního orgánu. V takovém případě se dvouměsíční lhůta uvedená v prvním pododstavci prodlužuje o další dva měsíce.

Pokud Komise nevydá stanovisko ve lhůtách uvedených v prvním a druhém pododstavci, má se za to, že proti rozhodnutí regulačního orgánu nevznesla námitky.

2. Po obdržení stanoviska Komise národní regulační orgán přijme ve lhůtě dvou měsíců konečné rozhodnutí týkající se certifikace provozovatele přepravní soustavy, přičemž v nejvyšší možné míře zohlední toto stanovisko. Rozhodnutí regulačního orgánu a stanovisko Komise se zveřejní společně.

3. Kdykoliv během tohoto postupu mohou regulační orgány a Komise požádat provozovatele přepravních soustav a podniky vykonávající funkci výroby či dodávek o jakékoli informace významné pro plnění jejich úkolů podle tohoto článku.

4. Regulační orgány a Komise zachovávají důvěrnost informací, které mají z obchodního hlediska citlivou povahu.

5. Komise může přijmout rámcové pokyny, které podrobně stanoví postup pro uplatňování odstavců 1 a 2 tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

6. Pokud Komise obdrží oznámení o certifikaci provozovatele přepravní soustavy, jak je stanoveno v čl. 9 odst. 10 směrnice 2009/.../ES, přijme rozhodnutí týkající se certifikace. Regulační orgán splní rozhodnutí Komise.

Článek 4

Evropská síť provozovatelů plynárenských přepravních soustav

Všichni provozovatelé přepravních soustav spolupracují na úrovni Společenství prostřednictvím sítě ENTSO pro zemní plyn s cílem podpořit dotvoření vnitřního trhu se zemním plynem a zajistit, aby byla přepravní soustava zemního plynu optimálně řízena a dobře se technicky rozvíjela.

Článek 5

Zřízení ENTSO pro zemní plyn

1. Do ... (*) předloží provozovatelé plynárenských přepravních soustav Komisi a agentuře návrh stanov Evropské sítě provozovatelů plynárenských přepravních soustav, která se má zřídit, seznam jejích členů a návrh jejího jednacího řádu, včetně postupů pro konzultace s jinými zúčastněnými subjekty.

2. Do dvou měsíců od obdržení návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu poskytne agentura po konzultaci organizací zastupujících všechny zúčastněné subjekty Komisi stanovisko.

3. Komise vydá stanovisko k návrhu stanov, seznamu členů a návrhu jednacího řádu do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska agentury.

4. Do tří měsíců ode dne obdržení stanoviska Komise zřídí provozovatelé přepravní soustavy síť ENTSO pro zemní plyn, přijmou její stanovy a jednací řád a zveřejní je.

Článek 6

Zavedení kodexů sítě

1. Komise po konzultaci agentury, sítě ENTSO pro zemní plyn a příslušných zúčastněných subjektů každoročně vypracuje seznam priorit stanovující oblasti uvedené v čl. 8 odst. 6 s cílem zahrnout je do kodexů sítě při jejich vypracování.

2. Komise může požádat agenturu, aby jí v přiměřené lhůtě ne delší šesti měsíců předložila návrh nezávazného rámcového pokynu, v němž stanoví v souladu s čl. 8 odst. 7 jasné a objektivní zásady pro vypracování kodexů sítě vztahujících se k oblastem určeným na seznamu priorit. Každý návrh nezáva-

zného rámcového pokynu přispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu. V návaznosti na odůvodněnou žádost agentury může Komise tuto lhůtu prodloužit.

3. Agentura otevřeným a transparentním způsobem konzultuje návrh nezávazného rámcového pokynu se sítí ENTSO pro zemní plyn a dalšími zúčastněnými subjekty po dobu alespoň dvou měsíců.

4. Domnívá-li se Komise, že návrh nezávazného rámcového pokynu nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu, může požádat agenturu, aby návrh nezávazného rámcového pokynu v přiměřené lhůtě přezkoumala a opětovně jej Komisi předložila.

5. Pokud agentura nepředloží nebo opětovně nepředloží návrh nezávazného rámcového pokynu ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavců 2 nebo 4, vypracuje uvedený nezávazný rámcový pokyn Komise.

6. Komise požádá síť ENTSO pro zemní plyn, aby v přiměřené lhůtě ne delší dvanácti měsíců předložila agentuře kodex sítě, který je v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem.

7. Do tří měsíců ode dne obdržení kodexu sítě, během nichž může agentura vést formální konzultace s příslušnými zúčastněnými subjekty, poskytne agentura síti ENTSO pro zemní plyn odůvodněné stanovisko ke kodexu sítě.

8. Síť ENTSO pro zemní plyn může s ohledem na stanovisko agentury kodex sítě změnit a opětovně jej agentuře předložit.

9. Jakmile se agentura přesvědčí, že je kodex sítě v souladu s příslušným nezávazným rámcovým pokynem, předloží jej Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí.

10. Pokud síť ENTSO pro zemní plyn nevypracuje kodex sítě ve lhůtě stanovené Komisí podle odstavce 6, může Komise požádat agenturu, aby připravila návrh kodexu sítě na základě příslušného nezávazného rámcového pokynu. Agentura může podle tohoto odstavce v průběhu přípravy kodexu sítě zahájit další konzultace. Agentura předloží návrh kodexu sítě připravený podle tohoto odstavce Komisi, přičemž může doporučit jeho přijetí.

11. Komise může z vlastního podnětu, pokud síť ENTSO pro zemní plyn nebo nevypracovala kodex sítě nebo agentura nevypracovala návrh kodexu sítě, jak je uvedeno v odstavci 10 tohoto článku, nebo na doporučení agentury podle odstavce 9 tohoto článku, přijmout jeden nebo více kodexů sítě pro oblasti uvedené na seznamu v čl. 8 odst. 6.

Navrhne-li Komise přijetí kodexu z vlastního podnětu, může návrh kodexu konzultovat s agenturu, se sítí ENTSO pro zemní plyn a se všemi příslušnými zúčastněnými subjekty po dobu nejméně dvou měsíců.

(*) 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

12. Tímto článkem není dotčeno právo Komise přijímat a měnit rámcové pokyny podle článku 23.

Článek 7

Změna kodexů sítě

1. Návrh změn kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6 může agentuře předložit subjekt, který může mít zájem na tomto kodexu sítě, včetně sítě ENTSO pro zemní plyn, provozovatelů přepravních soustav, uživatelů sítě a spotřebitelů. Agentura může navrhnout změny rovněž z vlastní iniciativy.

2. Agentura ve svém jednacím řádu stanoví účinné postupy pro posouzení a důkladnou konzultaci navrhovaných změn, spolu se sítí ENTSO pro zemní plyn a uživateli sítě. V návaznosti na tento postup může agentura Komisi předložit odůvodněné návrhy změn, v nichž uvede, v jakém smyslu jsou návrhy v souladu s cíli kodexů sítě podle čl. 6 odst. 2.

3. S ohledem na návrhy agentury může Komise přijmout změny kteréhokoliv kodexu sítě přijatého podle článku 6. Tato opatření, jejichž účelem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

4. Posouzení navržených změn postupem podle v čl. 28 odst. 2 se omezí na posouzení aspektů souvisejících s navrhovanou změnou. Těmito navrhovanými změnami nejsou dotčeny další změny, které může navrhnout Komise.

Článek 8

Úkoly sítě ENTSO pro zemní plyn

1. Sít ENTSO pro zemní plyn vypracuje na žádost Komise v souladu s čl. 6 odst. 6 kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6 tohoto článku.

2. Sít ENTSO pro zemní plyn může vypracovat kodexy sítě pro oblasti uvedené v odstavci 6, pokud se tyto kodexy netýkají oblastí, na něž se vztahuje žádost Komise. Tyto kodexy sítě jsou předkládány agentuře, která k nim vydá stanovisko.

3. Sít ENTSO pro zemní plyn přijímá:

- a) společné nástroje provozování sítě a výzkumné plány;
- b) každé dva roky nezávazný desetiletý plán rozvoje sítě pro celé Společenství (dále jen „plán rozvoje sítě“) včetně výhledu přiměřenosti dodávek v Evropě;
- c) roční pracovní program;
- d) výroční zprávu;
- e) každoroční letní a zimní výhledy dodávek.

4. Výhled přiměřenosti dodávek v Evropě uvedený v odst. 3 písm. b) zahrnuje celkovou přiměřenost plynárenské soustavy z hlediska stávajících dodávek zemního plynu a předpokládané poptávky po něm, a to na období následujících pěti let i na období od pěti do deseti let od data vypracování tohoto výhledu. Tento výhled přiměřenosti dodávek v Evropě vychází z vnitrostátních výhledů dodávek vypracovaných jednotlivými provozovateli přepravních soustav.

5. Roční pracovní program uvedený v odst. 3 písm. c) obsahuje seznam a popis kodexů sítě, jež mají být vypracovány, plán koordinace provozu sítě a činností v oblasti výzkumu a vývoje, které mají být v daném roce realizovány, a orientační časový harmonogram.

6. Kodexy sítě uvedené v odstavcích 1 a 2 zahrnují následující oblasti, přičemž případně zohledňují regionální zvláštnosti:

- a) pravidla pro bezpečnost a spolehlivost soustav;
- b) pravidla pro připojení k soustavě;
- c) pravidla pro přístup třetí osoby;
- d) pravidla pro předávání údajů a zúčtování;
- e) pravidla pro interoperabilitu;
- f) provozní postupy v případě stavu nouze;
- g) pravidla pro přidělování kapacit a řízení překročení kapacity;
- h) pravidla pro obchod týkající se technického a provozního zabezpečení služeb přístupu k soustavě a vyrovnávání soustav;
- i) pravidla transparentnosti;
- j) pravidla vyrovnávání, včetně se soustavou souvisejících pravidel postupů nominace, pravidel pro vyrovnávací poplatky a pravidel provozního vyrovnávání mezi provozovateli přepravních soustav;
- k) pravidla týkající se harmonizovaných struktur přepravních sazeb; a
- l) energetickou účinnost, pokud jde o plynárenské soustavy.

7. Aniž je dotčeno právo členských států zavést vnitrostátní kodexy pro otázky, jež nejsou přeshraniční povahy, kodexy sítě se vypracují pouze pro otázky přeshraničních sítí.

8. Sít ENTSO pro zemní plyn sleduje a analyzuje provádění kodexů a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnit integraci trhu. Sít ENTSO pro zemní plyn oznámí svá zjištění agentuře a výsledky analýzy zahrne do výroční zprávy uvedené v odst. 3 písm. d) tohoto článku.

9. Sít ENTSO pro zemní plyn poskytuje agentuře veškeré informace, které si vyžádá za účelem plnění svých úkolů podle čl. 9 odst. 1.

10. Každé dva roky síť ENTSO pro zemní plyn přijme a zveřejní plán rozvoje sítě uvedený v odst. 3 písm. b). Plán rozvoje sítě zahrnuje vytváření modelů integrované sítě, vypracovávání scénářů, výhled přiměřenosti výrobních kapacit v Evropě a posouzení odolnosti soustavy.

Plán rozvoje sítě zejména:

- a) vychází z investičních plánů jednotlivých členských států, z regionálních investičních plánů uvedených v čl. 12 odst. 1 a případně z hlavních směrů pro transevropské energetické sítě v souladu s rozhodnutím č. 1364/2006/ES⁽¹⁾;
- b) v souvislosti s přeshraničním propojením vychází rovněž z opodstatněných potřeb jednotlivých uživatelů sítě a zahrnuje dlouhodobé závazky investorů podle článků 14 a 22 směrnice 2009/.../ES;
- c) poukazuje na nedostatečnou míru investic, především pokud jde o přeshraniční kapacitu.

11. Síť ENTSO pro zemní plyn poskytne Komisi na její žádost stanovisko k přijetí rámcových pokynů uvedených v článku 23.

Článek 9

Sledování prováděné agenturou

1. Agentura sleduje plnění úkolů sítě ENTSO pro zemní plyn podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 a informuje o něm Komisi.

Agentura sleduje, jak síť ENTSO pro zemní plyn provádí kodexy sítě vypracované podle čl. 8 odst. 2 a kodexy sítě, které byly vypracovány v souladu s čl. 6 odst. 1 až 10, které však nebyly přijaty Komisí podle čl. 6 odst. 11. Pokud síť ENTSO pro zemní plyn neprovede některý z těchto kodexů sítě, agentura poskytne Komisi řádně odůvodněné stanovisko.

Agentura sleduje a analyzuje provádění kodexů a rámcových pokynů přijatých Komisí v souladu s čl. 6 odst. 11 a jejich dopad na harmonizaci platných pravidel, jejichž cílem je usnadnění integrace trhu, jakož i nediskriminace, účinná hospodářská soutěž a účelné fungování trhu, a informuje o nich Komisi.

2. Síť ENTSO pro zemní plyn předkládá agentuře návrh nezávazného desetiletého plánu rozvoje sítě a návrh ročního pracovního programu, včetně informací o konzultačním postupu, aby k nim agentura vydala stanovisko.

Do dvou měsíců ode dne jejich obdržení poskytne agentura síti ENTSO pro zemní plyn a Komisi řádně odůvodněné stanovisko a doporučení, pokud má za to, že návrh ročního pracovního programu nebo návrh plánu rozvoje sítě předloženého síti ENTSO pro zemní plyn nepřispívá k nediskriminaci, účinné hospodářské soutěži a účelnému fungování trhu nebo nezajišťuje dostatečnou úroveň přeshraničního propojení umožňujícího přístup třetím osobám.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1364/2006/ES ze dne 6. září 2006, kterým se stanoví hlavní směry pro transevropské energetické sítě (Úř. věst. L 262, 22.9.2006, s. 1).

Článek 10

Konzultace

1. Při vypracovávání kodexů sítě, návrhu plánu rozvoje sítě a ročního pracovního programu podle čl. 8 odst. 1, 2 a 3 vede síť ENTSO pro zemní plyn otevřeným a transparentním způsobem rozsáhlé a včasné konzultace v souladu s jednacím řádem uvedeným v čl. 5 odst. 1 se všemi příslušnými účastníky trhu a zejména s organizacemi zastupujícími jednotlivé zúčastněné subjekty. Konzultace zahrnují národní regulační orgány a další vnitrostátní orgány, dodavatelské a výrobní podniky, zákazníky, uživatele sítě, provozovatele distribuční soustavy, provozovatele, včetně příslušných (odvětvových) sdružení, odborných subjektů a platforem zúčastněných subjektů. Zaměří se na zjištění názorů a návrhů všech příslušných stran v rozhodovacím procesu.

2. Všechny dokumenty a zápisy z jednání týkající se konzultací uvedených v odstavci 1 se zveřejňují.

3. Před přijetím ročního pracovního programu a kodexů sítě uvedených v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 uvede síť ENTSO pro zemní plyn, jakým způsobem byly připomínky získané během konzultací zohledněny. Pokud připomínky nebyly zohledněny, uvede důvody.

Článek 11

Náklady

Náklady, které souvisejí s činnostmi sítě ENTSO pro zemní plyn a jsou uvedeny v článcích 4 až 12, jsou zohledněny při výpočtu sazeb a nesou je provozovatelé přepravních soustav. Regulační orgány tyto náklady schválí pouze tehdy, pokud jsou přijatelné a přiměřené.

Článek 12

Regionální spolupráce provozovatelů přepravních soustav

1. S cílem přispět k činnostem uvedeným v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 navazují provozovatelé přepravních soustav regionální spolupráci v rámci sítě ENTSO pro zemní plyn. Každé dva roky zejména zveřejňují regionální investiční plán, přičemž mohou na jeho základě přijímat investiční rozhodnutí.

2. Provozovatelé přepravních soustav podporují provozní ujednání s cílem zajistit optimální řízení sítě a podpořit rozvoj energetických burz, přidělování přeshraniční kapacity prostřednictvím nediskriminačních tržních řešení, s náležitou pozorností věnovanou specifickým výhodám implicitních aukcí pro krátkodobé přidělování a integraci mechanismů vyrovnávání.

3. Komise může s ohledem na stávající struktury regionální spolupráce vymezit zeměpisné oblasti, na něž se vztahují jednotlivé struktury regionální spolupráce. Každý členský stát může podporovat spolupráci ve více než jedné zeměpisné oblasti. Toto opatření, jehož předmětem je změna jiných než podstatných prvků tohoto nařízení jeho doplněním, se přijímá regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

Komise může za tímto účelem vést konzultace se sítí ENTSO pro zemní plyn a s agenturou.

Článek 13

Sazby za přístup k sítím

1. Sazby nebo metodiky jejich výpočtu používané provozovateli přepravních soustav a schválené regulačními orgány podle čl. 40 odst. 6 směrnice 2009/.../ES, a rovněž sazby zveřejňované podle čl. 31 odst. 1 uvedené směrnice jsou transparentní, berou v úvahu potřebu integrity soustavy a jejího zlepšování a odrážejí skutečné náklady, pokud tyto náklady odpovídají nákladům účinného provozovatele soustavy se srovnatelnou strukturou a jsou transparentní, včetně odpovídající návratnosti investic, a případně s přihlédnutím ke srovnávacím rozborům sazeb prováděným regulačními orgány. Sazby nebo metodiky jejich výpočtu se používají nediskriminačním způsobem.

Členské státy mohou rozhodnout, že sazby lze rovněž určovat tržními prostředky, jako jsou aukce, pokud jsou takové prostředky a výnosy z nich plynoucí schváleny regulačním orgánem.

Sazby nebo metodiky jejich výpočtu usnadňují účinné obchodování se zemním plynem a hospodářskou soutěž a současně zabráňují křížovým dotacím mezi uživateli sítě a poskytují pobídky k investicím a k zachování nebo vytváření interoperability přepravních soustav.

Sazby pro uživatele sítě se stanoví odděleně pro jednotlivé body vstupu do přepravní soustavy nebo jednotlivé body výstupu z ní. Mechanismy pro přidělování nákladů a metodika pro stanovení sazeb, pokud jde o body vstupu a body výstupu, schvalují národní regulační orgány. Členské státy zajistí, aby po uplynutí přechodného období dne ... (*) nebyly síťové poplatky vypočítávány na základě smluvních tras.

2. Sazby za přístup k síti nesmí omezit likviditu trhu ani narušit přeshraniční obchod mezi různými přepravními soustavami. Pokud by rozdíly ve struktuře sazeb nebo mechanismů vyrovnávání narušovaly obchod mezi přepravními soustavami, usilují provozovatelé přepravních soustav, aniž je dotčen čl. 40 odst. 6 směrnice 2009/.../ES, v úzké spolupráci s příslušnými vnitrostátními orgány aktivně o sblížení struktur sazeb a zásad ukládání poplatků, a to i ve vztahu k vyrovnávání.

(*) Dvou letům od vstupu tohoto nařízení v platnost.

Článek 14

Služby pro přístup třetích osob, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy

1. Provozovatelé přepravních soustav:

a) zajistí nediskriminační nabídku služeb všem uživatelům sítě. Zejména pokud provozovatel přepravní soustavy nabízí stejnou službu různým zákazníkům, činí tak za rovnocenných smluvních podmínek buď za použití harmonizovaných přepravních smluv, nebo podle společného kodexu sítě schváleného příslušným orgánem postupem podle článku 40 směrnice 2009/.../ES;

b) poskytují pevné i přerušitelné služby pro přístup třetích osob. Cena za přerušitelnou kapacitu odráží pravděpodobnost přerušení;

c) nabízejí uživatelům sítě dlouhodobé i krátkodobé služby.

2. Přepravní smlouvy uzavřené s nestandardními termíny zahájení nebo na dobu kratší, než je standardní roční přepravní smlouva, nesmějí vést k bezdůvodně vyšším nebo nižším sazbám, jež neodrážejí tržní hodnotu služby v souladu se zásadami stanovenými v čl. 13 odst. 1.

3. Služby pro přístup třetích osob mohou být případně poskytovány s výhradou vhodných záruk solventnosti uživatele sítě. Tyto záruky nesmějí představovat bezdůvodnou překážku vstupu na trh a musí být nediskriminační, transparentní a přiměřené.

Článek 15

Služby pro přístup třetích osob, pokud jde o skladovací zařízení a zařízení LNG

1. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovací soustavy:

a) zajistí všem uživatelům sítě nediskriminační nabídku služeb uspokojujících poptávku na trhu; zejména pokud provozovatel zařízení LNG nebo skladovací soustavy nabízí tutéž službu různým zákazníkům, činí tak za rovnocenných smluvních podmínek;

b) nabízí služby, které jsou slučitelné s používáním propojených plynárenských přepravních soustav, a usnadňuje přístup prostřednictvím spolupráce s provozovatelem přepravní soustavy; a

c) zveřejňuje potřebné informace, zejména údaje o používání a dostupnosti služeb, a to ve lhůtě odpovídající odůvodněným obchodním potřebám uživatelů zařízení LNG a skladovacích zařízení.

2. Každý provozovatel skladovací soustavy:
- a) poskytuje jak pevné, tak přerušitelné služby pro přístup třetích osob; cena přerušitelné kapacity odráží pravděpodobnost přerušení;
 - b) nabízí uživatelům skladovacích zařízení jak dlouhodobé, tak krátkodobé služby;
 - c) nabízí uživatelům skladovacích zařízení sdružené i oddělené služby pracovního objemu, vtláčečního a těžebního výkonu.
3. Smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacích zařízení nesmějí vést k bezdůvodně vyšší sazbám v případech, kdy jsou uzavřeny:
- a) mimo plynárenský rok s nestandardními termíny zahájení; nebo
 - b) na dobu kratší, než je standardní roční smlouva o používání zařízení LNG a skladovacích zařízení.
4. Služby pro přístup třetích osob mohou být případně poskytovány s výhradou vhodných záruk solventnosti uživatelů sítě. Tyto záruky nesmějí představovat bezdůvodnou překážku vstupu na trh a musí být nediskriminační, transparentní a přiměřené.
5. Smluvní limity pro požadovanou minimální velikost kapacity zařízení LNG a skladovacího zařízení jsou odůvodněny technickými omezeními a umožňují menším uživatelům skladovacích zařízení přístup k těmto skladovacím zařízením.

Článek 16

Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o provozovatele přepravních soustav

1. Účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita ve všech významných bodech uvedených v čl. 18 odst. 3, s přihlédnutím k integritě soustavy a účinnost provozu sítě.
2. Provozovatelé přepravních soustav zavedou a zveřejní nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity, které:
 - a) poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury;
 - b) jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu;
 - c) jsou slučitelné se systémy členských států pro přístup k síti.
3. Provozovatelé přepravní soustavy provedou a zveřejní nediskriminační a transparentní postupy pro řízení překročení kapacity, které vycházejí z těchto zásad:
 - a) v případě smluvního překročení kapacity nabídne provozovatel přepravní soustavy nevyužitou kapacitu na primárním trhu alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou,

- b) uživatelé sítě, kteří chtějí na sekundárním trhu odprodat nebo pronajmout jimi nevyužitou smluvní kapacitu, mají právo tak učinit. Členské státy mohou od uživatelů sítě požadovat, aby tuto skutečnost oznámili nebo sdělili provozovatelé přepravní soustavy.

4. Dojde-li k fyzickému překročení kapacity, použije provozovatel přepravní soustavy nebo případně regulační orgán nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity.

5. Provozovatelé přepravních soustav pravidelně vyhodnocují tržní poptávku po nových investicích. Při plánování nových investic vyhodnotí provozovatelé přepravních soustav tržní poptávku.

Článek 17

Zásady mechanismů přidělování kapacity a postupů pro řízení překročení kapacity, pokud jde o skladovací zařízení a zařízení LNG

1. Účastníkům trhu je dána k dispozici maximální kapacita skladovacího zařízení a zařízení LNG, s přihlédnutím k integritě a provozu soustavy.
2. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovací soustavy provede a zveřejní nediskriminační a transparentní mechanismy přidělování kapacity, které:
 - a) poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury;
 - b) jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek a zároveň jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu;
 - c) jsou slučitelné se systémy přístupu k připojeným sítím.
3. Smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacích zařízení obsahují opatření s cílem předcházet nadměrné rezervaci kapacity s ohledem na tyto zásady, které se uplatňují v případech smluvního překročení kapacity:
 - a) provozovatel soustavy nabídne nevyužitou kapacitu zařízení LNG a skladovacího zařízení na primárním trhu; v případě skladovacích zařízení ji nabízí alespoň v režimu na následující den a jako přerušitelnou;
 - b) uživatelé zařízení LNG a skladovacích zařízení, kteří chtějí na sekundárním trhu odprodat svou smluvní kapacitu, mají právo tak učinit.

Článek 18

Požadavky na transparentnost, pokud jde o provozovatele přepravních soustav

1. Provozovatelé přepravních soustav zveřejní podrobné údaje o nabízených službách a příslušných uplatňovaných podmínkách společně s technickými údaji, které uživatelé sítě potřebují k získání účinného přístupu k síti.

2. Provozovatelé přepravních soustav nebo příslušné vnitrostátní orgány zveřejňují přiměřené a dostatečně podrobné informace o stanovování sazeb, metodice a struktuře, aby zajistili transparentní, objektivní a nediskriminační sazby a usnadnili účinné využívání plynárenské soustavy.

3. U poskytovaných služeb každý provozovatel přepravní soustavy pravidelně, průběžně, uživatelsky srozumitelným a standardizovaným způsobem zveřejňuje pro všechny významné body, včetně vstupů a výstupů, číselné údaje o technické, smluvní a dostupné kapacitě.

4. Významné body v přepravní soustavě, pro které se musí údaje zveřejňovat, schválí příslušné orgány po konzultaci s uživateli sítě.

5. Provozovatelé přepravních soustav vždy zveřejňují informace vyžadované tímto nařízením smysluplným, kvantifikovatelně jasným, snadno přístupným a nediskriminačním způsobem.

6. Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují předběžné a následné informace o nabídce a poptávce vycházející z nominací, výhledů a realizovaných toků do soustavy a z ní. Zveřejňované informace jsou stejně podrobné jako informace dostupné provozovateli přepravní soustavy.

Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují přijatá opatření, jakož i náklady a příjmy vzniklé při vyrovnávání soustavy.

Dotčení účastníci trhu poskytují provozovatelům přepravních soustav údaje podle tohoto článku.

Článek 19

Požadavky na transparentnost, pokud jde o skladovací zařízení a zařízení LNG

1. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovací soustavy zveřejní podrobné údaje o nabízených službách a uplatňovaných podmínkách společně s technickými údaji, které uživatelé zařízení LNG a skladovacích zařízení potřebují k získání účinného přístupu k zařízením LNG a skladovacím zařízením.

2. U poskytovaných služeb každý provozovatel zařízení LNG a skladovací soustavy pravidelně, průběžně, uživatelsky srozumitelným a standardizovaným způsobem zveřejňuje číselné údaje o smluvní a dostupné kapacitě skladovacích zařízení a zařízení LNG.

3. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovací soustavy vždy zveřejní informace vyžadované tímto nařízením smysluplným, kvantifikovatelně jasným, snadno přístupným a nediskriminačním způsobem.

4. Každý provozovatel zařízení LNG a skladovací soustavy zveřejní množství zemního plynu v každém skladovacím zařízení nebo zařízení LNG, nebo ve skupině skladovacích zařízení, pokud to odpovídá způsobu, jakým je zajišťován přístup pro uživatele sítě, vtláčení a těžby a dostupnou kapacitu skladova-

cího zařízení a zařízení LNG, včetně zařízení, k nimž třetí osoby nemají přístup. Tyto informace se rovněž sdělují provozovatelům přepravních soustav, kteří je zveřejňují v souhrnné podobě pro soustavu nebo podstavu, jež jsou vymezeny podle významných bodů. Tyto informace se aktualizují alespoň jednou denně.

V případech, ve kterých je uživatel skladovací soustavy jediným uživatelem skladovacího zařízení, může uživatel skladovací soustavy předložit národnímu regulačnímu orgánu odůvodněnou žádost o důvěrné zpracování údajů uvedených v prvním pododstavci. Pokud národní regulační orgán dospěje k závěru, že tato žádost je odůvodněná, zejména s ohledem na nutnost zajistit rovnováhu mezi zájmy legitimní ochrany obchodního tajemství, jehož zpřístupnění by mohlo nepříznivě ovlivnit celkovou obchodní strategii uživatele skladovacího zařízení, s cílem vytvořit konkurenční vnitřní trh se zemním plynem, může provozovateli skladovací soustavy umožnit po dobu maximálně jednoho roku nezveřejňovat údaje uvedené v prvním pododstavci. Tímto pododstavcem není dotčena povinnost sdělit informace provozovatelům přepravních soustav a povinnost těchto provozovatelů tyto informace zveřejnit podle prvního pododstavce s výjimkou případů, kdy jsou údaje v souhrnné podobě totožné s údaji o jednotlivých skladovacích soustavách, jejichž nezveřejnění schválil národní regulační orgán.

Článek 20

Záznamy vedené provozovateli soustav

Provozovatelé přepravní soustavy, provozovatelé skladovací soustavy a provozovatelé zařízení LNG uchovávají po dobu pěti let pro potřeby vnitrostátních orgánů, včetně národních regulačních orgánů, vnitrostátních orgánů pro hospodářskou soutěž a Komise záznamy s veškerými informacemi uvedenými v článcích 18 a 19 a v části 3 přílohy I.

Článek 21

Pravidla vyrovnávání a vyrovnávací poplatky

1. Pravidla vyrovnávání se stanoví spravedlivým, nediskriminačním a transparentním způsobem a vycházejí z objektivních kritérií. Pravidla vyrovnávání odrážejí skutečné potřeby soustavy s přihlédnutím ke zdrojům, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici. Pravidla vyrovnávání mají tržní základ.

2. Aby uživatelé sítě měli možnost přijmout včasná nápravná opatření, poskytují provozovatelé přepravních soustav dostatečné, včasné a spolehlivé on-line informace o stavu vyrovnávání u jednotlivých uživatelů sítě.

Úroveň poskytovaných informací odráží úroveň informací, které má provozovatel přepravní soustavy k dispozici, a zúčtovací období, za něž jsou vyrovnávací poplatky vypočteny.

Poskytování těchto informací se nezpoptatňuje.

3. Vyrovnávací poplatky v nejvyšší možné míře odrážejí náklady, přičemž zároveň uživatelům sítě poskytují vhodné pobídky k vyrovnání jejich dodávek a odběrů zemního plynu. Zabraňují křížovým dotacím mezi uživateli sítě a nebrání vstupu nových účastníků na trh.

Príslušné orgány nebo případně provozovatel přepravní soustavy zveřejňují metodiky výpočtu vyrovnávacích poplatků a konečných sazeb.

4. Členské státy zajistí, aby provozovatelé přepravních soustav usilovali o harmonizaci režimů vyrovnávání a zefektivnění struktur a úrovní poplatků za vyrovnávání za účelem usnadnění obchodování se zemním plynem.

Článek 22

Obchodování s právy na kapacitu

Každý provozovatel přepravní soustavy, skladovacího zařízení a zařízení LNG učiní přiměřené kroky, aby umožnil a usnadnil volné obchodování s právy na kapacitu. Každý takový provozovatel vypracuje harmonizované přepravní smlouvy a smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacího zařízení a postupy k nim pro primární trh, aby usnadnil sekundární obchodování s kapacitou, a uzná převod primárních práv na kapacitu, je-li mu to uživatelem sítě oznámeno.

Harmonizované přepravní smlouvy, smlouvy o používání zařízení LNG a skladovacího zařízení a postupy k nim se oznamují regulačním orgánům.

Článek 23

Rámcové pokyny

1. V rámcových pokynech, kterými se stanoví minimální stupeň harmonizace požadované pro dosažení cílů tohoto nařízení, jsou případně rovněž určeny:

- podrobné údaje o službách pro přístup třetích osob včetně druhu, trvání a ostatních náležitostí těchto služeb podle článku 14 a 15;
- podrobné údaje o zásadách pro mechanismy přidělování kapacity a uplatňování postupů pro řízení překročení kapacity v případě smluvního překročení kapacity podle článku 16 a 17;
- podrobné údaje o poskytování informací a vymezení technických údajů, které uživatel sítě potřebuje k získání účinného přístupu k síti, a určení všech významných bodů z důvodu požadavků na transparentnost, včetně informací, které se o všech významných bodech zveřejňují, a časového plánu zveřejňování těchto informací v souladu s článkem 18 a 19;
- podrobné údaje o metodice stanovování sazeb v souvislosti s přeshraničním obchodem se zemním plynem v souladu s článkem 13;

e) podrobné údaje týkající se oblastí uvedených v čl. 8 odst. 6.

2. Rámcové pokyny týkající se záležitostí uvedených v odst. 1 písm. a), b) a c) jsou stanoveny v příloze, pokud jde o provozovatele přepravní soustavy.

Komise může přijmout rámcové pokyny uvedené v prvním pododstavci tohoto odstavce a rámcové pokyny uvedené v písmenech a), b) a c) tohoto článku. Tato opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 28 odst. 2.

3. Použití a změna rámcových pokynů přijatých na základě tohoto nařízení odráží rozdíly mezi jednotlivými vnitrostátními plynárenskými soustavami, a proto nejsou vyžadovány na úrovni Společenství jednotné podmínky pro přístup třetích osob. Přesto mohou rámcové pokyny stanovit minimální požadavky, jež je třeba splnit pro dosažení nediskriminačních a transparentních podmínek přístupu k soustavě nezbytných pro vnitřní trh se zemním plynem, které lze poté uplatňovat s ohledem na rozdíly mezi vnitrostátními plynárenskými soustavami.

Článek 24

Regulační orgány

Při výkonu svých povinností podle tohoto nařízení zajišťují regulační orgány soulad s tímto nařízením a s rámcovými pokyny přijatými podle článku 23.

Tyto orgány spolupracují vhodným způsobem navzájem mezi sebou a s Komisí a agenturou v souladu s kapitolou VIII směrnice 2009/.../ES.

Článek 25

Poskytování informací

Členské státy a regulační orgány poskytnou na žádost Komisi veškeré potřebné informace pro účely článku 23.

Pro poskytnutí informací stanoví Komise přiměřenou lhůtu, přičemž přihlédne ke složitosti požadovaných informací a k jejich naléhavosti.

Článek 26

Právo členských států na stanovení podrobnějších opatření

Tímto nařízením nejsou dotčena práva členských států zachovat nebo zavést opatření obsahující podrobnější ustanovení, než ta, která jsou uvedena v tomto nařízení a v rámcových pokynech podle článku 23.

Článek 27

Sankce

1. Členské státy stanoví sankce za porušení ustanovení tohoto nařízení a přijmou veškerá nezbytná opatření pro zajištění jejich provádění. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující. Členské státy oznámí tato ustanovení odpovídající ustanovením podle nařízení (ES) č. 1775/2005 Komisi do 1. července 2004 a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají. Členské státy oznámí tato ustanovení, která neodpovídají ustanovením podle nařízení (ES) č. 1775/2005 Komisi do ... (*) a neprodleně jí oznámí veškeré následné změny, které se jich týkají.

2. Sankce stanovené podle odstavce 1 nejsou trestněprávní povahy.

Článek 28

Projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor zřízený článkem 50 směrnice 2009/.../ES.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 29

Zpráva Komise

Komise sleduje provádění tohoto nařízení. Ve své zprávě podle čl. 51 odst. 6 směrnice 2009/.../ES Komise rovněž uvede zkušenosti získané při používání tohoto nařízení. Zpráva zejména přezkoumá, do jaké míry bylo nařízení úspěšné při zajišťování nediskriminačních a náklady odrazujících podmínek přístupu k soustavě u plynárenských přepravních soustav, a přispělo tak zákazníkům k možnosti volby na dobře fungujícím vnitřním trhu a k dlouhodobé bezpečnosti dodávek. V případě potřeby se zpráva doplní vhodnými návrhy nebo doporučeními.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament

předseda

...

Článek 30

Výjimky

Toto nařízení se nepoužije na:

- plynárenské přepravní soustavy v členských státech po dobu trvání výjimek udělených podle článku 48 směrnice 2009/.../ES; členské státy, kterým byly uděleny výjimky podle článku 48 směrnice 2009/.../ES, mohou Komisi požádat o přechodnou výjimku od použití tohoto nařízení až na dobu dvou let ode dne, k němuž výjimky uvedené v tomto písmenu pozbude platnosti;
- nová infrastruktura, tedy propojovací vedení, zařízení LNG a skladovací zařízení a významná zvýšení kapacity stávající infrastruktury a změny infrastruktury, které umožňují rozvoj nových zdrojů dodávek plynu, jak je uvedeno v čl. 35 odst. 1 a 2 směrnice 2009/.../ES, které jsou vyňaty z působnosti článků 9, 14, 31, 32, 33 nebo čl. 40 odst. 6, 7 a 8 uvedené směrnice, pokud jsou vyňaty z ustanovení uvedených v tomto písmeni, s výjimkou čl. 19 odst. 4 tohoto nařízení; nebo
- plynárenské přepravní soustavy, kterým byly uděleny výjimky podle článku 47 směrnice 2009/.../ES.

Článek 31

Zrušení

Nařízení ES č. 1775/2005 se zrušuje ode dne ... (**). Odkazy na zrušené nařízení se považují za odkazy na toto nařízení v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze B.

Článek 32

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne ... (**).

Za Radu

předseda nebo předsedkyně

...

(*) Datum použitelnosti tohoto nařízení.

(**) 18 měsíců ode dne vstupu tohoto nařízení v platnost.

PŘÍLOHA I

RÁMCOVÉ POKYNY PRO

1. SLUŽBY PRO PŘÍSTUP TŘETÍCH OSOB, POKUD JDE O PROVOZOVATELE PŘEPRAVNÍ SOUSTAVY

- 1) Provozovatelé přepravních soustav nabízejí pevné a přerušitelné služby s nejkratší dobou trvání jeden den.
- 2) Harmonizované přepravní smlouvy a společné kodexy sítě jsou stanoveny způsobem, který usnadňuje obchodování a převádění smluvní kapacity uživatelů soustavy, aniž by přitom bránil uvolňování kapacity.
- 3) Provozovatelé přepravních soustav vypracují kodexy sítě a harmonizované smlouvy na základě řádné konzultace s uživateli sítě.
- 4) Provozovatelé přepravních soustav zavedou standardizované postupy nominace a renominace. Dále zavedou informační systémy a prostředky elektronické komunikace pro poskytování vhodných údajů uživatelům sítě a pro zjednodušení obchodních transakcí, jako jsou nominace, nasmlouvání kapacity a převod práv na kapacitu mezi uživateli sítě.
- 5) Provozovatelé přepravních soustav harmonizují formalizované postupy předkládání požadavků a doby pro jejich vyřízení podle osvědčené praxe v odvětví s cílem zkrátit dobu pro vyřízení na minimum. Nejpozději do 1. července 2006 po konzultaci s příslušnými uživateli sítě zajistí on-line systémy rezervace a potvrzování kapacity a postupy nominace a renominace.
- 6) Provozovatelé přepravních soustav nebudou uživatelům sítě odděleně zpoplatňovat žádosti o informace a transakce, které jsou spojené s jejich přepravními smlouvami a které jsou plněny v souladu se standardními pravidly a postupy.
- 7) Žádosti o informace, které vyžadují mimořádné nebo nadměrné výdaje, jako jsou například studie proveditelnosti, se mohou zpoplatnit odděleně za předpokladu, že takové poplatky lze rádě odůvodnit.
- 8) Provozovatelé přepravních soustav spolupracují s ostatními provozovateli přepravních soustav při koordinování údržby příslušných soustav, aby se minimalizovaly výpadky přepravních služeb poskytovaných uživatelům sítě a provozovatelům přepravních soustav v jiných oblastech a aby se zajistil stejný přínos, co se týče bezpečnosti dodávek včetně tranzitu.
- 9) Provozovatelé přepravních soustav jednou ročně v předem stanoveném termínu zveřejní veškeré termíny plánované údržby, které mohou mít vliv na práva uživatelů sítě vyplývající z přepravních smluv, a s dostatečným časovým předstihem i příslušné provozní informace. Toto zahrnuje včasné a nediskriminační zveřejnění všech změn v termínech plánované údržby a oznámení o neplánované údržbě, jakmile má provozovatel přepravní soustavy tyto informace k dispozici. V průběhu údržby provozovatel přepravní soustavy pravidelně aktualizuje informace týkající se předpokládané délky údržby a jejího dopadu.
- 10) Provozovatelé přepravních soustav vedou a na požádání příslušnému orgánu předloží deník skutečné údržby a přehled vzniklých výpadků. Informace se na požádání poskytnou i osobám dotčeným výpadkem.

2. ZÁSADY MECHANISMŮ PŘIDĚLOVÁNÍ KAPACITY A POSTUPŮ PRO ŘÍZENÍ PŘEKROČENÍ KAPACITY, POKUD JDE O PROVOZOVATELE PŘEPRAVNÍ SOUSTAVY, A JEJICH UPLATŇOVÁNÍ V PŘÍPADĚ SMLUVNÍHO PŘEKROČENÍ KAPACITY

2.1. ZÁSADY MECHANISMŮ PŘIDĚLOVÁNÍ KAPACITY A POSTUPŮ PRO ŘÍZENÍ PŘEKROČENÍ KAPACITY, POKUD JDE O PROVOZOVATELE PŘEPRAVNÍ SOUSTAVY

- 1) Mechanismy přidělování kapacity a postupy pro řízení překročení kapacity napomáhají rozvoji hospodářské soutěže, likvidnímu obchodu s kapacitou a jsou slučitelné s tržními mechanismy včetně krátkodobých trhů a obchodovacích středisek. Jsou pružné a schopné se přizpůsobit podmínkám vyvíjejícího se trhu.
- 2) Tyto mechanismy a postupy zohledňují integritu dané soustavy a bezpečnost dodávek.
- 3) Tyto mechanismy a postupy nebrání vstupu nových účastníků na trh ani nevytváří bezdůvodné překážky vstupu na trh. Nebrání účastníkům trhu, včetně nově vstupujících účastníků a společností s malým podílem na trhu, v účinné hospodářské soutěži.

- 4) Tyto mechanismy a postupy poskytují vhodné ekonomické signály pro účinné a maximální využití technické kapacity a usnadňují investice do nové infrastruktury.
- 5) Uživatelům soustavy se sdělí, jaké druhy okolností mohou ovlivnit dostupnost smluvní kapacity. Informace o přerušení by měly odrážet úroveň informací, jež má k dispozici provozovatel přepravní soustavy.
- 6) Pokud z důvodů integrity soustavy nastanou problémy s plněním smluvních povinností týkajících se dodávek, měli by o tom provozovatelé přepravní soustavy vyrozumět uživatele sítě a neprodleně usilovat o nalezení nediskriminačního řešení.

Provozovatelé přepravních soustav projednají postupy před jejich zavedením s uživateli soustavy a dohodnou se na nich s regulačním orgánem.

2.2. POSTUPY PRO ŘÍZENÍ PŘEKROČENÍ KAPACITY V PŘÍPADĚ SMLUVNÍHO PŘEKROČENÍ KAPACITY

- 1) V případě, že smluvní kapacita zůstane nevyužita, dají provozovatelé přepravních soustav prostřednictvím smluv s různou délkou trvání tuto kapacitu k dispozici na primárním trhu jako přerušitelnou, pokud příslušný uživatel sítě tuto kapacitu nenabídne za přiměřenou cenu na sekundárním trhu.
- 2) Příjmy z uvolněné přerušitelné kapacity se rozdělí podle pravidel stanovených nebo schválených příslušným regulačním orgánem. Tato pravidla musí být v souladu s požadavky účinného a účelného využití soustavy.
- 3) Příslušný regulační orgán může stanovit cenu za uvolnění přerušitelné kapacity s přihlédnutím k existujícím zvláštním okolnostem.
- 4) Provozovatelé přepravních soustav případně vyvinou přiměřené úsilí, aby na trhu nabídli alespoň část nevyužitě kapacity jako pevnou kapacitu.

3. VYMEZENÍ TECHNICKÝCH INFORMACÍ, KTERÉ UŽIVATELÉ SÍTĚ POTŘEBUJÍ K ÚČINNÉMU PŘÍSTUPU K SÍTĚ, URČENÍ VŠECH VÝZNAMNÝCH BODŮ Z DŮVODU POŽADAVKŮ NA TRANSPARENTNOST A INFORMACÍ, KTERÉ SE O VŠECH VÝZNAMNÝCH BODECH ZVEŘEJŇUJÍ, A ČASOVÉHO PLÁNU, PODLE KTERÉHO SE TYTO INFORMACE ZVEŘEJŇUJÍ

3.1. VYMEZENÍ TECHNICKÝCH INFORMACÍ, KTERÉ UŽIVATELÉ SÍTĚ POTŘEBUJÍ PRO ÚČINNÝ PŘÍSTUP K SÍTĚ

Provozovatelé přepravní soustavy zveřejní o své soustavě a službách alespoň tyto informace:

- a) podrobný a úplný popis jednotlivých nabízených služeb a výše poplatků;
- b) různé typy přepravních smluv pro tyto služby a případně kodex sítě nebo standardní podmínky, v nichž jsou vymezena práva a povinnosti všech uživatelů sítě, včetně harmonizovaných přepravních smluv a dalších důležitých dokumentů;
- c) harmonizované postupy uplatňované při používání přepravní soustavy včetně definice základních pojmů;
- d) ustanovení o přidělování kapacity, řízení překročení kapacity, postupech proti nadměrné rezervaci kapacit a pro převádění;
- e) pravidla pro obchod s kapacitou na sekundárním trhu ve vztahu k provozovateli přepravní soustavy;
- f) případně úroveň pružnosti a tolerance zahrnuté v přepravních a jiných službách bez samostatného zpoplatnění, jakož i dodatečně nabízenou pružnost a tomu odpovídající poplatky;
- g) podrobný popis plynárenské soustavy provozovatele přepravní soustavy s uvedením všech důležitých propojovacích bodů, kterými je jeho soustava napojena na přepravní soustavy jiných provozovatelů nebo plynárenskou infrastrukturu, jako jsou zařízení pro zkapalněný zemní plyn (LNG) a infrastruktury nezbytné pro poskytování pomocných služeb vymezených v čl. 2 odst. 14 směrnice 2009/.../ES;
- h) informace o požadavcích na jakost zemního plynu a tlak;
- i) pravidla pro připojení k soustavě provozované provozovatelem přepravní soustavy;
- j) včasné poskytnutí informací o navrhovaných nebo skutečných změnách služeb nebo podmínek včetně bodů uvedených v písmenech a) až i).

3.2. URČENÍ VŠECH VÝZNAMNÝCH BODŮ Z DŮVODU POŽADAVKŮ NA TRANSPARENTNOST

Významné body musí přinejmenším zahrnovat:

- a) všechny body vstupu do sítě provozované provozovatelem přepravní soustavy;
- b) nejdůležitější body a oblasti výstupu, jež představují nejméně 50 % celkové výstupní kapacity sítě daného provozovatele přepravní soustavy včetně všech bodů a oblastí výstupu, jež představují více než 2 % celkové výstupní kapacity sítě;
- c) všechny propojovací body mezi různými sítěmi provozovatelů přepravních soustav;
- d) všechny body propojující síť provozovatele přepravní soustavy s terminálem LNG;
- e) všechny důležité body v síti daného provozovatele přepravní soustavy včetně připojovacích bodů na plynárenské uzly. Za důležité se považují všechny body, u nichž může na základě zkušenosti dojít k fyzickému překročení kapacity;
- f) všechny body spojující síť daného provozovatele přepravní soustavy s infrastrukturou nezbytnou pro poskytování pomocných služeb vymezených v čl. 2 odst. 14 směrnice 2009/.../ES.

3.3. INFORMACE, KTERÉ SE O VŠECH VÝZNAMNÝCH BODECH ZVEŘEJŇUJÍ, A ČASOVÝ PLÁN, PODLE KTERÉHO SE TYTO INFORMACE ZVEŘEJŇUJÍ

- 1) Pro všechny významné body provozovatelé přepravních soustav zveřejňují pravidelně, průběžně, pro uživatele srozumitelně a ve standardizovaném formátu na internetu následující informace o kapacitě rozepsané až na jednotlivé dny:
 - a) maximální technická kapacita pro toky oběma směry,
 - b) celková smluvní a přerušitelná kapacita,
 - c) dostupná kapacita.
 - 2) Pro všechny významné body provozovatelé přepravních soustav předem zveřejní dostupné kapacity pro nadcházející období alespoň 18 měsíců a tyto informace aktualizují alespoň každý měsíc nebo častěji, jsou-li k dispozici nové údaje.
 - 3) Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují denní aktualizaci krátkodobých služeb, jež jsou k dispozici (den předem a týden předem), která mimo jiné vychází z nominací, převažujících smluvních závazků a pravidelných dlouhodobých výhledů o dostupných ročních kapacitách pro všechny významné body až na dobu deseti let.
 - 4) Provozovatelé přepravních soustav zveřejňují pro všechny významné body průběžně za poslední tři roky nejvyšší a nejnižší dosaženou měsíční míru využití kapacity a roční průměrné toky.
 - 5) Provozovatelé přepravních soustav vedou deník skutečných souhrnných toků za alespoň tříměsíční období.
 - 6) Provozovatelé přepravních soustav vedou faktické záznamy o všech smlouvách na kapacitu a veškerých dalších významných informacích, které se vztahují k výpočtu a poskytnutí přístupu k dostupným kapacitám; příslušné vnitrostátní orgány mají při plnění svých povinností k těmto záznamům přístup.
 - 7) Provozovatelé přepravních soustav poskytnou uživatelsky přívětivé nástroje pro výpočet sazeb za nabízené služby a pro on-line ověření dostupné kapacity.
 - 8) Pokud provozovatelé přepravních soustav nejsou schopni zveřejnit informace v souladu s body 1, 3 a 7, vedou konzultace s příslušnými vnitrostátními orgány a vypracují co možná nejdříve, avšak nejpozději 31. prosince 2006, akční plán provedení.
-

PŘÍLOHA II

SROVNÁVACÍ TABULKA

Nařízení (ES) č. 1775/2005	Toto nařízení
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
–	Článek 3
–	Článek 4
–	Článek 5
–	Článek 6
–	Článek 7
–	Článek 8
–	Článek 9
–	Článek 10
–	Článek 11
–	Článek 12
Článek 3	Článek 13
Článek 4	Článek 14
–	Článek 15
Článek 5	Článek 16
–	Článek 17
Článek 6	Článek 18
–	Článek 19
–	Článek 20
Článek 7	Článek 21
Článek 8	Článek 22
Článek 9	Článek 23
Článek 10	Článek 24
Článek 11	Článek 25
Článek 12	Článek 26
Článek 13	Článek 27
Článek 14	Článek 28
Článek 15	Článek 29
Článek 16	Článek 30
–	Článek 31
Článek 17	Článek 32
Příloha	Příloha I

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

1. Dne 19. září 2007 předložila Komise na základě článku 95 Smlouvy návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění nařízení (ES) č. 1775/2005 o podmínkách přístupu k plynárenským přepravním soustavám, a to jako součást balíčku obsahujícího čtyři další návrhy týkající se vnitřního trhu s energií.
2. Výbor regionů přijal stanovisko k celému balíčku dne 10. dubna 2008 ⁽¹⁾ a Evropský hospodářský a sociální výbor dne 22. dubna 2008 ⁽²⁾.
3. Evropský parlament přijal stanovisko ⁽³⁾ v prvním čtení dne 9. července 2008 a schválil 47 změn. Komise nepředložila pozměněný návrh.
4. Dne 9. ledna 2009 Rada v souladu s článkem 251 Smlouvy přijala společný postoj v podobě přepracovaného nařízení.

II. CÍL NÁVRHU

5. Návrh je součástí třetího balíčku o vnitřním trhu s energií, spolu se směrnicí o společných pravidlech pro vnitřní trh se zemním plynem, s nařízením o podmínkách přístupu do sítě pro přeshraniční obchod s elektřinou, se směrnicí o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a s nařízením, kterým se zřizuje Agentura pro spolupráci energetických regulačních orgánů. Návrh má umožnit dosažení cíle, kterým je řádné fungování vnitřního trhu s plynem, a to zejména zavedením:
 - ustanovení zaměřených na větší spolupráci a koordinaci mezi provozovateli přepravních soustav, mimo jiné prostřednictvím zřízení Evropské sítě provozovatelů přepravních soustav (sítě ENTSO pro zemní plyn);
 - požadavků na větší transparentnost;
 - ustanovení zaměřených na zlepšení přístupu ke skladovacím zařízením a zařízením LNG.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

6. Obecné poznámky

- 6.1. Rada dospěla k závěru, že v rámci úsilí o větší efektivnost, větší transparentnost a soudržnost s nařízením (ES) č. 1775/2005 a ve snaze o větší srozumitelnost je třeba ustanovení nařízení přepracovat. Obecně však Rada při přepracovávání plně respektovala pozměněný návrh Komise v tom smyslu, že nejednala o jiných ustanoveních než o těch, která jsou součástí návrhu Komise, kromě případů, kdy bylo nezbytné provést změny v návaznosti na změny, které v návrhu provedla Rada, změnit odkazy z důvodu přecíslení článků atd. Pokud to bylo možné, zachovala Rada přístup Komise a usilovala u odvětví elektřiny i u odvětví plynu o tutéž úpravu.

Komise přijala všechny změny, které Rada v jejím návrhu provedla.

- 6.2. Pokud jde o 47 změn přijatých Evropským parlamentem, Rada stejně jako Komise

— přijala, zčásti nebo v zásadě, těchto 7 změn: 12, 14, 16, 19, 50, 51 a 44;

a

— zamítla těchto 6 změn: 4, 7, 13, 15, 23 a 28, a to z důvodu obsahu nebo formy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 172, 5.7.2008, s. 55.

⁽²⁾ Úř. věst. C 211, 19.8.2008, s. 23.

⁽³⁾ Dosud nezveřejněné v Úředním věstníku.

6.3. Rada se odchýlila od postoje Komise

— a přijala 3 změny: 40 (v zásadě), 42 (ve smyslu) a 45 (zčásti);

a

— zamítla těchto 31 změn: 1 až 3, 5, 6, 8 až 11, 17, 18, 49, 22, 24 až 27, 29 až 31, 47, 33 až 39, 41, 43 a 46.

7. Konkrétní poznámky

7.1. Pokud jde o změny EP, u nichž se Rada odchýlila od postoje Komise:

a) Rada přijala

- změnu 40, a to v zásadě, protože se domnívá, že odkaz na „skupinu skladovacích zařízení“ je nezbytný, zároveň je však třeba doplnit podmínku;
- změnu 42, a to ve smyslu, protože se domnívá, že za určitých podmínek a v rámci určitých omezení může být nezbytné důvěrné zpracování údajů týkajících se skladování;
- změnu 45, a to zčásti, vypuštěním některých otázek, u nichž Komise navrhla možnost přijmout pokyny prostřednictvím postupu projednávání ve výborech.

b) Rada zamítla 31 výše uvedených změn (bod 6.3) z těchto důvodů:

- i) změny se týkají ustanovení, která nejsou součástí návrhu Komise; tyto změny byly zamítnuty ze zásady (viz bod 6.1 výše): změny 24, 25 a 31.
- ii) změny nejsou nezbytné nebo přínosné, a to zejména proto, že otázky jsou zčásti nebo dostatečně obsaženy v jiných částech znění: změna 2; změna 3 je dostatečně obsažena ve 14. bodě odůvodnění; změny 5, 6, 8, 11, 17; změna 49 je obsažena v čl. 8 odst. 8 a 9; změna 27 je dostatečně obsažena v čl. 13 odst. 1; změna 30; změna 33 je dostatečně obsažena v čl. 1 písm. c); změna 34 je zčásti obsažena v čl. 16 odst. 5; změny 36, 37 a 38 (první část); změna 43; princip je obsažen v článku 1.
- iii) změny nejsou jasné: změny 1 a 29.
- iv) změna zahrnuje text, který není přiměřený, mimo jiné proto, že úkoly a pravomoci regulačních orgánů jsou stanoveny ve směrnici o plynu: změny 9, 10 (Rada navíc přesunula článek o maloobchodních trzích do směrnice o plynu), 38 (druhá část), 39, 46.
- v) změny nejsou vhodné: změna 26, jelikož článek 13 se zabývá sazbami, nikoli pravidly pro přístup; změna 47, především z důvodu vypuštění písm. b) v čl. 16 odst. 3.
- vi) změna 18 zahrnuje text, který neodpovídá úloze, kterou agentura má mít podle názoru Rady; z právních důvodů agentuře nepřísluší přijímání nebo schvalování kodexů sítě nebo přijímání rozhodnutí s obecným dopadem.
- vii) změna 22, jelikož konzultace (článek 10) by měla provádět síť ENTSO; na konzultace, které má provádět agentura, se vztahuje článek 6.
- viii) změna 35 není vhodná, jelikož by mohla vést k nadbytečné právní úpravě, a znění, které zavádí změna 41, není pro provádění nařízení nutné.

7.2 Pokud jde o návrh Komise, Rada provedla některé další změny (týkající se obsahu nebo formy); hlavní z nich jsou uvedeny níže.

a) *Certifikace provozovatelů přepravních soustav*

Rada se domnívá, že je třeba přesunout část o postupu certifikace, v níž se stanoví úloha Komise v tomto postupu, ze směrnice o plynu do nového článku 3 tohoto nařízení.

b) *Zavedení a změna kodexů sítě*

Rada se domnívá, že je třeba podrobněji stanovit postup pro zavedení kodexů sítě (článek 6) a jiný, a sice kratší, postup pro změnu kodexů sítě (článek 7). Těmito články byl nahrazen článek 2e návrhu Komise. Podle názoru Rady by jednoznačná úloha agentury měla spočívat ve vypracovávání nezávazných rámcových pokynů, které budou sloužit jako základ pro kodexy sítě, jež zavádí síť ENTSO, přezkumu návrhu kodexů sítě a vyhodnocování navrhovaných změn kodexů sítě. V případě potřeby může Komise přijmout tyto kodexy prostřednictvím postupu projednávání ve výborech tak, aby se staly závaznými (viz rovněž 14. bod odůvodnění).

c) *Sledování prováděné agenturou*

Rada zařadila dva pododstavce, které stanoví, že agentura sleduje, jak síť ENTSO provádí kodexy sítě (čl. 9 odst. 1 druhý a třetí pododstavec).

d) *Požadavky na transparentnost a důvěrnost*

Rada se domnívá, že je důležité, aby s výhradou schválení regulačním orgánem existovala možnost zajistit důvěrnost údajů o skladování, které jsou citlivé z obchodního hlediska (23. bod odůvodnění a čl. 19 odst. 4 druhý pododstavec).

e) *Maloobchodní trhy*

Rada považovala za vhodné přepracovat článek o maloobchodních trzích, a to mimo jiné přesunutím odkazu na přeshraniční trhy z nařízení o plynu (článek 8a návrhu Komise) do směrnice o plynu (nový článek 44).

f) *Jiné body*

- Rada znovu zařadila poslední pododstavec článku 1, který vychází ze stávajícího nařízení o plynu a odpovídá smyslu návrhu Komise.
 - Rada se domnívá, že je třeba namísto výrazu „investiční plán“ použít výraz „plán rozvoje sítě“ a upřesnit, že tyto plány jsou *nezávazné* (čl. 8 odst. 3 písm. a)).
 - Rada v souladu s přepracovaným zněním zařadila nový článek za účelem zrušení stávajícího legislativního aktu (článek 31).
-

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 13/2009**přijatý Radou dne 16. února 2009****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 1172/95****(Text s významem pro EHP)**

(2009/C 75 E/04)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na čl. 285 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky ⁽¹⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Statistické informace o obchodních tocích mezi členskými státy a třetími zeměmi mají zásadní význam pro hospodářské a obchodní politiky Společenství a pro analýzu vývoje trhu u jednotlivých druhů zboží. Transparentnost statistického systému by měla být zdokonalena, aby byl schopen reagovat na změny správního prostředí a vyhovět novým požadavkům uživatelů. Nařízení Rady (ES) č. 1172/95 ze dne 22. května 1995 o statistice obchodu se zbožím Společenství a jeho členských států s třetími zeměmi ⁽³⁾ by tedy mělo být nahrazeno novým nařízením v souladu s požadavky stanovenými v čl. 285 odst. 2 Smlouvy.
- (2) Statistika zahraničního obchodu je založena na údajích získaných z celních prohlášení podle nařízení Rady (EHS) č. 2913/92 ze dne 12. října 1992, kterým se vydává celní kodex Společenství ⁽⁴⁾ (dále jen „celní kodex“). Pokrok evropské integrace a z něho plynoucí změny celního odbavování, včetně jednotných povolení pro zjednodušené celní prohlášení nebo pro místní celní režim a rovněž centralizovaného celního řízení, které budou vycházet ze současné modernizace celního kodexu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 450/2008 ze dne 23. dubna 2008, kterým se stanoví celní kodex Společenství (Modernizovaný celní kodex) ⁽⁵⁾ (dále jen „modernizovaný celní kodex“), odůvodňují řadu změn. Zejména nezbytně vyžadují přizpůsobení postupu při sestavování statistiky zahraničního obchodu, přehodnocení pojmu dovážejícího a vyvážejícího členského státu a přesnější určení zdroje údajů pro sestavování statistiky Společenství.

- (3) Zjednodušení celních formalit a kontrol podle modernizovaného celního kodexu může vést k tomu, že celní prohlášení nebudou dostupná. S cílem zachovat úplné sestavování statistiky zahraničního obchodu by měla být přijata opatření, která zajistí, aby hospodářské subjekty, na něž se zjednodušení vztahuje, poskytovaly statistické údaje.
- (4) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 70/2008/ES ze dne 15. ledna 2008 o bezpapírovém prostředí pro celnictví a obchod ⁽⁶⁾ zavede elektronický celní systém pro výměnu údajů obsažených v celních prohlášeních. Aby bylo možno zaznamenávat fyzické obchodní toky zboží mezi členskými státy a třetími zeměmi a zajistit, aby údaje o dovozu a vývozu byly v příslušném členském státě dostupné, je třeba sjednat podrobné dohody mezi celními orgány a statistickými úřady. To zahrnuje pravidla výměny údajů mezi správními orgány členských států. Tento systém výměny údajů by měl co nejvíce využívat infrastrukturu zavedenou celními orgány.
- (5) Za účelem přiřazení vývozu a dovozu Společenství danému členskému státu je zapotřebí shromáždit údaje o „členském státě konečného určení“ v případě dovozu a o „členském státě skutečného vývozu“ v případě vývozu. Pro účely statistiky zahraničního obchodu by se měly tyto členské státy ve střednědobém výhledu stát dovážejícími a vyvážejícími členskými státy.
- (6) Pro účely tohoto nařízení by mělo být zboží určené pro zahraniční obchod klasifikováno podle kombinované nomenklatury zavedené nařízením Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽⁷⁾ (dále jen „kombinovaná nomenklatura“).
- (7) Aby byly uspokojeny potřeby Evropské centrální banky a Komise ohledně informací o podílu eura na mezinárodním obchodu se zbožím, měla by být hlášena fakturační měna vývozu a dovozu na úrovni souhrnů.
- (8) Pro účely obchodních jednání a řízení vnitřního trhu by Komisi měly být poskytnuty podrobné informace o preferenčním zacházení se zbožím dováženým do Společenství.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 70, 15.3.2008, s. 1.

⁽²⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 23. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku) a společný postoj Rady ze dne 16. února 2009.

⁽³⁾ Úř. věst. L 118, 25.5.1995, s. 10.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 302, 19.10.1992, s. 1.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 23, 26.1.2008, s. 21.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.

- (9) Statistika zahraničního obchodu poskytuje údaje pro sestavení platební bilance a národních účtů. Ukazatele umožňující upravit je pro účely platební bilance by měly být součástí souboru povinných a standardních údajů.
- (10) Harmonizovaná ustanovení se nevztahují na statistiky členských států týkající se celních skladů a svobodných pásem. Sestavování těchto statistik pro vnitrostátní účely je však nadále možné.
- (11) Členské státy by měly poskytnout Eurostatu roční souhrnné údaje o obchodě členěné podle podnikových ukazatelů, které slouží mimo jiné pro usnadnění analýzy toho, jak evropské společnosti působí v kontextu globalizace. Propojení podnikové statistiky a statistiky obchodu se zajistí sloučením údajů o dovozci a vývozci dostupných v celním prohlášení s údaji, které požaduje nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 177/2008 ze dne 20. února 2008, kterým se zavádí společný rámec pro registry hospodářských subjektů pro statistické účely ⁽¹⁾.
- (12) Nařízení Rady (ES) č. 322/97 ze dne 17. února 1997 o statistice Společenství ⁽²⁾ poskytuje referenční rámec pro ustanovení tohoto nařízení. Ovšem vysoká úroveň podrobnosti informací o obchodu se zbožím vyžaduje zvláštní pravidla týkající se důvěrnosti, pokud má být tato statistika vypovídající.
- (13) Předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, se řídí pravidly stanovenými v nařízení (ES) č. 322/97 a v nařízení Rady (Euratom, EHS) č. 1588/90 ze dne 11. června 1990 o předávání údajů, na které se vztahuje statistická důvěrnost, Statistickému úřadu Evropských společenství ⁽³⁾. Opatření přijatá v souladu s uvedenými nařízeními zajišťují fyzickou a logickou ochranu důvěrných údajů a zajišťují, aby při vytváření a šíření statistik Společenství nedocházelo k nedovolenému zpřístupnění a použití k jiným než statistickým účelům.
- (14) Při vytváření a šíření statistiky Společenství na základě tohoto nařízení by měly národní statistické úřady a statistický úřad Společenství zohlednit zásady stanovené v Kodexu evropské statistiky, který byl přijat Výborem pro statistické programy dne 24. února 2005 a přiložen k doporučení Komise ze dne 25. května 2005 o nezávislosti, bezúhonnosti a odpovědnosti vnitrostátních statistických úřadů a statistického úřadu Společenství.
- (15) Je třeba navrhnout zvláštní ustanovení platná do doby, než změny celních právních předpisů umožní čerpat doplňující údaje z celních prohlášení a než budou právní předpisy Společenství vyžadovat elektronickou výměnu celních údajů.
- (16) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž zřízení společného rámce pro systematické vytváření statistiky Společenství týkající se zahraničního obchodu se zbožím, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto může jej být z důvodu rozsahu a účinků tohoto nařízení lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (17) Opatření nezbytná k provedení tohoto nařízení by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽⁴⁾.
- (18) Zejména je třeba zmocnit Komisi k úpravě seznamu celních režimů nebo celně schválených určení, které pro statistiku zahraničního obchodu definují vývoz nebo dovoz; k přijímání jiných nebo zvláštních pravidel pro zboží nebo pohyby, které z metodických důvodů vyžadují zvláštní ustanovení; k úpravám seznamu zboží a pohybů vyloučených ze statistiky zahraničního obchodu; k upřesnění jiných zdrojů statistických údajů, než jsou celní prohlášení, pro záznamy o dovozu a vývozu zvláštního zboží nebo pohybů; k upřesnění statistických údajů včetně kódů, které mají být použity; ke stanovení požadavků na údaje týkající se zvláštního zboží nebo pohybů; ke stanovení požadavků na sestavování statistiky; k upřesnění ukazatelů vzorků; ke stanovení vykazovaného období a rovněž souhrnu pro partnerské země, zboží a měny a rovněž k úpravě lhůty pro předání statistik, obsahu a rozsahu statistik a podmínek pro opravu statistik, které již byly předány; a ke stanovení lhůty pro předání statistik obchodu členěných podle podnikových ukazatelů a statistik obchodu členěných podle fakturační měny. Jelikož tato opatření mají obecný význam a jejich účelem je změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním o nové jiné než podstatné prvky, musí být přijata regulativním postupem s kontrolou stanoveným v článku 5a rozhodnutí 1999/468/ES,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se zřizuje společný rámec pro systematické vytváření statistiky Společenství týkající se obchodu se zbožím se třetími zeměmi (dále jen „statistika zahraničního obchodu“).

⁽¹⁾ Úř. věst. L 61, 5.3.2008, s. 6.

⁽²⁾ Úř. věst. L 52, 22.2.1997, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 151, 15.6.1990, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- a) „zbožím“ jakýkoli movitý majetek, včetně elektrické energie;
- b) „statistickým územím Společenství“ celní území Společenství, jak je stanoveno v celním kodexu, včetně ostrova Helgoland na území Spolkové republiky Německo;
- c) „národními statistickými úřady“ národní statistické úřady a jiné subjekty, které jsou v jednotlivém členském státě odpovědné za vytváření statistiky zahraničního obchodu;
- d) „celními orgány“ celní orgány, jak je definuje celní kodex;
- e) „celním prohlášením“ celní prohlášení, jak je definuje celní kodex;
- f) „rozhodnutím celních orgánů“ jakýkoli úřední akt celních orgánů, který se týká přijatých celních prohlášení a má právní účinek pro jednu nebo více osob.

Článek 3

Oblast působnosti

1. Statistika zahraničního obchodu zaznamenává dovoz a vývoz zboží.

Vývoz je členskými státy zaznamenáván, pokud zboží opustí statistické území Společenství podle jednoho z těchto celních režimů nebo celně schválených určení stanovených celním kodexem:

- a) vývoz;
- b) pasivní zušlechťovací styk;
- c) zpětný vývoz po aktivním zušlechťovacím styku nebo přepracování zboží pod celním dohledem.

Dovoz je členskými státy zaznamenáván, pokud zboží vstoupí na statistické území Společenství podle jednoho z těchto celních režimů stanovených celním kodexem:

- a) propuštění do volného oběhu;
- b) aktivní zušlechťovací styk;
- c) přepracování pod celním dohledem.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení a která se týkají úpravy seznamu celních režimů nebo celně schválených určení uvedených v odstavci 1 s cílem zohlednit změny celního kodexu nebo ustanovení odvozená z mezinárodních dohod, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

3. Některé zboží nebo pohyby vyžadují z metodických důvodů zvláštní opatření. To se týká průmyslových zařízení, plavidel a letadel, mořských produktů, zboží dodávaného plavi-

dlům a letadlům, časově rozložených zásilek, zboží vojenské povahy, zboží určeného pro zařízení na volném moři nebo z nich pocházejícího, kosmických lodí, elektřiny a plynu a odpadních produktů (dále jen „zvláštní zboží nebo pohyby“).

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, a která se týkají zvláštního zboží a pohybů a jiných nebo zvláštních ustanovení, jež se na ně vztahují, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

4. Některé zboží nebo pohyby jsou ze statistiky zahraničního obchodu z metodických důvodů vyňaty. To se týká měnového zlata a platebních prostředků, které jsou zákonným platidlem; zboží, jehož zamýšlené použití je diplomatické nebo podobné povahy; pohybů zboží mezi dovážejícími a vyvážejícími členskými státy a jejich národními ozbrojenými silami umístěnými v zahraničí, jakož i určitého zboží získaného nebo vyřazeného zahraničními ozbrojenými jednotkami; zvláštního zboží, které není předmětem obchodních transakcí; pohybů nosných raket pro družice před jejich vypuštěním; zboží k opravě a po opravě; zboží pro dočasné použití nebo po dočasném použití; nosičů obsahujících uživatelsky upravené informace a stažené informace; a zboží, ohledně něhož je celním orgánům podáno ústní celní prohlášení a které je buď obchodní povahy, přičemž jeho hodnota nepřesahuje statistický práh ve výši 1 000 EUR nebo jeho čistá hmotnost nepřesahuje 1 000 kilogramů, anebo je neobchodní povahy.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, a která se týkají vynětí zboží nebo pohybů ze statistiky zahraničního obchodu, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

Článek 4

Zdroj údajů

1. Zdrojem údajů pro záznamy o dovozu a vývozu zboží podle čl. 3 odst. 1 je celní prohlášení, včetně případných úprav nebo změn statistických údajů, které jsou výsledkem rozhodnutí celních orgánů týkajících se prohlášení.

2. Nejsou-li v důsledku dalšího zjednodušení celních formalit a kontrol podle článku 116 modernizovaného celního kodexu záznamy o dovozu a vývozu zboží dostupné u celních orgánů, poskytuje hospodářský subjekt, na nějž se zjednodušení vztahuje, statistické údaje podle článku 5 tohoto nařízení.

3. Členské státy mohou pro sestavování vnitrostátních statistik i nadále používat jiné zdroje údajů do dne zavedení mechanismu vzájemné výměny údajů elektronickou cestou podle čl. 7 odst. 2.

4. Pro zvláštní zboží nebo pohyby uvedené v čl. 3 odst. 3 lze použít jiné zdroje údajů než celní prohlášení.

5. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, a která se týkají shromažďování údajů podle odstavců 2 a 4 tohoto článku, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3. Tato opatření v co nejvyšší míře zohledňují potřebu zřídit účinný systém, který by minimalizoval administrativní zátěž hospodářských subjektů a správních orgánů.

Článek 5

Statistické údaje

1. Členské státy získávají ze záznamů o dovozu a vývozu zboží podle čl. 3 odst. 1 tyto soubory údajů:

- a) obchodní toky (dovoz, vývoz);
- b) měsíční referenční období;
- c) statistická hodnota zboží na státní hranici dovážejících nebo vyvážejících členských států;
- d) množství vyjádřené v čisté hmotnosti a doplňkových jednotkách, pokud je uvedeno v celním prohlášení;
- e) hospodářský subjekt, který je dovozcem/příjemcem v případě dovozu a vývozcem/odesílatelem v případě vývozu;
- f) dovážející nebo vyvážející členský stát, který je členským státem, kde bylo podáno celní prohlášení, a tyto údaje, pokud jsou uvedeny v celním prohlášení:
 - i) v případě dovozu členský stát určení;
 - ii) v případě vývozu členský stát skutečného vývozu;
- g) partnerské země, tj.:
 - i) v případě dovozu země původu a země odeslání; a
 - ii) v případě vývozu země posledního známého určení;
- h) zboží, které je podle kombinované nomenklatury označeno:
 - i) v případě dovozu kódem zboží v podobě podpoložky Taric;
 - ii) v případě vývozu kódem zboží v podobě podpoložky kombinované nomenklatury;
- i) kód celního režimu, který má být použit pro určení statistického postupu;
- j) povaha transakce, pokud je uvedena v celním prohlášení;
- k) preferenční zacházení při dovozu, pokud je celními orgány přiznáno;
- l) fakturační měna, pokud je v celním prohlášení uvedena;
- m) druh dopravy s uvedením:
 - i) druhu dopravy na hranici;
 - ii) druhu dopravy uvnitř země;
 - iii) přepravního obalu.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají dalšího upřesnění údajů uvedených v odstavci 1 tohoto článku, včetně kódů, jež mají být použity, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

3. Pokud není stanoveno jinak a aniž jsou dotčeny celní právní předpisy, jsou uvedené údaje obsaženy v celním prohlášení.

4. V případě „zvláštního zboží nebo pohybů“ podle čl. 3 odst. 3 a údajů poskytovaných podle čl. 4 odst. 2 lze vyžadovat omezený soubor údajů.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají těchto omezených souborů údajů, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

Článek 6

Sestavování statistiky zahraničního obchodu

1. Členské státy sestaví za každé měsíční referenční období statistiku dovozu a vývozu zboží vyjádřených v ceně a množství podle:

- a) kódu zboží;
- b) dovážejících nebo vyvážejících členských států;
- c) partnerských zemí;
- d) statistického postupu;
- e) povahy transakce;
- f) preferenčního zacházení při dovozu;
- g) druhu dopravy.

Prováděcí předpisy pro sestavování statistiky může určit Komise postupem podle čl. 11 odst. 2.

2. Členské státy sestaví roční statistiku obchodu podle podnikových ukazatelů, konkrétně hospodářských činností, které podnik vykonává, na úrovni oddílu neboli dvou míst číselného kódu statistické klasifikace ekonomických činností v Evropském společenství (NACE) a velikostní třídy určené na základě počtu zaměstnanců.

Statistika se sestavuje propojením údajů o podnikových ukazatelích zaznamenaných podle nařízení (ES) č. 177/2008 s údaji zaznamenanými podle čl. 5 odst. 1 tohoto nařízení o dovozu a vývozu. Za tímto účelem poskytnou vnitrostátní celní orgány národním statistickým úřadům identifikační čísla příslušných hospodářských subjektů.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají propojení údajů a sestavování této statistiky, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

3. Každé dva roky sestaví členské státy statistiky obchodu členěné podle fakturační měny.

Členské státy sestaví statistiky s využitím reprezentativního vzorku záznamů o dovozu a vývozu zboží získaných z celních prohlášení, která obsahují údaje o fakturační měně. Pokud není fakturační měna pro vývoz v celním prohlášení uvedena, provede se za účelem shromáždění požadovaných údajů zjišťování.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, a která se týkají ukazatelů vzorku, vykazovaného období a úrovně souhrnu pro partnerské země, zboží a měny, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

4. O sestavování doplňujících statistik pro vnitrostátní účely členskými státy může být rozhodnuto, pokud jsou dotyčné údaje dostupné v celním prohlášení.

5. Členské státy nejsou povinny sestavovat a předávat Komisi (Eurostatu) statistiky zahraničního obchodu týkající se statistických údajů, které podle celního kodexu nebo podle vnitrostátních pokynů ještě nejsou zaznamenávány ani nemohou být přímo odvozeny z jiných údajů v celním prohlášení podaném u jejich celních orgánů. Proto není pro členské státy povinné předání těchto údajů:

- a) v případě dovozu členský stát konečného určení;
- b) v případě vývozu členský stát skutečného vývozu;
- c) povaha transakce.

Článek 7

Výměna údajů

1. Národní statistické úřady obdrží neprodleně a nejpozději během měsíce následujícího po měsíci, kdy byla celní prohlášení přijata nebo byla předmětem rozhodnutí celních orgánů, která se jich týkala, od celních orgánů záznamy o dovozu a vývozu zboží založené na celních prohlášeních, která byla u těchto orgánů podána.

Záznamy obsahují přinejmenším statistické údaje uvedené v článku 5, které jsou podle celního kodexu nebo podle vnitrostátních pokynů uvedeny v celním prohlášení.

2. S účinkem ode dne zavedení mechanismu vzájemné výměny údajů elektronickou cestou celní orgány zajistí, aby byly záznamy o vývozu a dovozu zboží předány národnímu statistickému úřadu členského státu, který je v záznamu označen jako

- a) v případě dovozu členský stát určení;
- b) v případě vývozu členský stát skutečného vývozu.

Mechanismus vzájemné výměny údajů se zavede nejpozději ode dne použitelnosti hlavy 1 kapitoly 2 oddílu 1 modernizovaného celního kodexu.

3. Prováděcí předpisy pro určení způsobu předávání podle odstavce 2 tohoto článku mohou být stanoveny postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 8

Předávání statistiky zahraničního obchodu Komisi (Eurostatu)

1. Členské státy předají Komisi (Eurostatu) statistiku uvedenou v čl. 6 odst. 1 do 40 dnů po skončení každého měsíčního referenčního období.

Členské státy zajistí, aby statistika obsahovala informace o veškerém dovozu a vývozu v příslušném referenčním období, a provedou úpravy, pokud záznamy nejsou dostupné.

Jsou-li již předané statistiky předmětem oprav, předají členské státy aktualizovanou statistiku.

Členské státy zahrnou do výsledků předávaných Komisi (Eurostatu) všechny statistické informace, které jsou důvěrné.

Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení, včetně jeho doplněním, a která se týkají úpravy lhůty pro předání statistik, obsahu a rozsahu statistik a podmínek pro opravu statistik, které již byly předány, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

2. Opatření, jež mají za účel změnit jiné než podstatné prvky tohoto nařízení jeho doplněním a která se týkají lhůt pro předávání statistik obchodu podle podnikových ukazatelů podle čl. 6 odst. 2 a statistik obchodu členěných podle fakturační měny podle čl. 6 odst. 3, se přijímají regulativním postupem s kontrolou podle čl. 11 odst. 3.

3. Členské státy předají statistiku v elektronické podobě v souladu s normou pro výměnu informací. Praktická opatření pro předávání výsledků mohou být stanovena postupem podle čl. 11 odst. 2.

Článek 9

Hodnocení kvality

1. Pro účely tohoto nařízení se na údaje, které mají být předávány, uplatňují tato kritéria kvality:

- a) „relevance“ označuje míru, do jaké statistiky uspokojují stávající a potenciální potřeby uživatelů;
- b) „přesnost“ označuje blízkost odhadů neznámým skutečným hodnotám;
- c) „včasnost“ označuje časovou prodlevu mezi dostupností informace a událostí nebo jevem, který popisuje;
- d) „dochvilnost“ označuje časovou prodlevu mezi datem zveřejnění údajů a cílovým datem, kdy měly být dodány;

- e) „dostupnost“ a „srozumitelnost“ označují, za jakých podmínek a v jaké formě mohou uživatelé údaje získat, používat a vykládat;
- f) „srovnatelnost“ označuje měření dopadu rozdílů mezi použitými statistickými pojmy a nástroji a postupy měření, srovnávají-li se statistiky mezi zeměpisnými oblastmi, odvětvími nebo v čase;
- g) „soudržnost“ označuje skutečnost, zda lze údaje spolehlivě různými způsoby a pro různé účely kombinovat.
2. Členské státy předkládají Komisi (Eurostatu) každoročně zprávu o kvalitě předávaných statistik.
3. Při použití kritérií kvality stanovených v odstavci 1 tohoto článku na statistiky, na které se vztahuje toto nařízení, se postupem podle čl. 11 odst. 2 stanoví způsob sestavování a struktura zpráv o kvalitě.

Komise (Eurostat) hodnotí kvalitu předávaných statistik.

Článek 10

Šíření statistiky zahraničního obchodu

1. Statistika zahraničního obchodu sestavená v souladu s čl. 6 odst. 1 a předaná členskými státy je na úrovni Společenství šířena Komisí (Eurostatem) přinejmenším podle podpoložek kombinované nomenklatury.

Pouze v případě, že o to dovozce nebo vývozce požádá, rozhodnou vnitrostátní orgány příslušného členského státu o tom, zda statistika zahraničního daného členského státu, která může umožnit rozpoznání uvedeného dovozce nebo vývozce, má být šířena, nebo zda má být pozměněna takovým způsobem, aby jejím šířením nebyla dotčena důvěrnost statistických informací.

2. Aniž je dotčeno šíření údajů na vnitrostátní úrovni, podrobné statistiky podle podpoložky Taric a preference nejsou

Komisí (Eurostatem) šířeny v případě, že by jejich zpřístupnění narušovalo ochranu veřejného zájmu v oblasti obchodní a zemědělské politiky Společenství.

Článek 11

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro statistiku obchodu se zbožím se třetími zeměmi.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Doba uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se čl. 5a odst. 1 až 4 a článek 7 rozhodnutí 1999/468/ES s ohledem na článek 8 zmíněného rozhodnutí.

Článek 12

Zrušení

Nařízení (ES) č. 1172/95 se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2010.

Použije se i nadále pro údaje týkající se referenčních období před 1. lednem 2010.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie.

Použije se ode dne 1. ledna 2010.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V ... dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Komise předložila výše uvedený návrh Radě dne 30. října 2007 ⁽¹⁾.

Evropský parlament vydal stanovisko v prvním čtení dne 23. září 2008 a přijal 35 změn ⁽²⁾ návrhu.

V rámci postupu spolurozhodování (článek 251 Smlouvy o ES) přijala Rada dne 16. února 2009 s ohledem na první čtení v Parlamentu společný postoj k návrhu nařízení.

II. CÍL

Účelem tohoto návrhu je provést revizi stávajícího statistického systému pro obchod se zbožím se třetími zeměmi (Extrastat) s cílem:

- učinit právní předpisy jasnější, jednodušší a transparentnější;
- přizpůsobit systém statistiky obchodu se třetími zeměmi změnám, které budou zavedeny do postupů týkajících se celního prohlášení prostřednictvím jednotných povolení pro používání zjednodušeného celního prohlášení nebo místního celního řízení, jakož i prostřednictvím centralizovaného celního odbavení v rámci Modernizovaného celního kodexu Společenství;
- omezit tzv. „rotterdamský efekt“, v jehož důsledku:
 - a) jsou ve statistice zahraničního obchodu nadměrně zastoupeny členské státy, které vykazují vysokou úroveň celních odbavení nebo vývozu, avšak hrají pouze úlohu tranzitních zemí, na úkor členských států, které jsou skutečným místem určení nebo odeslání zboží; a
 - b) dochází k dvojímu vykazování stejného zboží v Extrastatu jako zboží třetích zemí a poté v Intrastatu jako zboží Společenství pocházejícího z jiného členského státu, přičemž situace v oblasti vývozu je podobná;
- zvýšit relevanci, přesnost, aktuálnost a srovnatelnost statistiky zahraničního obchodu a zřídit systém pro hodnocení kvality;
- podporovat propojení statistiky obchodu se statistikou podniků;
- reagovat na potřeby uživatelů sestavováním dodatečných statistik obchodu s využitím informací, které jsou k dispozici v celních prohlášeních;
- v souladu s Kodexem evropské statistiky kontrolovat přednostní přístup k citlivým údajům o zahraničním obchodě.

Návrh rovněž zapracovává změny stanovené v nařízení v zájmu zlepšení bezpečnosti a zabezpečení zboží přepravovaného přes hranice Společenství, které Rada a Parlament přijaly dne 13. dubna 2005 ⁽³⁾.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecně

Rada ve svém společném postoji převzala převážnou část změn předložených Parlamentem a přijala znění, které je velmi podobné postoji Evropského parlamentu v prvním čtení. Rada plně souhlasí s cílem návrhu, jímž je zjednodušení právních předpisů, přizpůsobení systému statistiky obchodu se třetími zeměmi změnám, které mají být zavedeny v celních předpisech a postupech, a omezení „rotterdamského efektu“. Po pečlivém projednání návrhu během slovinského a francouzského předsednictví a s ohledem na praktické dopady, jež má provádění Modernizovaného celního kodexu na správních orgány členských států, Komisi a obchod, provedla Rada řadu změn, většinou technické povahy, jejichž přehled je uveden v oddílu 3.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 145, 4.6.2008, s. 1.

⁽²⁾ Osm změn (1 až 4, 8, 16, 17 a 19) se netýká všech jazykových znění a nebyly proto předloženy k hlasování.

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 648/2005 ze dne 13. dubna 2005, kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství, Úř. věst. L 117, 4.5.2005, s. 13.

2. Změny předložené Evropským parlamentem

2.1. Změny převzaté Radou

Evropský parlament přijal 27 změn ⁽¹⁾ návrhu, z nichž 24 bylo zcela nebo zčásti převzato ve společném postoji Rady. Jde o změny 5, 6, 7, 9, 10, 11, 12 (zčásti), 13, 14 (zčásti), 15 (zčásti), 20, 21 (zčásti), 22 až 25, 28 až 31, 32 (zčásti), 33, 34 a 35.

2.2. Změny Radou nepřevzaté nebo převzaté zčásti

Změna 12

Tato změna byla převzata zčásti, a to s přesnějším zněním, které Rada považuje za vhodnější a které souvisí s popisem výjimky týkající se ústního prohlášení o zboží.

Změna 14

Tato změna byla převzata zčásti. Pokud jde o ustanovení týkající se prováděcích opatření (nový odstavec 5 ve znění Rady), Rada se domnívá, že prováděcí pravomoci by se měly týkat sběru údajů v (nových) odstavcích a v odstavci 4: specifikace zdrojů údajů jiných než je celní prohlášení, jakož i statistických údajů poskytovaných hospodářským subjektem, který využívá dalšího zjednodušení celních formalit a celní kontroly. Rada dále zdůraznila nutnost zavedení účinného systému minimalizujícího administrativní zátěž.

Změna 15

Rada může převzít tuto změnu zčásti. Členské státy mohou pokračovat v používání jiných zdrojů údajů pro sestavování svých národních statistik až do data zavedení mechanismu vzájemné výměny údajů. Odkaz na čl. 7 odst. 3 byl změněn na čl. 7 odst. 2.

Změna 18

Rada se domnívá, že vhodnější by byla přesnější formulace (viz oddíl 3).

Změna 21

Rada se domnívá, že pro údaje poskytované podle čl. 4 odst. 2 (ve znění společného postoje) mohou být rovněž požadovány limitované datové soubory.

Změna 26

Rada se domnívá, že s účinkem ode dne zavedení mechanismu vzájemné výměny údajů elektronickými prostředky by záznamy o dovozu a vývozu měly být předávány národnímu statistickému úřadu členského státu, který je na záznamu uveden v případě dovozu jako členský stát určení a v případě vývozu jako členský stát skutečného vývozu.

Změna 27

Rada tuto změnu nepřevzala, avšak použila alternativní řešení podle čl. 4 odst. 2 (ve znění společného postoje – viz oddíl 3).

Změna 32

Rada převzala tuto změnu zčásti s mírným přeformulováním („podle podpoložky Taric a preferencí“).

3. Nové prvky zavedené Radou

Tento oddíl poskytuje celkový přehled nových prvků, které Rada zařadila do svého společného postoje vedle převzatých změn EP. Tento přehled úmyslně opomíjí ty nové prvky, které jsou čistě technické nebo redakční povahy.

⁽¹⁾ Viz poznámka pod čarou 2.

Je třeba rovněž poznamenat, že změny provedené Radou měly za následek změnu struktury návrhu a následné přečíslování bodů odůvodnění a odstavců v některých částech.

3.1 3. bod odůvodnění

V tomto bodu odůvodnění se vysvětluje, že poté, co se v Modernizovaném celním kodexu zavedlo pro hospodářské subjekty usnadnění ve formě zjednodušení formalit a kontrol, by celní prohlášení nemusela být k dispozici; v těch případech, kdy jsou taková prohlášení zdrojem statistických údajů o zahraničním obchodě, musí nařízení stanovit opatření, která zajistí, že údaje budou poskytovány hospodářskými subjekty, jimž je zjednodušení umožňováno.

3.2 4. bod odůvodnění

Tento bod odůvodnění odkazuje na rozhodnutí o elektronickém celnictví, na základě něhož je zaváděn systém elektronického celnictví pro výměnu údajů z celních prohlášení. Předpokládá se, že systém výměny údajů používaný pro statistiku bude v co největší míře využívat infrastrukturu zavedenou celními orgány.

3.3 Čl. 4 odst. 2

Tento nový odstavec stanoví zásadu, že statistické údaje by měly poskytovat hospodářské subjekty, jimž je povoleno zjednodušení, které by mohlo vést k nedostupnosti celních prohlášení a příslušných statistických údajů.

3.4 Čl. 4 odst. 5

Rada doplnila větu s cílem zajistit minimalizaci administrativní zátěže pro obchod a správní orgány vyplývající z procesu sběru údajů.

3.5 Čl. 5 odst. 4

Rada doplnila odkaz na údaje poskytované podle čl. 4 odst. 2.

3.6 Čl. 7 odst. 2

Rada ve svém společném postoji nepřevzala změnu 26 předloženou Evropským parlamentem (jak bylo vysvětleno v oddílu 2), protože se domnívá, že ode dne zavedení mechanismu výměny údajů elektronickými prostředky by celní orgány měly údaje předávat národnímu statistickému úřadu příslušného členského státu (členského státu určení nebo skutečného vývozu). Rada se dále domnívá, že výše uvedený mechanismus by měl být zaveden nejpozději v době, kdy bude platit příslušný oddíl Modernizovaného celního kodexu.

IV. ZÁVĚR

Rada je toho názoru, že její společný postoj, který je výsledkem důkladného projednávání příslušného návrhu během dvou předsednictví a který má plnou podporu Komise, je plně v souladu s cíli daného návrhu.

Společný postoj dále přebírá převážnou většinu změn předložených Parlamentem.

Nové prvky zavedené Radou zohledňují potřebu přizpůsobit znění praktické a technické realitě a dosáhnout lepší vyváženosti mezi požadavky správních orgánů členských států a celním zjednodušením umožněným obchodu.

SPOLEČNÝ POSTOJ (ES) č. 14/2009**přijatý Radou dne 16. února 2009****s ohledem na přijetí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. .../2009 ze dne ... o zřízení skupiny evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (GERT)****(Text s významem pro EHP)**

(2009/C 75 E/05)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství, a zejména na článek 95 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s postupem stanoveným v článku 251 Smlouvy ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Cílem směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) ⁽⁴⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) ⁽⁵⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/20/ES ze dne 7. března 2002 o oprávnění pro sítě a služby elektronických komunikací (autorizační směrnice) ⁽⁶⁾, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) ⁽⁷⁾ a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) ⁽⁸⁾ (společně dále jen „rámcová směrnice a zvláštní směrnice“) je

vytvoření vnitřního trhu elektronických komunikací v rámci Společenství při zajištění vysoké úrovně investic, inovace a ochrany spotřebitele prostřednictvím rozvinuté hospodářské soutěže.

- (2) Důsledné uplatňování předpisového rámce EU ve všech členských státech je zásadní pro úspěšný rozvoj vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací. Předpisový rámec EU stanovuje cíle, kterých má být dosaženo, a poskytuje rámec pro činnost vnitrostátních regulačních orgánů, přičemž jim v některých oblastech s ohledem na vnitrostátní podmínky poskytuje pružnost pro uplatňování pravidel.
- (3) Vzhledem k tomu, že je nutné zajistit rozvoj jednotné regulační praxe a jednotné uplatňování společného předpisového rámce, zřídila Komise rozhodnutím Komise 2002/627/ES ze dne 29. července 2002, kterým se zřizuje skupina evropských regulačních orgánů pro sítě a služby elektronických komunikací ⁽⁹⁾ skupinu evropských regulačních orgánů (ERG), která jí má poskytovat poradenství a být jí nápomocná při rozvoji vnitřního trhu a na obecnější úrovni zajistit styk mezi vnitrostátními regulačními orgány a Komisí.
- (4) ERG přispěla k rozvoji jednotné regulační praxe tím, že usnadnila spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány navzájem a mezi těmito orgány a Komisí. Tento přístup, usilující o větší jednotnost mezi vnitrostátními regulačními orgány prostřednictvím výměny informací a poznatků o praktických zkušenostech, se v krátké době po svém zavedení ukázal být úspěšný. Trvalá, intenzivní spolupráce a koordinace mezi vnitrostátními regulačními orgány bude nutná za účelem dalšího rozvoje vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací.
- (5) Z tohoto důvodu je třeba posílit postavení ERG a uznat ji v předpisovém rámci EU jako skupinu evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (dále jen „skupina GERT“). Skupina GERT by neměla být agenturou Společenství ani by neměla mít právní subjektivitu. Skupina GERT by měla nahradit ERG, poskytovat odborné znalosti a budovat důvěru svou nestranností, kvalitou svého poradenství a poskytovaných informací, dále transparentností svých postupů a pracovních metod a pečlivostí, s jakou plní své úkoly.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 224, 30.8.2008, s. 50.

⁽²⁾ Úř. věst. C 257, 9.10.2008, s. 51.

⁽³⁾ Stanovisko Evropského parlamentu ze dne 24. září 2008 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku), společný postoj Rady ze dne 16. února 2009 a postoj Evropského parlamentu ze dne ...

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33.

⁽⁵⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 21.

⁽⁷⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51.

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37.

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 200, 30.7.2002, s. 38.

- (6) Skupina GERT by měla být svými odbornými znalostmi nápomocna vnitrostátním regulačním orgánům, aniž by nahrazovala jejich současnou funkci či zdvojovala práci, která je prováděna, a měla by tak Komisi pomoci při plnění jejich povinností.
- (7) Skupina GERT by měla pokračovat v práci ERG rozvíjením spolupráce mezi vnitrostátními regulačními orgány, jakož i mezi těmito orgány a Komisí, aby tak bylo zajištěno jednotné uplatňování předpisového rámce EU pro síť a služby elektronických komunikací ve všech členských státech, a takto přispět k rozvoji vnitřního trhu.
- (8) Skupina GERT by měla sloužit také jako fórum pro úvahy, výměnu názorů a poskytování poradenství Evropskému parlamentu, Radě a Komisi v oblasti elektronických komunikací. Skupina GERT by tudíž měla Evropskému parlamentu, Radě a Komisi poskytovat poradenství na základě jejich žádosti nebo z vlastního podnětu.
- (9) Práce skupiny GERT by měla být zaměřena na regulaci *ex ante* trhů elektronických komunikací, zejména v souvislosti s postupem pro analýzu trhů. Skupina by měla své úkoly vykonávat ve spolupráci se stávajícími skupinami a výbory, jako je Komunikační výbor, zřízený směrnicí 2002/21/ES (rámcová směrnice), Výbor pro rádiové spektrum, zřízený rozhodnutím Evropského parlamentu a Rady č. 676/2002/ES ze dne 7. března 2002 o předpisovém rámci pro politiku rádiového spektra v Evropském společenství (rozhodnutí o rádiovém spektru) ⁽¹⁾, Skupina pro politiku rádiového spektra, zřízená rozhodnutím Komise 2002/622/ES ze dne 26. července 2002, kterým se zřizuje Skupina pro politiku rádiového spektra ⁽²⁾, a kontaktní výbor, zřízený podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 97/36/ES ze dne 30. června 1997, kterou se mění směrnice Rady 89/552/EHS o koordinaci některých právních a správních předpisů členských států upravujících provozování televizního vysílání ⁽³⁾, a to aniž je dotčena úloha těchto skupin a výborů.
- (10) Jelikož cílů navrhovaného opatření, totiž dalšího rozvoje jednotné regulační praxe prostřednictvím intenzivnější spolupráce a koordinace mezi vnitrostátními regulačními orgány a mezi těmito orgány a Komisí, mimo jiné na základě výměny informací za účelem dalšího rozvoje vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací, nemůže být vzhledem k působnosti tohoto nařízení v celé EU uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Společenství, může Společenství přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

KAPITOLA I

Předmět, oblast působnosti a úkoly

Článek 1

Předmět, oblast působnosti a cíle

1. Zřizuje se poradní skupina vnitrostátních regulačních orgánů pro síť a služby elektronických komunikací s názvem Skupina evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (dále jen „skupina GERT“).
2. Skupina GERT působí v oblasti působnosti směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) a směrnic 2002/19/ES, 2002/20/ES, 2002/21/ES, 2002/22/ES a 2002/58/ES (zvláštní směrnice), totiž v záležitostech týkajících se hospodářské regulace trhů elektronických komunikací.
3. Skupina GERT vykonává úkoly nezávisle, nestranně a transparentně. Při veškerých činnostech sleduje skupina tytéž cíle, které byly stanoveny článkem 8 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) pro vnitrostátní regulační orgány. Zejména přispívá k rozvoji a lepšímu fungování vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací tím, že usiluje o jednotné uplatňování předpisového rámce EU pro elektronické komunikace.
4. Skupina GERT podporuje spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány, jakož i mezi těmito orgány a Komisí a poskytuje poradenství Evropskému parlamentu, Radě a Komisi.

Článek 2

Úloha skupiny GERT při uplatňování předpisového rámce EU

1. Skupina GERT:
 - a) rozvíjí a rozšiřuje mezi vnitrostátními regulačními orgány osvědčené regulační postupy, například společné přístupy, metodiky nebo pokyny pro provádění předpisového rámce;
 - b) poskytuje vnitrostátním regulačním orgánům na žádost pomoc v regulačních otázkách, mimo jiné vydáváním stanovisek k přeshraničním sporům v souladu s článkem 21 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice) nebo poskytováním pomoci vnitrostátním regulačním orgánům v rámci analýzy relevantních trhů v souladu s článkem 16 uvedené směrnice;
 - c) vydává stanoviska k návrhům rozhodnutí, doporučení nebo pokynů Komise podle odstavce 2;
 - d) na žádost Komise nebo z vlastního podnětu vydává zprávy nebo poskytuje poradenství a Evropskému parlamentu a Radě poskytuje na žádost nebo z vlastního podnětu poradenství v záležitostech souvisejících s elektronickými komunikacemi spadajících do oblasti její působnosti;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. L 198, 27.7.2002, s. 49.

⁽³⁾ Úř. věst. L 202, 30.7.1997, s. 60.

e) je na žádost nápomocna Evropskému parlamentu, Radě a Komisi i vnitrostátním regulačním orgánům při šíření osvědčených regulačních postupů do třetích zemí.

2. Návrhy rozhodnutí, doporučení nebo pokynů uvedenými v odst. 1 písm. c) se rozumí:

a) rozhodnutí nebo stanoviska k návrhům opatření vnitrostátních regulačních orgánů týkajících se vymezení trhu, určení podniků s významnou tržní silou a ukládání nápravných opatření v souladu s článkem 7 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);

b) doporučení nebo pokyny týkající se formy, obsahu a úrovně podrobnosti uváděných v oznámeních v souladu s článkem 7a směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);

c) doporučení o relevantních trzích produktů a služeb v souladu s článkem 15 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);

d) rozhodnutí o vymezení nadnárodních trhů v souladu s článkem 15 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);

e) doporučení o harmonizaci v souladu s článkem 19 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice);

f) rozhodnutí, kterými se vnitrostátní regulační orgán zmocňuje k přijetí výjimečných opatření nebo kterými se mu v jejich přijetí brání, v souladu s článkem 8 směrnice 2002/19/ES (přístupová směrnice).

3. Vnitrostátní regulační orgány a Komise v co nejvyšší míře zohlední veškeré stanoviska, rady nebo osvědčené regulační postupy vydané či přijaté skupinou GERT.

KAPITOLA II

Organizace skupiny gert

Článek 3

Složení

1. Skupina se skládá z vedoucích nebo z výše postavených zástupců vnitrostátních regulačních orgánů zřízených v členských státech, které jsou primárně příslušné pro dohled nad běžným fungováním trhů sítí a služeb elektronických komunikací.

2. Každý členský stát je zastoupen jedním členem.

3. Komise má status pozorovatele a je zastoupena na příslušné úrovni.

4. Vnitrostátní regulační orgány států Evropského hospodářského prostoru (EHP) a zemí, které jsou kandidáty na přistoupení k Evropské unii, mají status pozorovatele a jsou zastoupeny na příslušné úrovni.

Článek 4

Pracovní postupy

1. Skupina GERT přijme a zveřejní svůj jednací řád.

2. Stanoviska, osvědčené regulační postupy a zprávy skupiny GERT se vydávají či přijímají dvoutřetinovou většinou členů. Každý člen má jeden hlas.

Jednací řád stanoví podrobněji postup při hlasování, včetně podmínek, za kterých smí jeden člen jednat jménem jiného člena, pravidla pro usnášeníschopnost a lhůty pro oznamování konání zasedání. Jednací řád může rovněž stanovit postupy pro hlasování v naléhavých případech.

Stanoviska, osvědčené regulační postupy a zprávy vydané či přijaté skupinou GERT se zveřejňují a uvedou se v nich výhrady vnitrostátního regulačního orgánu, požádá-li o to.

3. Skupina GERT volí svého předsedu a místopředsedy ze svých členů v souladu s jednacím řádem. Funkční období předsedy a místopředsedů je jeden rok. Předseda a místopředsedové odpovídají za zastupování skupiny GERT.

4. Plenární zasedání skupiny GERT svolává předseda a jako řádná zasedání se konají alespoň čtyřikrát ročně. Mimořádná zasedání se svolávají rovněž z podnětu předsedy na žádost Komise nebo na žádost alespoň třetiny členů skupiny GERT. Pořad jednání stanoví předseda a zveřejní jej.

5. Práce skupiny může být případně organizována v odborných pracovních skupinách.

6. Komise je pozvána na všechna plenární zasedání skupiny GERT a může být pozvána k účasti na zasedáních jejích odborných pracovních skupin.

7. Odborníci ze států EHP a států, které jsou kandidáty na přistoupení k Evropské unii, se mohou zasedání skupiny GERT účastnit jako pozorovatelé. Skupina GERT může pozvat další odborníky a pozorovatele, aby se účastnili jejích zasedání.

KAPITOLA III

Obecná ustanovení

Článek 5

Konzultace

Pokud je to vhodné, skupina GERT před vydáním či přijetím stanoviska, osvědčeného regulačního postupu nebo zprávy konzultuje zainteresované subjekty a umožní jim vznést připomínky v přiměřené lhůtě. Aniž je dotčen článek 8, zveřejní skupina GERT výsledky konzultace.

Článek 6**Transparentnost a odpovědnost**

1. Skupina GERT vykonává svou činnost s vysokou mírou transparentnosti. Skupina GERT zajistí, aby byly veřejnosti a všem zainteresovaným subjektům poskytovány objektivní, spolehlivé a snadno přístupné informace, zejména pokud jde o výsledky její práce.

2. Každý rok přijme skupina GERT po konzultaci s Evropským parlamentem, Radou a Komisí pracovní program pro následující rok, předloží jej Evropskému parlamentu, Radě a Komisi a zveřejní jej. Skupina GERT rovněž zveřejňuje výroční zprávu o své činnosti.

3. Evropský parlament a Rada mohou po skupině požadovat, aby je informovala o příslušných otázkách týkajících se činnosti skupiny GERT.

Článek 7**Poskytování informací skupině GERT**

Komise a vnitrostátní regulační orgány poskytují informace vyžádané skupinou GERT za účelem umožnění plnění jejích

úkolů. Informace jsou spravovány v souladu s pravidly uvedenými v článku 5 směrnice 2002/21/ES (rámcová směrnice).

Článek 8**Důvěrnost údajů**

Skupina GERT nezveřejňuje ani nesděluje třetím osobám informace, které zpracovává nebo které obdržela a pro které bylo vyžádáno důvěrné zacházení.

Je-li požadována rada nebo vznesena otázka důvěrné povahy, nesmí členové skupiny GERT, pozorovatelé ani žádné další osoby prozradit informace, se kterými se seznámili při práci skupiny GERT nebo jejich odborných pracovních skupin.

Článek 9**Vstup v platnost**

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem 31. prosince 2009.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne ...

Za Evropský parlament
předseda

...

Za Radu
předseda nebo předsedkyně

...

ODŮVODNĚNÍ RADY

I. ÚVOD

Dne 16. listopadu 2007 Komise přijala návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o zřízení Evropského úřadu pro trh elektronických komunikací ⁽¹⁾. Rada návrh Komise ⁽²⁾ obdržela dne 19. listopadu 2007.

Evropský parlament přijal stanovisko v prvním čtení dne 24. září 2008.

Výbor regionů přijal stanovisko dne 19. června 2008 ⁽³⁾.

Hospodářský a sociální výbor přijal stanovisko dne 29. května 2008 ⁽⁴⁾.

Komise svůj návrh dne 5. listopadu 2008 ⁽⁵⁾ změnila.

Rada přijala společný postoj dne 16. února 2009.

II. CÍL

Cílem navrhovaného nařízení, které představuje součást regulačního rámce EU v oblasti elektronických komunikací předloženého Komisí v listopadu roku 2007, je vytvoření nového subjektu Společenství. Úkolem tohoto subjektu by byla především podpora rozvoje elektronických komunikací napříč Společenstvím, čímž by v oblasti působnosti rámcové směrnice a směrnic upravujících jednotlivé otázky přispíval k lepšímu fungování vnitřního trhu sítí a služeb elektronických komunikací. Subjekt by fungoval na úrovni EU jako odborné středisko v otázkách sítí a služeb elektronických komunikací, přičemž by vycházel ze zkušeností vnitrostátních regulačních orgánů. Regulační rámec v oblasti elektronických komunikací by tak byl uplatňován soudržným způsobem, což by posílilo hospodářskou soutěž a přispělo ke konkurenceschopnosti.

III. ANALÝZA SPOLEČNÉHO POSTOJE

1. Obecné poznámky

Rada sice zvolila oproti návrhu Komise jinou formu právního aktu, společný postoj však zahrnuje většinu změn, které Evropský parlament přijal v prvním čtení, a to zcela, zčásti nebo v hlavních rysech.

Dále obsahuje několik nových změn, jejichž cílem je vytvoření flexibilního a nezávislého subjektu, který by byl vybaven podpůrnou soukromoprávní strukturou.

Některé změny přijaté Evropským parlamentem nejsou ve společném postoji obsaženy, protože je Rada považuje za nadbytečné či nepřijatelné nebo protože v několika případech byla ustanovení původního návrhu Komise vypuštěna nebo důkladně přepracována.

Rada přijala společný postoj především s cílem zdokonalit a posílit stávající struktury, zejména skupinu evropských regulačních orgánů (ERG). Navrhovaný nový subjekt by měl tuto skupinu nahradit a zdokonalit podmínky jejího fungování tak, aby byla zajištěna větší transparentnost a efektivnost rozhodovacího procesu. Rada se rozhodla pro formalizaci skupiny ERG prostřednictvím nařízení Společenství, které podrobněji stanoví její úkoly, fungování i vztahy s orgány Společenství. Tento nový subjekt, označovaný jako skupina evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací (GERT), by nebyl agenturou Společenství a neměl by právní subjektivitu. Byl by vybaven podpůrnou soukromoprávní strukturou. Vytvořením GERTu by tak byl zaveden flexibilní a efektivní subjekt, který by jednal nezávisle a v rámci svých pravomocí, a to zejména v oblasti působnosti rámcové směrnice a směrnic upravujících jednotlivé otázky.

⁽¹⁾ KOM(2007) 699 v konečném znění.

⁽²⁾ Dokument 15408/07.

⁽³⁾ Úř. věst. C 257, 9.10.2008, s. 68.

⁽⁴⁾ TEN/327-329 – CESE 984/2008 – 2007/0247 (COD) – 2007/0248 (COD) – 2007/0249 (COD).

⁽⁵⁾ KOM(2008) 720 v konečném znění.

Rada doplnila nebo změnila několik ustanovení s cílem zajistit, aby složení GERTu bylo jasné, aby jeho vnitřní organizace byla přiměřená jeho pravomocím a aby jeho postupy rozhodování byly jednoduché a účinné. Rada se stejně jako Evropský parlament domnívá, že je důležité, aby nový subjekt vykonával své činnosti transparentním způsobem a aby byl odpovědný evropským orgánům.

2. Konkrétní poznámky

a) *Předmět, oblast působnosti a cíle*

Rada se stejně jako Komise a Evropský parlament domnívá, že nový subjekt by měl být vytvořen v rámci vnitřního trhu se sítěmi a službami elektronických komunikací (změny 7–13). Nový subjekt by byl subjektem konzultačním, měl by poskytovat pomoc vnitrostátním regulačním orgánům a měl by být nápomocen Komisi při výkonu jejích činností (změna 12). Dále by se mělo jednat o subjekt, který umožní úvahy a diskuze mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí týkající se elektronických komunikací a který jim bude poskytovat poradenství, a to na jejich žádost nebo z vlastní iniciativy (změny 17–18, 52). Měl by totiž nahradit skupinu evropských regulačních orgánů (ERG), která v současné době poskytuje Komisi poradenství a je jí nápomocna při rozvoji vnitřního trhu (změna 13). Nový subjekt by měl pokračovat v práci ERG a rozvíjet spolupráci mezi vnitrostátními regulačními orgány, jakož i mezi těmito orgány a Komisí, aby tak bylo zajištěno jednotné uplatňování regulačního rámce pro síť a služby elektronických komunikací ve všech členských státech, což přispěje k rozvoji vnitřního trhu (změny 11, 48–49, 53).

Rada se stejně jako Komise a Evropský parlament domnívá, že činnosti nového subjektu by měly spadat do oblasti působnosti rámcové směrnice a směrnic upravujících jednotlivé otázky a měly by být jasně definovány (změny 47–50, 56–60, 64, 69, 75–78, 80, 85, 87, 91–92, 97, 98, 99, 105). V souladu s názorem Evropského parlamentu se Rada domnívá, že úkolem GERTu je rovněž vypracovávání osvědčených regulačních postupů, jako jsou například společné přístupy, metody a pokyny týkající se provádění regulačního rámce, a jejich poskytování vnitrostátním regulačním orgánům (změna 53). Stejně jako Komise a Evropský parlament se dále domnívá, že součástí tohoto nového subjektu by se neměla stát Evropská agentura pro bezpečnost sítí a informací (ENISA), neboť dotýčný subjekt by neměl mít na evropské úrovni pravomoci týkající se otázek bezpečnosti sítí a informací (změny 9–10, 24, 27, 36, 50, 56, 65, 89, 107 písm. d), 143).

Narozdíl od Evropského parlamentu se Rada domnívá, že označení GERT (skupina evropských regulačních orgánů v oblasti telekomunikací) je vhodnější než označení orgán pro evropské telekomunikační regulační orgány (změna 47). Rada se sice stejně jako Evropský parlament domnívá, že pro vytvoření takového subjektu by byl potřebný pevnější základ (změna 8), je však toho názoru, že GERT by neměl mít charakteristiky agentury ani by neměl mít právní subjektivitu (změny 14, 51). V souladu s názorem Evropského parlamentu se Rada domnívá, že skupina by poskytovala odborné znalosti a budovala si důvěru na základě nezávislosti, kvality poskytovaného poradenství a předávaných informací, transparentnosti postupů a pracovních metod a zodpovědného přístupu při plnění úkolů (změna 12). Rada soudí, že je nezbytné, aby k vytvoření GERTu došlo prostřednictvím nařízení Společenství, což by umožnilo nadále rozvíjet jednotnou regulační praxi díky větší spolupráci a koordinaci mezi vnitrostátními regulačními orgány, jakož i mezi těmito orgány a Komisí, a to s cílem posílit vnitřní trh se službami elektronických komunikací.

Zásada proporcionality by neumožnila přesáhnout rámec toho, co je nezbytné pro dosažení stanoveného cíle. Rada se domnívá, že tohoto cíle lze dosáhnout prostřednictvím GERTu, což je instituce menší a méně byrokratická než agentura Společenství.

Pokud jde o úkoly GERTu, Rada se na rozdíl od Evropského parlamentu domnívá, že činnosti GERTu by měly být zaměřeny zejména na otázky související s ekonomickou regulací trhů s elektronickými komunikacemi, přičemž by nemělo docházet k případům, kdy jeho pravomoci nebyly předem jasně stanoveny (změny 16, 19, 20, 22, 26, 28, 68, 70, 71, 79, 81–84, 86, 93, 95, 102, 103–104, 106). Rada nesdílí názor Evropského parlamentu, že GERT bude muset poskytovat poradenství rovněž účastníkům trhu (změny 15, 54), protože se domnívá, že GERT by měl plnit své úkoly nezávislým způsobem a vyhýbat se jakýmkoli střetům zájmů. Rada sice považuje za vhodné, aby GERT usiloval o plnění svých úkolů ve spolupráci se stávajícími skupinami a výbory, avšak nedomnívá se, že by měl GERT těmto skupinám a výborům poskytovat poradenství (změny 81–84, 88).

b) *Složení a podmínky fungování*

Rada se stejně jako Evropský parlament domnívá, že nový subjekt by měl sestávat z vysokých úředníků pocházejících z vnitrostátních regulačních orgánů v jednotlivých členských státech, jejichž hlavním úkolem by bylo dohlížet na každodenní fungování trhu se sítěmi a službami elektronických komunikací, a že by v něm měl být každý členský stát zastoupen jedním členem. Rovněž souhlasí s tím, že by Komise měla mít status pozorovatele (změna 108) a že si tento nový subjekt měl volit předsedu a místopředsedy z řad svých členů (změna 109). Rada sdílí názor Evropského parlamentu, že nový subjekt by měl vykonávat své úkoly nezávisle, nestranně a transparentně (změna 112) a že by měl přijímat rozhodnutí dvoutřetinovou většinou členů (změna 111). Stejně jako Evropský parlament se Rada domnívá, že stanoviska vydávaná GERTem by měla být vnitrostátními regulačními orgány a Komisí řádně zohledňována (změna 72).

Rada souhlasí se zjednodušením struktury a úkolů nového subjektu podle návrhu Evropského parlamentu, zejména ve srovnání se strukturou navrhovanou Komisí (změny 107 písm. d) a e), 115–117, 119–120, 122, 125, 129–130, 138, 143–147), a je téhož názoru jako Evropský parlament v otázce některých podmínek fungování, jako je například přijetí jednacího řádu nového subjektu (změna 111) nebo svolávání zasedání (změna 110).

Rada však dává přednost tomu, aby byla organizační a finanční struktura oproti struktuře navrhované Evropským parlamentem jednodušší a méně byrokratická. Rada se domnívá, že pro účely řádného plnění úkolů GERTu není nutné zřídit radu regulačních orgánů ani pozici generálního ředitele (změny 107, 108, 114, 126–127, 131, 133–139, 142). Rada je toho názoru, že pro zajištění nezávislosti GERTu je třeba, aby GERT nebyl financován z prostředků rozpočtu Společenství určených na GERT, a to ani zcela, ani částečně (změny 37, 51, 168, 149–151, 153–154). Rada se domnívá, že pro zajištění uplatňování zásad subsidiarity a proporcionality není nutné a z hlediska svěřených úkolů ani přiměřené, aby byla v případě GERTu zvolena forma agentury Společenství (změny 14, 51, 163, 168). Pokud jde o funkční období předsedy a místopředsedů v délce dvou a půl let, Rada se domnívá, že by bylo vhodnější stanovit funkční období pouze v délce jednoho a půl roku (změna 109).

c) *Transparentnost a důvěrnost*

Rada se stejně jako Evropský parlament domnívá, že GERT by případně měl před vydáváním stanovisek, navrhováním osvědčených regulačních postupů nebo před vypracováním zpráv konzultovat zúčastněné strany a umožnit jim vyjádřit v přiměřené lhůtě připomínky.

Výsledky konzultace by měly být v zásadě zveřejňovány a měly by zahrnovat výhrady vnitrostátních regulačních orgánů, pokud o to tyto orgány požádají (změna 156). Rada sdílí názor Evropského parlamentu, že GERT by měl při vykonávání svých činností usilovat o maximální transparentnost (změna 31).

Rovněž souhlasí se zásadou, že GERT by měl zveřejňovat roční program a výroční zprávu o činnostech a podávat Evropskému parlamentu a Radě zprávu o svých činnostech, i když organizační podmínky podle návrhu Evropského parlamentu se liší od koncepce Rady (změny 101, 118, 124, 136, 139–142, 152). Rada se stejně jako Evropský parlament domnívá, že GERT by měl důsledně dodržovat zásadu důvěrnosti (změny 39–40, 96). Rada se zejména domnívá, že GERT by neměl zveřejňovat ani sdělovat třetím osobám informace, které zpracovává nebo které obdržel a ve vztahu k nimž byl požádán o důvěrné zacházení. Dále by pro členy GERTu, pozorovatele, jakož i jakékoli jiné osoby mělo být stanoveno, že nesmí sdělovat informace, se kterými se seznámili při práci GERTu nebo odborných pracovních skupin.
